

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

[Ελληνικά – Greek – يوناني]

Μετάφραση :

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)
& Ρηγάλου Αριστέα

Επιμέλεια :

Τσεκούρα Βίβιαν & Άχμαντ Αλ-Άμίν
& Ρηγάλος Κωνσταντίνος

2012 - 1433

IslamHouse.com

القساوسة الذين أسلموا

« باللغة اليونانية »

ترجمة:

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية
& ريجالو أريستيا

مراجعة:

أحمد الأمير & تساكورا فيفيان
& ريجالوس كونستادينوس

2012 - 1433

IslamHouse.com

Περιεχόμενα

- 1- Ιερέας Γιούσουφ Έστες, Πρώην Χριστιανός Επιχειρηματίας και Ιεροκήρυκας. (ΗΠΑ).
- 2-Δρ. Γκάρντ Μίλερ (Άμπντουλ-Άχαντ 'Ούμαρ) μαθηματικός και Χριστιανός ιεραπόστολος (Καναδάς).
- 3-Αιδεσιμότητα Ντέιβιντ Βενιαμίν Κελντάνι (Άμπντουλ-Άχαντ Νταούντ) (Ιράν).
- 4-Μωχάμμαντ Αμάν Χόμπομ Διπλωμάτης, Ιεραπόστολος και Κοινωνικός Λειτουργός (Γερμανία).
- 5 –Αδελφή Χαντίτζα «Σου» Γουάτσον, Πρώην Πάστορας, Ιεραπόστολος, Καθηγήτρια. Μεταπτυχιακό στη Θεολογία. (ΗΠΑ – Φιλιππίνες).
- 6-Ραφαέλ Ναρμπάεζ Πρώην Ιερέας, Μάρτυρας του Ιεχωβά (ΗΠΑ).
- 7-Ιμπραχίμ Χαλίλ Άχμαντ (Ιμπραχίμ Χαλίλ Φίλομπος) Πρώην Κόπτης Ιερέας και Ιεραπόστολος (Αίγυπτος).
- 8- Δρ. Τζέραλντ Φ. Ντιρκς (Άμπου Γιάχια) Πρώην ιερέας (διάκονος) της Ηνωμένης Μεθοδιστικής Εκκλησίας. Κάτοχος Μεταπτυχιακού στη Θεολογία από το Πανεπιστήμιο του Χάρβαρντ και Διδακτορικού στην Ψυχολογία από το Πανεπιστήμιο του Ντένβερ. (ΗΠΑ).
- 9-Μάρτιν Τζον Μάιμποπο, Πρώην Λουθηριανός Αρχιεπίσκοπος (Τανζανία).
- 10 –Τζορτζ Άντονι, Πρώην Καθολικός ιερέας (Σρι Λάνκα).
- 11-Αρχιερέας Βιάκεσλαβ Πολόσιν (Ρωσία).

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

*Εις το όνομα του Αλλάχ, του Πάντελεήμονα, του
Πολυεύσπλαχνου*

1. Ιερέας Γιούσουφ Έστες, πρώην Χριστιανός επιχειρηματίας και ιεροκήρυκας (ΗΠΑ)

Πριν

Μετά

Το όνομά μου είναι πλέον Γιούσουφ Έστες, μα στο παρελθόν οι φίλοι μου με φώναζαν Σκιπ. Κήρυττα τη Χριστιανοσύνη και δούλευα στη βιομηχανία της διασκέδασης και της μουσικής από τότε που ήμουν ακόμα νεαρός, τη δεκαετία του '50. Ο πατέρας μου κι εγώ ανοίξαμε μουσικά μαγαζιά, τηλεοπτικά και ραδιοφωνικά προγράμματα και άλλα είδη διασκέδασης σε εξωτερικούς χώρους για τη διασκέδασή μας (και για κέρδος). Ήμουν μουσικός ιερέας και ακόμα δούλευα ως οδηγός πόνυ και διασκέδαζα τα παιδιά ως ο «Σκίπι ο κλόουν».

Κάποτε διετελέσα απεσταλμένος στη Διάσκεψη Ειρήνης του ΟΗΕ για θρησκευτικούς ηγέτες. Τώρα έχω αποσυρθεί από το αξίωμα του Μουσουλμάνου Ιερέα για το Γραφείο Σωφρονιστικών Ιδρυμάτων του ΟΗΕ στην Ουάσιγκτον και, μαζί με πολλούς Αμερικανούς Μουσουλμάνους δουλεύω με Μουσουλμανικούς οργανισμούς μαθητών και νέων, καθώς

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

και με σχολεία Μουσουλμάνων. Ως εκ τούτου, ταξιδεύω σε ολόκληρο τον κόσμο κηρύττοντας και μοιραζόμενος με άλλους ανθρώπους το Μήνυμα του Χριστού στο Κοράνιο στο Ισλάμ. Οργανώνουμε διαλόγους και ομάδες συζητήσεων με όλες τις θρησκείες και απολαμβάνουμε την ευκαιρία να συνεργαστούμε με ραβίνους, ιερείς και κήρυκες από παντού. Μέρος της δουλειάς μας έγκειται σε επίπεδο θεσμών, στο στρατό, σε πανεπιστήμια και σε φυλακές. Πρωταρχικός σκοπός μας είναι να επιμορφώσουμε και να κοινωνήσουμε το ορθό μήνυμα του Ισλάμ και το ποιοι είναι στην πραγματικότητα οι Μουσουλμάνοι. Παρ' όλο που πλέον το Ισλάμ έχει φτάσει σε οπαδούς τον Χριστιανισμό, ώστε να είναι η πιο πολυπληθής θρησκεία στον κόσμο, βλέπουμε πολλούς να ισχυρίζονται ότι είναι Μουσουλμάνοι, μα στην πραγματικότητα να μην κατανοούν επαρκώς και να μην αντιπροσωπεύουν πλήρως το Μήνυμα της «Ειρήνης, Παράδοσης και Υπακοής στο Θεό (στα αραβικά 'Ισλάμ')»

Πώς έγινε: Μπορεί να φανεί αρκετά παράξενο, καθώς ίσως να έχουμε διαφορετικές αντιλήψεις και οπτικές για το Θεό, τον Ιησού, τη προφητική ιδιότητα, την αμαρτία και τη σωτηρία. Μα, βλέπετε, κάποτε βρισκόμουν στο ίδιο πλοίο στο οποίο βρίσκονταν πολλοί σήμερα. Στ' αλήθεια, βρισκόμουν. Να σας εξηγήσω.

Γεννήθηκα σε μια οικογένεια με πολύ ισχυρές Χριστιανικές πεποιθήσεις στα Κεντροδυτικά των ΗΠΑ. Η οικογένειά μου και οι πρόγονοί μου όχι μόνο έκτισαν τις εκκλησίες και τα σχολεία του τόπου, μα ήταν αυτοί που ήρθαν εδώ εξ' αρχής. Όταν ήμουν ακόμα στο δημοτικό μετακομίσαμε στο Χιούστον του Τέξας το 1949 (Είμαι αρκετά μεγάλος). Πηγαίναμε τακτικά στην εκκλησία και βαπτίστηκα στα 12 στην Πασαντίνα του Τέξας. Ως έφηβος

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

ήθελα να επισκεφτώ άλλες εκκλησίες για να μάθω περισσότερα για τα διδάγματά και τα πιστεύω τους. Τους Βαπτιστές, τους Μεθοδιστές, τους Επισκοπικούς, τα Χαρισματικά Κινήματα, τους Ναζωραίους, την Εκκλησία του Χριστού, την Εκκλησία του Θεού, την Εκκλησία του θεού στον Χριστό, το Πλήρες Ευαγγέλιο, τις Αγάπες (Πεντηκοστιανισμός), τους Καθολικούς, τους Πρεσβυτεριανούς και πολλές άλλες. Ανέπτυξα μεγάλη δίψα για το Ευαγγέλιο, ή όπως το λέμε την «Ευχάριστη Είδηση». Η έρευνά μου στη θρησκεία δεν περιορίστηκε στο Χριστιανισμό. Σε καμία περίπτωση. Ο Ινδουισμός, ο Ιουδαϊσμός, ο Βουδισμός, η Μεταφυσική, οι δοξασίες των γηγενών Αμερικανών, όλα ήταν μέρος της μελέτης μου. Σχεδόν η μόνη θρησκεία την οποία δεν ερεύνησα σοβαρά ήταν το «Ισλάμ». Γιατί; Καλή ερώτηση.

Μουσικός ιερέας

Τέλος πάντων, ανέπτυξα μεγάλο ενδιαφέρον για πολλά είδη μουσικής, ειδικά για την Ευαγγελιστική και την κλασική. Καθώς όλη μου η οικογένεια ήταν θρησκοί και μουσικοί, επακόλουθο ήταν να ξεκινήσω κι εγώ τις σπουδές μου και στους δύο τομείς. Όλα αυτά κατέστησαν λογικό να λάβω τη θέση του μουσικού ιερέα σε πολλές εκκλησίες στις οποίες εργάστηκα όλα αυτά τα χρόνια. Ξεκίνησα να διδάσκω όργανα με πλήκτρα το 1960 και το 1963 είχα δικά μου στούντιο στο Λορέρ του Μέριλαντ, που ονομάζονταν «Στούντιο Μουσικής Έστες».

Επαγγελματικά σχέδια στο Τέξας, στην Οκλαχόμα και στη Φλόριντα

Κατά τα επόμενα 30 χρόνια ο πατέρας μου κι εγώ εργαστήκαμε μαζί σε πολλά σχέδια. Είχαμε ψυχαγωγικά

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

προγράμματα, σόου και θεάματα. Ανοίξαμε καταστήματα που πουλούσαν πιάνο και διάφορα μουσικά όργανα σε όλη τη διαδρομή από το Τέξας, και από την Οκλαχόμα έως τη Φλόριντα. Βγάλαμε εκατομμύρια δολάρια όλα αυτά τα χρόνια, μα δε μπορούσαμε να βρούμε την πνευματική ηρεμία, η οποία έρχεται μόνο σ' όσους γνωρίζουν την αλήθεια και έχουν ανακαλύψει το αληθινό σχέδιο της σωτηρίας. Είμαι σίγουρος ότι έχετε αναρωτηθεί κι εσείς: «Γιατί με έπλασε ο Θεός;» ή «Τι θέλει ο Θεός να κάνω;» ή «Ποιος, τέλος πάντων, είναι ο Θεός;», «Γιατί πιστεύουμε στο 'προπατορικό αμάρτημα';» και «Γιατί να είναι αναγκασμένοι οι γιοι του Αδάμ να αποδεχτούν τις 'αμαρτίες του' και έπειτα, ως αποτέλεσμα, να τιμωρούνται για πάντα;». Μα αν ρωτήσατε κάποιον γι' αυτά, θα σας πουν μάλλον ότι «πίστευε και μη ερεύνα», ή ότι αποτελεί «μυστήριο» και δεν πρέπει να ρωτάτε – «Απλώς να έχεις πίστη, αδερφέ.»

Η Έννοια της Αγίας Τριάδας

Κατά κάποιο περίεργο τρόπο, η λέξη «Τριάδα» δεν απαντάται στη Βίβλο. Και αυτό αποτελούσε πηγή ανησυχίας για τους θρησκευτικούς μελετητές, ήδη 200 χρόνια μετά την ανύψωση του Ιησού (στους ουρανούς) από τον Παντοδύναμο Θεό. Θα ζητούσα από ιεροκήρυκες ή ιερείς να μου δώσουν μια ιδέα για το πώς «ένας» μπορεί να γίνει «τρεις», ή για το πώς ο Ίδιος ο Θεός, ο Οποίος μπορεί να κάνει ό,τι Επιθυμεί, δεν μπορεί απλά να συγχωρήσει τους ανθρώπους για τις αμαρτίες τους, αλλά προτίμησε και έπρεπε να γίνει άνθρωπος, να κατέλθει στη γη ως άνθρωπος, και στη συνέχεια να αναλάβει τις αμαρτίες όλων των ανθρώπων, και πάντα έχοντας υπόψη ότι όλο αυτό το διάστημα είναι ακόμα Θεός ολόκληρου του σύμπαντος, και

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

ενεργεί όπως Επιθυμεί, τόσο εντός όσο και εκτός του σύμπαντος όπως το γνωρίζουμε. Ποτέ δεν κατάφεραν να προβάλλουν τίποτα περισσότερο από απλές απόψεις ή παράξενες αντιστοιχίες.

Πατέρας-Χειροτονήθηκε μη δογματικός πάστορας

Ο πατέρας μου ήταν πολύ ενεργητικός κατά την υποστήριξη της εκκλησιαστικής εργασίας, και ιδιαίτερα των εκκλησιαστικών σχολικών προγραμμάτων. Χειροτονήθηκε ιερέας κατά τη δεκαετία του 1970. Αυτός και η σύζυγός του (η θετή μου μητέρα) γνώριζαν πολλούς από τους τηλεοπτικούς ευαγγελιστές και κήρυκες, και είχαν ακόμη επισκεφτεί τον Όραλ Ρόμπερτς και βοήθησαν στην ανέγερση του κτιρίου του «Πύργου της Προσευχής» στην Τάλσα της Οκλαχόμα. Ήταν επίσης ένθερμοι υποστηρικτές του Τζίμμυ Σουάγκαρτ, των Τζιμ και Τάμμυ Φα Μπίκερ, του Τζέρι Φόλγουελ, του Τζον Χάγκι και του Πατ Ρόμπερτσον.

Γνωριμία με έναν Αιγύπτιο

Στις αρχές του 1991, ο πατέρας μου άρχισε εμπορικές δραστηριότητες με έναν άνδρα από την Αίγυπτο και μου είπε πως ήθελε να τον συναντήσω. Αυτή η ιδέα με γοήτευσε όταν σκέφτηκα ότι θα αποκτήσω μία διεθνή «γεύση». Ξέρετε, οι πυραμίδες, η σφήγκα, ο ποταμός Νείλος και όλα αυτά.

Ήταν «Μουσουλμάνος»: Αεροπειρατές· Απαγωγείς· Βομβαρδιστές, Τρομοκράτες, και ποιος ξέρει τι άλλο;

Στη συνέχεια, ο πατέρας μου ανέφερε ότι αυτός ο άνδρας ήταν Μουσουλμάνος. Στην αρχή μίσησα την ιδέα του να γνωρίσω έναν «προδότη, αεροπειρατή, απαγωγέα,

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

βομβαρδιστή, τρομοκράτη, άπιστο.» Κάθε φυσιολογικός άνθρωπος θα έβρισκε αυτή την ιδέα αποκρουστική. Δεν μπορούσα να πιστέψω στ' αυτιά μου. Μουσουλμάνος; Με Τίποτα! Θύμισα στον πατέρα μου όλα όσα είχαμε ακούσει γι' αυτούς τους ανθρώπους.

Ψεύδη Κατά των Μουσουλμάνων & του Ισλάμ –Μας είπαν ότι οι Μουσουλμάνοι:

- Δεν πιστεύουν καν στο Θεό.
- Λατρεύουν ένα μαύρο κουτί στην έρημο.
- Και φιλούν το έδαφος πέντε φορές την ημέρα.

Αποκλείεται! Δεν Ήθελα να Τον Συναντήσω!

Δεν ήθελα να συναντήσω αυτόν τον Μουσουλμάνο. Με Τίποτα! Ο πατέρας μου επέμενε να τον γνωρίσω και με διαβεβαίωσε ότι ήταν πολύ καλός άνθρωπος. Αυτό ήταν για μένα πολύ τραβηγμένο. Ειδικά από τη στιγμή που όλοι οι ευαγγελιστές με τους οποίους ταξιδεύαμε μισούσαν πάρα πολύ τους Μουσουλμάνους και το Ισλάμ. Έλεγαν ακόμα και πράγματα αναληθή, ώστε οι άνθρωποι να φοβούνται το Ισλάμ. Συνεπώς, για ποιο λόγο να επιθυμούσα οποιαδήποτε επαφή με αυτούς τους ανθρώπους;

Ιδέα –«Να Τον Κάνω Χριστιανό»

Τότε μου ήρθε μια ιδέα, «Μπορούμε να κάνουμε αυτόν τον άνδρα Χριστιανό.» Έτσι ενέδωσα και συμφώνησα να τον συναντήσω. Αλλά με τους δικούς μου όρους.

Τον Συνάντησα με τη Βίβλο, το Σταυρό και ένα Καπέλο που έγραφε «Ο Ιησούς είναι ο Κύριος!»

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

Συμφώνησα να τον συναντήσω μία Κυριακή, μετά την εκκλησία, ώστε να έχουμε όλοι προσευχηθεί και να βρισκόμαστε σε καλή σχέση με τον Κύριο. Θα κουβαλούσα κάτω από το μπράτσο μου τη Βίβλο, όπως συνήθως, ο μεγάλος λαμπερός μου σταυρός θα κρεμόταν και θα φορούσα το καπέλο μου που θα έγραφε μπροστά «Ο Ιησούς είναι ο Κύριος». Η σύζυγος και οι δύο νεαρές κόρες μου με συνόδευσαν, και ήμασταν έτοιμοι για την πρώτη μας συνάντηση με τους Μουσουλμάνους.

Πού είναι; Όταν εισήλθα στο μαγαζί και ρώτησα τον πατέρα μου που είναι ο Μουσουλμάνος, μου έδειξε και είπε: «Εκεί πέρα.» Ένιωσα μπερδεμένος. Αυτός δεν ήταν δυνατόν να είναι ο Μουσουλμάνος. Αποκλείεται.

Τουρμπάνι και Μούσι; Έψαχνα για κάποιον μεγαλόσωμο άνδρα με χιτά ενδύματα, ένα μεγάλο τουρμπάνι στο κεφάλι του, μούσι μακρύ ως τη μέση του πουκαμίσου του, και φρύδια που διαπερνούν το μέτωπό του, με ξίφος ή βόμβα κάτω από το παλτό του.

Ούτε Σαρίκι –Ούτε Μούσι –[Ούτε ίχνος Μαλλιών!]

Αυτός ο άνδρας δεν είχε μούσι. Μάλιστα, δεν είχε καν τρίχες στο κεφάλι του. Ήταν σχεδόν φαλακρός. Και το καλύτερο ήταν πως ήταν πολύ ευχάριστος, με θερμή υποδοχή και χειραψία. Κάτι δεν πήγαινε καλά. Νόμιζα πως ήταν τρομοκράτες και βομβαρδιστές. Τι είναι όλα αυτά;

Χρειάζεται τον Ιησού. Δεν πειράζει. Θα αρχίσω αμέσως δουλειά με αυτόν τον άνδρα. Έχει ανάγκη να σωθεί «Εις το Όνομα του Ιησού», και εγώ και ο Κύριος θα το κάνουμε.

Εισαγωγή & Ανάκριση

Μετά από μία σύντομη εισαγωγή,

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

τον ρώτησα: **«Πιστεύετε στο Θεό;»**

Εκείνος είπε: **Ναι.** (Ωραία!)

Έπειτα είπα: **«Πιστεύετε στον Αδάμ και την Εύα;»**

Εκείνος είπε: **Ναι.** (Πολύ ωραία!)

Εγώ είπα: **«Στον Αβραάμ; Πιστεύεις σ' αυτόν και πώς προσπάθησε να θυσιάσει το γιο του για το Θεό;»**

Εκείνος είπε: **Ναι.** (Ακόμη καλύτερα!)

Ρώτησα έπειτα: **«Και στο Μουσή;» «Τις Δέκα Εντολές;» «Το σχίσιμο της Ερυθράς Θάλασσας;»**

Είπε ξανά: **Ναι.** (Ακόμη πιο ωραία!)

Έπειτα: **«Και στους άλλους Προφήτες, το Δαβίδ, το Σολομώντα και τον Ιωάννη το Βαπτιστή;»**

Εκείνος είπε: **Ναι.** (Τέλεια!)

Ρώτησα: **«Πιστεύετε στη Βίβλο;»**

Ξανά, εκείνος είπε: **Ναι.** (Ωραία!)

Οπότε, είχε έρθει η ώρα για τη μεγάλη ερώτηση: **«Πιστεύετε στον Ιησού; Ότι ήταν ο Μεσσίας (Χριστός) από τον Θεό;»**

Ξανά είπε: **Ναι...** (Εκπληκτικά!)

Λοιπόν, τώρα –*«Αυτό θα ήταν πιο εύκολο απ' όσο νόμισα.»* Ήταν σχεδόν έτοιμος να βαπτιστεί, απλά δεν το γνώριζε. Και εγώ ήμουν απλά αυτός που θα το έκανε.

Σοκαριστική Πληροφορία, Οι Μουσουλμάνοι Πιστεύουν στη Βίβλο;

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

Μια μέρα της Άνοιξης του 1991, έμαθα ότι οι Μουσουλμάνοι πίστευαν στη Βίβλο, σοκαρίστηκα. Πώς μπορεί να συμβαίνει αυτό; Αλλά δεν αρκεί αυτό, πιστεύουν και στον Ιησού ως:

- ✚ Αληθινό αγγελιαφόρο του Θεού·
- ✚ Προφήτη του Θεού·
- ✚ Θαυματουργή γέννηση χωρίς ανθρώπινη παρέμβαση·
- ✚ Ήταν ο 'Χριστός' ή ο Μεσσίας, όπως προβλέφθηκε στη Βίβλο·
- ✚ Είναι τώρα με το Θεό, και το σημαντικότερο
- ✚ Θα επιστρέψει ξανά για να οδηγήσει τους πιστούς κατά του 'Αντίχριστου'.

Έχοντας προσυλητίσει πολλούς ανθρώπους στον Χριστιανισμό μέρα με τη μέρα, αυτό θα αποτελούσε μεγάλο επίτευγμα για μένα: να πιάσω έναν από αυτούς τους «Μουσουλμάνους» και να τον «προσηλυτίσω» στο Χριστιανισμό.

Τον ρώτησα αν του άρεσε το τσάι και εκείνος απάντησε καταφατικά. Έτσι πήγαμε σε ένα μικρό μαγαζάκι στο εμπορικό κέντρο, για να καθίσουμε και να συζητήσουμε για το αγαπημένο μου θέμα: *Δοξασίες*. Όσο καθόμασταν στη μικρή καφετέρια, μιλώντας για ώρες (εγώ μιλούσα περισσότερο), ανακάλυψα ότι ήταν πολύ καλός άνθρωπος, ήσυχος και λιγάκι ντροπαλός. Άκουγε προσεκτικά κάθε λέξη που έλεγα, και δε με διέκοψε ούτε μία φορά. Μου άρεσε η σκέψη και ο τρόπος αυτού του άνδρα, που έδειχναν πως σίγουρα είχε τις προοπτικές να γίνει ένας καλός

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

Χριστιανός. –Λίγα γνώριζα για την πορεία των γεγονότων που επρόκειτο να ξετυλιχτούν μπροστά στα μάτια μου.

Πρώτα απ' όλα, συμφώνησα με τον πατέρα μου να συνεργαστούμε επαγγελματικά με αυτόν τον άνδρα, και ακόμα σκεφτήκαμε να ταξιδέψει μαζί μου στα επαγγελματικά μου ταξίδια προς το βόρειο τμήμα του Τέξας. Μέρα με τη μέρα συνταξιδεύαμε και συζητούσαμε διάφορα θέματα αναφορικά με τις διάφορες δοξασίες των ανθρώπων. Και στο δρόμο, μπορούσα φυσικά να παρεμβάλω ορισμένα από τα αγαπημένα μου ραδιοφωνικά προγράμματα λατρείας, ώστε να συμβάλω στη μετάδοση του μηνύματος σ' αυτόν τον άνθρωπο. Μιλήσαμε για την έννοια του Θεού· το νόημα της ζωής· το σκοπό της δημιουργίας· τους προφήτες και την αποστολή τους, και το πώς ο Θεός αποκαλύπτει τη Βούλησή Του στους ανθρώπους. Μοιραστήκαμε, επίσης, πολλές προσωπικές εμπειρίες και ιδέες.

Μια μέρα έμαθα ότι ο φίλος μου Μωχάμμαντ, θα μετακόμιζε από το σπίτι που μοιραζόταν με ένα φίλο του, και θα ζούσε για κάποιο διάστημα στο τζαμί. Ρώτησα τον πατέρα μου αν θα μπορούσαμε να καλέσουμε το Μωχάμμαντ να μείνει μαζί μας, στο μεγάλο σπίτι μας στην εξοχή. Εξάλλου, θα μπορούσαμε να μοιραστούμε μαζί του λίγη δουλειά, και μερικά έξοδα, και θα ήταν εκεί όποτε θα ήμασταν έτοιμοι να ταξιδέψουμε. Ο πατέρας μου συμφώνησε και ο Μωχάμμαντ μετακόμισε σε μας.

Φυσικά, εξακολουθούσα να βρίσκω χρόνο να επισκεφτώ τους κήρυκες και ευαγγελιστές φίλους μου στην πολιτεία του Τέξας. Ένας απ' αυτούς ζούσε στα σύνορα Τέξας-Μεξικού, και ένας άλλος κοντά στα σύνορα της Οκλαχόμα. Σε έναν απ' αυτούς άρεσε να μεταφέρει έναν τεράστιο

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

ξύλινο σταυρό που ήταν μεγαλύτερος από αυτοκίνητο. Τον κουβαλούσε στους ώμους του, και έσερνε το κάτω μέρος στο έδαφος, και κατηφόριζε το δρόμο ή τη λεωφόρο, σύροντας τις δύο δοκούς που σχημάτιζαν ένα σταυρό. Οι άνθρωποι σταματούσαν τα αυτοκίνητά τους και τον ρωτούσαν τι συνέβαινε, κι εκείνος μοίραζε φυλλάδια και εγχειρίδια για το Χριστιανισμό.

Μια μέρα, ο φίλος μου με το σταυρό έπαθε καρδιακή προσβολή και αναγκάστηκε να πάει στο νοσοκομείο Veterans, όπου έμεινε για αρκετά μεγάλο διάστημα. Τον επισκεπτόμουν στο νοσοκομείο αρκετές φορές την εβδομάδα, και έπαιρνα μαζί μου και το Μωχάμμαντ, με την ελπίδα ότι θα μπορούσαμε να μοιραστούμε όλοι μαζί το θέμα της πίστης και της θρησκείας. Ο φίλος μου δεν εντυπωσιάστηκε ιδιαίτερα, και ήταν φανερό ότι δεν ήθελε να μάθει τίποτα για το Ισλάμ. Μία μέρα, ένας άνδρας που μοιραζόταν το δωμάτιο με το φίλο μου μπήκε στο δωμάτιο με το αναπηρικό καροτσάκι του. Πήγα προς το μέρος του και τον ρώτησα ποιο ήταν το όνομά του, κι εκείνος είπε πως δεν είχε σημασία, και όταν τον ρώτησα από πού ήταν, μου είπε πως ήταν από τον πλανήτη Δία. Σκεφτόμουν τι μου είπε και άρχισα να αναρωτιέμαι αν βρίσκομαι στο θάλαμο των καρδιοπαθών ή των διανοητικά διαταραγμένων.

Γνώριζα ότι ο άνδρας ήταν μόνος και καταθλιπτικός, και χρειαζόταν κάποιον στη ζωή του. Έτσι, άρχισα να ‘μαρτυρώ’ σ’ αυτόν για τον Κύριο. Του διάβαζα από το βιβλίο του Ιωνά στην Παλαιά Διαθήκη. Και η ιδέα ήταν πως δεν μπορούσαμε να δραπετεύσουμε από τα προβλήματά μας, γιατί πάντα γνωρίζαμε τι είχαμε κάνει. Και επιπλέον, ο Θεός γνωρίζει επίσης πάντα τι έχουμε κάνει.

Καθολικός Ιερέας

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

Αφού μοιράστηκα αυτήν την ιστορία με τον άνδρα στην αναπηρική καρέκλα, εκείνος με κοίταξε και απολογήθηκε. Μου είπε ότι λυπόταν για την αγενή συμπεριφορά του και ότι είχε βιώσει κάποια πολύ σοβαρά προβλήματα τον τελευταίο καιρό. Έπειτα μου είπε πως ήθελε να μου εξομολογηθεί κάτι. Και εγώ του είπα ότι δεν είμαι Καθολικός ιερέας και δεν αναλαμβάνω εξομολογήσεις. Μου απάντησε ότι αυτό το γνώριζε. Βασικά είπε: **«Εγώ είμαι Καθολικός ιερέας.»**

Σοκαρίστηκα. Προσπαθούσα να κηρύξω το Χριστιανισμό σε έναν ιερέα. Τι στην ευχή συμβαίνει εδώ;

Ιερέας στη Λατινική Αμερική

Ο ιερέας άρχισε να μοιράζεται την ιστορία της εκκλησιαστικής αποστολής του για περισσότερα από 12 χρόνια, στη νότια και κεντρική Αμερική, το Μεξικό, ακόμη και στην «Hell's Kitchen» της Νέας Υόρκης. Όταν πήρε εξιτήριο από το νοσοκομείο, χρειαζόταν ένα μέρος να αναρρώσει, και αντί να μείνει με μια καθολική οικογένεια, είπα στον πατέρα μου ότι πρέπει να τον καλέσουμε να μείνει μαζί μας στην εξοχή, μαζί με τις οικογένειές μας και το Μωχάμμαντ. Συμφωνήσαμε όλοι και αμέσως μετακόμισε.

Πρέπει οι ιερείς να μελετούν το Ισλάμ; -ΝΑΙ!

Κατά τη διαδρομή προς το σπίτι, μίλησα για τον ιερέα για κάποιες από τις έννοιες των δοξασιών στο Ισλάμ και προς έκπληξή μου συμφώνησε και έπειτα μοιράστηκε μαζί μου ακόμα περισσότερες. Σοκαρίστηκα όταν μου είπε ότι οι Καθολικοί ιερείς μελετούν το Ισλάμ, και μάλιστα, μερικοί από αυτούς έχουν διδακτορικά σε αυτόν τον τομέα. Αυτά όλα ήταν για μένα πολύ διαφωτιστικά. Μα επρόκειτο να έρθουν ακόμα περισσότερα.

Διαφορετικές Εκδόσεις-Εκδοχές της Βίβλου

Μετά την εγκατάσταση, αρχίσαμε όλοι να συγκεντρωνόμαστε γύρω από το τραπέζι της κουζίνας κάθε βράδυ μετά το φαγητό, για να συζητήσουμε σχετικά με τη θρησκεία. Ο πατέρας μου έφερε την *έκδοση King James της Βίβλου*, εγώ έφερα την *Αναθεωρημένη Π'ροτυπη Έκδοση της Βίβλου*, η σύζυγός μου είχε μια άλλη έκδοση της Βίβλου (κάτι σαν «*Ευχάριστες Ειδήσεις για τον Σύγχρονο Άνθρωπο*» του Τζίμυ Σουάγκαρτ). Ο ιερέας φυσικά είχε την *Καθολική Βίβλο*, η οποία περιέχει 7 επιπλέον βιβλία από την *Προτεσταντική Βίβλο*. Έτσι, αφιερώναμε περισσότερο χρόνο μιλώντας για το ποια Βίβλος ήταν η ορθή ή η περισσότερο σωστή, παρά προσπαθώντας να πείσουμε το Μωχάμμαντ να γίνει Χριστιανός.

Το Κοράνιο έχει Μία Μόνο Έκδοση –Στα Αραβικά –Και Υπάρχει Ακόμη (η ίδια έως σήμερα)

Κάποια στιγμή θυμάμαι ότι τον ρώτησα για το Κοράνιο, και πόσες εκδόσεις αυτού υπήρξαν τα τελευταία 1.400 χρόνια. Μου είπε ότι υπήρχε ΈΝΑ μόνο ΚΟΡΑΝΙΟ. Και ότι δεν έχει αλλάξει ποτέ. Μάλιστα, μου είπε ότι το Κοράνιο έχει απομνημονευτεί από εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους στο σύνολό του, και διασκορπίστηκαν σε διάφορες χώρες της γης. Ανά τους αιώνες, από τότε που αποκαλύφθηκε το Κοράνιο, εκατομμύρια άνθρωποι το έχουν απομνημονεύσει πλήρως και το έχουν διδάξει σε άλλους, οι οποίοι το απομνημόνευσαν ολόκληρο, από την αρχή ως το τέλος, γράμμα – γράμμα, χωρίς λάθη. Σήμερα, περισσότεροι από 9 εκατομμύρια Μουσουλμάνοι έχουν απομνημονεύσει ολόκληρο το Κοράνιο, από την αρχή ως το τέλος του.

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

Αυτό μου φαινόταν αδύνατο. Εξάλλου, οι πρωτότυπες γλώσσες της Βίβλου ήταν όλες νεκρές γλώσσες για αιώνες, και τα ίδια τα πρωτότυπα αρχεία τους έχουν χαθεί για εκατοντάδες και χιλιάδες χρόνια. Συνεπώς, πώς θα μπορούσε κάτι τέτοιο να διατηρηθεί και να απαγγελθεί τόσο εύκολα από την αρχή ως το τέλος του.

Τέλος πάντων, μία μέρα ο ιερέας ρώτησε το Μωχάμμαντ αν θα μπορούσε να τον συνοδέψει στο τζαμί για να δει πώς είναι. Επέστρεψαν συζητώντας για τις εμπειρίες τους εκεί, και ανυπομονούσαμε να ρωτήσουμε τον ιερέα πώς ήταν και τι είδους τελετές πραγματοποιούσαν εκεί. Είπε ότι στην πραγματικότητα δεν «έκαναν» τίποτα. Ήρθαν απλά, και προσευχήθηκαν και έφυγαν. Εγώ είπα: «Έφυγαν; Χωρίς καθόλου λόγια ή άσματα;» Εκείνος είπε ότι όντως έτσι ήταν.

Ο Ιερέας Εισέρχεται στο Ισλάμ!

Πέρασαν μερικές ημέρες, και ο Καθολικός ιερέας ρώτησε το Μωχάμμαντ αν θα μπορούσε να τον ακολουθήσει ξανά στο τζαμί, πράγμα που έκαναν. Αλλά αυτή τη φορά ήταν διαφορετικά. Είχε περάσει πολλή ώρα και δεν είχαν επιστρέψει. Είχε σκοτεινιάσει και ανησυχήσαμε μήπως τους συνέβη κάτι. Τελικά έφτασαν, και όταν ήταν στην πόρτα αναγνώρισα αμέσως το Μωχάμμαντ, αλλά ποιος ήταν αυτός δίπλα του; Κάποιος που φορούσε ένα λευκό μανδύα και λευκό καπέλο. Για μισό λεπτό! Ήταν ο ιερέας. Του είπα: «Πητ; -Έγινες Μουσουλμάνος;»

Είπε ότι είχε εισέλθει στο Ισλάμ την ίδια μέρα. Ο
ΙΕΡΕΑΣ ΕΓΙΝΕ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΟΣ!!! Τι θα ακολουθούσε; (Θα δείτε).

Η Σύζυγός μου Ανακοινώνει το Ισλάμ της!

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

Έτσι, ανέβηκα στον επάνω όροφο για να σκεφτώ λίγο όσα έγιναν, και άρχισα να μιλώ στη σύζυγό μου για όλο αυτό το θέμα. Μου είπε τότε ότι κι εκείνη σκόπευε να εισέλθει στο Ισλάμ, γιατί γνώριζε ότι ήταν η αλήθεια.

Τώρα ήμουν πραγματικά σοκαρισμένος. Κατέβηκα κάτω και ξύπνησα το Μωχάμμαντ και του ζήτησα να έρθει μαζί μου έξω για μία συζήτηση. Περπατούσαμε και μιλούσαμε όλη νύχτα.

Η Αλήθεια είχε Έρθει!

Την ώρα που ήταν έτοιμος να τελέσει την προσευχή Φατζρ (πρωινή προσευχή των Μουσουλμάνων), ήξερα ότι η αλήθεια είχε έρθει επιτέλους και τώρα εξαρτιόταν από μένα να κάνω το επόμενο βήμα. Βγήκα έξω, στο πίσω μέρος του σπιτιού του πατέρα μου, και βρήκα ένα παλιό κομμάτι ξύλου κοντραπλακέ να κείται κάτω από ένα υπόστεγο, και εκεί ακριβώς τοποθέτησα το κεφάλι μου στο έδαφος, κοιτάζοντας προς την κατεύθυνση, προς την οποία προσεύχονται οι Μουσουλμάνοι πέντε φορές την ημέρα.

Καθοδήγησέ με! Ω, Θεέ! Καθοδήγησέ με!

Τώρα, σε αυτή τη στάση, με το σώμα μου τεντωμένο στο ξύλο και το κεφάλι μου στο έδαφος, ζήτησα: «Ω, Θεέ, αν είσαι εκεί, καθοδήγησέ με, καθοδήγησέ με.»

Και στη συνέχεια, μετά από λίγο, σήκωσα το κεφάλι μου και παρατήρησα κάτι. Όχι, δεν είδα πουλιά ή αγγέλους να έρχονται από τον ουρανό, ούτε άκουσα φωνές ή μουσική, ούτε είδα λαμπερά φώτα και λάμπεις. Αυτό που παρατήρησα ήταν μια αλλαγή μέσα μου. Αντιλήφθηκα για πρώτη φορά περισσότερο από ποτέ, ότι ήταν πια καιρός να σταματήσω να ψεύδομαι ή να κάνω οτιδήποτε ύπουλο. Είχε

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

έρθει η ώρα να προσπαθήσω πραγματικά να γίνω ένας ειλικρινής και ηθικός άνθρωπος. Γνώριζα τώρα τι έπρεπε να κάνω.

Έτσι, πήγα πάνω και έκανα ένα μπάνιο, με την ξεχωριστή σκέψη ότι «ξέπλενα» τον αμαρτωλό άνθρωπο του παρελθόντος, που είχα γίνει με την πάροδο των χρόνων. Και έμπαινα τώρα σε μια νέα, καθαρή ζωή. Σε μια ζωή βασισμένη στην αλήθεια και τις αποδείξεις.

Γύρω στις 11 εκείνο το πρωί, στεκόμουν μπροστά από δύο μάρτυρες, στον πρώην ιερέα, προηγούμενως γνωστό ως Πάτερ Πήτερ Τζέικομπ, και στο Μωχάμμαντ 'Αμπντ Αρ-Ραχμάν, και ανακοίνωσα τη «Σαχάντα» μου (ανοιχτή μαρτυρία στη Μοναδικότητα του Θεού και την προφητική ιδιότητα του Μωχάμμαντ ﷺ).

«Μαρτυρώ ότι δεν υπάρχει άλλος Θεός εκτός από τον ΑΛΛΑΧ και ο Μωχάμμαντ είναι ο αγγελιαφόρος Του.»

Λίγα λεπτά αργότερα, η σύζυγός μου με ακολούθησε και έδωσε την ίδια μαρτυρία. Αλλά αυτή στάθηκε μπροστά σε 3 μάρτυρες (εγώ ήμουν ο τρίτος).

Ο πατέρας μου ήταν λίγο πιο συγκρατημένος πάνω σε αυτό το θέμα, και περίμενε λίγους ακόμη μήνες πριν κάνει τη Σαχάντα (δημόσια μαρτυρία). Αλλά τελικά εισήλθε στο Ισλάμ και άρχισε να προσφέρει προσευχές μαζί με μένα και τους άλλους Μουσουλμάνους στο τοπικό μάζτιζιντ (τζαμί).

Πήραμε τα παιδιά από το Χριστιανικό σχολείο και τα βάλαμε σε Μουσουλμανικά. Και τώρα, δέκα χρόνια αργότερα, έχουν απομνημονεύσει μεγάλο μέρος του Κορανίου και των διδασκαλιών του Ισλάμ.

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

Η σύζυγος του πατέρα μου αναγνώρισε τελικά, πριν πεθάνει, ότι ο Ιησούς δεν μπορεί να ήταν υιός του Θεού, και ότι ήταν ικανός προφήτης του Θεού, αλλά όχι Θεός. Αποχώρησε από τη ζωή λίγους μήνες αργότερα, στην ηλικία των 86 ετών. Είθε ο Αλλάχ να δεχτεί τη δήλωση της πίστης της, αμήν.

Τώρα σταθείτε και σκεφτείτε. Ένα ολόκληρο νοικοκυριό ανθρώπων από ποικίλα υπόβαθρα και εθνικότητες, ήρθαν μαζί στην αλήθεια για να μάθουν πώς να γνωρίσουν και να λατρεύουν τον Δημιουργό και Υποστηρικτή του Σύμπαντος. Σκεφτείτε, ένας Καθολικός ιερέας, ένας μουσικός και κήρυκας του Ευαγγελίου, ένας χειροτονημένος ιερέας και ιδρυτής Χριστιανικών σχολείων, και τα παιδιά, ακόμη και μια προ-γιαγιά –όλοι τους ήρθαν στο Ισλάμ!

Μόνο με το Έλεός Του καθοδηγηθήκαμε όλοι να δούμε την πραγματική αλήθεια του Ισλάμ, αφαιρώντας τα καλύμματα από τα αυτιά και τα μάτια μας, χωρίς να έχουμε πια ασπίδες πάνω από τις καρδιές μας –Τώρα μας Καθοδηγούσε.

Εκπληκτική Ιστορία –Οικογένεια και Φίλοι Εισέρχονται στο Ισλάμ –Από Έναν Άνθρωπο

Αν σταματούσε εδώ, είμαι βέβαιος ότι θα παραδεχόσασταν, τουλάχιστον, ότι αυτή είναι μια εκπληκτική ιστορία, σωστά; Εξάλλου, τρεις θρησκευτικοί ηγέτες, τριών διαφορετικών δογμάτων, όλοι εισέρχονται σε μία πολύ αντίθετη πίστη, την ίδια στιγμή, και στη συνέχεια η υπόλοιπη οικογένεια και συγγενείς.

Κι άλλο; -Ναι! Φοιτητής Βαπτιστικής Ιερατικής Εκπαίδευσης Διαβάζει το Κοράνιο –Δέχεται το Ισλάμ

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

Αλλά δεν τελειώνει εδώ. Έχει κι άλλο! Την ίδια χρονιά, ενώ ήμουν στο Γκραντ Πριέρ, στο Τέξας (κοντά στο Ντάλλας), γνώρισα έναν φοιτητή της Βαπτιστικής ιερατικής σχολής από το Τενεσί, το όνομα του οποίου ήταν Τζόι, ο οποίος εισήλθε επίσης στο Ισλάμ, αφού διάβασε το Ιερό Κοράνιο, στο ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΟ ΙΕΡΑΤΙΚΟ ΚΟΛΛΕΓΙΟ!

Κι άλλο; -Ναι! Καθολικός Ιερέας Αγαπά το Ισλάμ –Αλλά έχει ανάγκη τη Δουλειά του!

Υπάρχουν κι άλλοι. Θυμάμαι την περίπτωση ενός Καθολικού Ιερέα σε μια κολεγιακή πόλη, που μιλούσε για τα καλά πράγματα στο Ισλάμ σε τέτοιο βαθμό που αναγκάστηκε να τον ρωτήσω γιατί δεν έχει εισέλθει στο Ισλάμ. Εκείνος απάντησε: **«Τι; Και να χάσω τη δουλειά μου;»**

-Το όνομά του είναι Πάτερ Τζον, και ακόμα προσευχόμαστε στον Αλλάχ να τον καθοδηγήσει.

Ένας ακόμα Καθολικός Ιερέας κάνει Σαχάντα

Τον επόμενο μόλις χρόνο, γνώρισα έναν πρώην Καθολικό ιερέα που ήταν ιεραπόστολος για 8 χρόνια στην Αφρική. Έμαθε για το Ισλάμ όσο ήταν εκεί, και εισήλθε στο Ισλάμ. Άλλαξε στη συνέχεια το όνομά του σε 'Ούμαρ και μετακόμισε στο Ντάλας του Τέξας.

Κι άλλο; Και Πάλι –Ναι! Ορθόδοξος Αρχιεπίσκοπος εγκαταλείπει την εκκλησία για το Ισλάμ

Δύο χρόνια αργότερα, ενώ βρισκόμουν στο Σαν Αντόνιο του Τέξας, γνώρισα έναν πρώην Αρχιεπίσκοπο της

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

Ορθόδοξης Εκκλησίας της Ρωσίας, που έμαθε για το Ισλάμ και παραιτήθηκε από τη θέση του για να εισέλθει στο Ισλάμ.

Η κόρη του Ινδουιστή Μύστη (Θρησκευτικού Ηγέτη) –Δέχεται το Ισλάμ –Βοηθώντας χιλιάδες να ασπαστούν το Ισλάμ

Γνώρισα μία γυναίκα στη Νέα Υόρκη, που ήθελε να φτιάξει τα CD μας αναφορικά με το «Τι είναι το Ισλάμ;» Αφού της δώσαμε άδεια μερικά χρόνια πριν, έμαθα ότι παρήγαγε και διένειμε πάνω από 600 χιλιάδες αντίτυπα σε μη Μουσουλμάνους της Αμερικής. Είθε ο Αλλάχ να την ανταμείψει και να την ενδυναμώσει στις προσπάθειές της, αμήν.

Εκατοντάδες-Χιλιάδες-Έρχονται ακόμη

Και από την είσοδό μου στο Ισλάμ και τη μετατροπή μου σε κήρυκα όλης της χώρας και του κόσμου, έχω συναντήσει πολλούς ακόμη ανθρώπους που ήταν ηγέτες, δάσκαλοι και λόγιοι σε άλλες θρησκείες, αλλά έμαθαν για το Ισλάμ και εισήλθαν σ' αυτό. Προέρχονταν από Ινδουιστές, Εβραίους, Καθολικούς, Προτεστάντες, Μάρτυρες του Ιεχωβά, Έλληνες και Ρώσους Ορθοδόξους, Κόπτες Χριστιανούς από την Αίγυπτο, μη διαμαρτυρόμενες εκκλησίες και ακόμη και επιστήμονες που ήταν άθεοι.

Ο συνδυασμός φαίνεται πάντα να ήταν ο ίδιος: άνθρωποι αναζητούν με ειλικρίνεια την αλήθεια και είναι πρόθυμοι να βγάλουν από το μυαλό τους προκαταλήψεις και μεροληψίες, και να αρχίσουν να ζητούν από το Θεό καθοδήγηση για τις ζωές τους.

Έτσι, έχετε τώρα την εισαγωγή της ιστορίας του ερχομού μου στο Ισλάμ και του πώς έγινα Μουσουλμάνος. Υπάρχουν περισσότερες πληροφορίες για αυτήν την ιστορία στο διαδίκτυο, και υπάρχουν επίσης και περισσότερες φωτογραφίες. Σας παρακαλώ να βρείτε χρόνο να τις επισκεφτείτε, και να επικοινωνήσετε μαζί μου μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, και να συναντηθούμε ώστε να μοιραστούμε κάθε αλήθεια που βασίζεται σε αποδείξεις, για την κατανόηση της προέλευσής μας και τους στόχους και τους σκοπούς μας σε αυτήν τη ζωή και στην Επόμενη.

Μπορώ να προτείνω σε όποιον αναζητά την αλήθεια να ακολουθήσει τα παρακάτω ENNIA BHMATA ώστε να εξαγνιστεί η καρδιά του;

1-Καθάρισε –το μυαλό, την καρδιά & την ψυχή σου – απαλλάξου από κάθε προκατάληψη και μεροληψία.

2 –Ευχαρίστησε το Θεό –για ό,τι έχεις –κάθε λεπτό της κάθε ημέρας.

3 –Διάβασε –μια καλή μετάφραση των εννοιών του Ιερού Κορανίου σε μία γλώσσα που μπορείς να κατανοήσεις καλύτερα

(<http://www.islamhouse.com>)

4 –Συλλογίσου το νόημα & σκέψου τη γενναιοδωρία του Κυρίου σου.

5 –Αναζήτησε Συγχώρεση από το Θεό & Μάθε να Συγχωρείς τους άλλους.

6 –Ζήτα –στην καρδιά σου Καθοδήγηση από Πάνω.

7 –Άνοιξε την καρδιά και το μυαλό σου.

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

8 –Συνέχισε –να το κάνεις αυτό για μερικούς μήνες. Και να το κάνεις τακτικά.

9 –Απόφυγε –το δηλητήριο του κακού, ενώ η καρδιά σου ανοίγει για την *«αναγέννηση της ψυχής σου.»*

Θυμήσου –Καθάρισε· Ευχαρίστησε· Διάβασε· Συλλογίσου –

Στη συνέχεια, «Αναζήτα και θα βρεις. Ζήτα και θα σου δοθεί. Χτύπα, και θα ανοίξει.»

Στη συνέχεια Συνέχισε και Απόφευγε.

Τα υπόλοιπα αφορούν εσένα και τον Παντοδύναμο Κύριο του Σύμπαντος. Αν τον αγαπάς πραγματικά, τότε το Γνωρίζει ήδη, και θα χειριστεί τον καθένα από μας σύμφωνα με τις καρδιές μας.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Τώρα, όπως υποσχέθηκα, θα παρουσιάσω τις ερωτήσεις που πολλοί μού έκαναν αναφορικά με το ότι επέλεξα το Ισλάμ.

1. «Πώς είναι δυνατόν να γυρίσατε την πλάτη σας στο τέλειο σχέδιο της σωτηρίας από τον Ιησού Χριστό, που σταυρώθηκε για να σας σώσει από τις αμαρτίες σας;»

Απάντηση: Η ερώτησή σας υποδεικνύει ότι δεν έχετε σκεφθεί τις ομοιότητες στη διδασκαλία της Βίβλου και του Κορανίου.

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

«ΙΣΛΑΜ» σημαίνει – «Παράδοση, υποταγή και υπακοή στον Κύριο με ειλικρίνεια και ειρήνη». Όποιος προσπαθεί να φτάσει σ’ αυτήν την κατάσταση είναι «Μουσουλμάνος». Αν κάποιος πιστεύει στον Παντοδύναμο ως Έναν Θεό και Έναν Κύριο και θέλει να αφιερώσει τη ζωή του στο να Τον υπηρετεί και να υπακούει τις Εντολές Του, τότε βρίσκεται στον ορθό δρόμο και θα σωθεί σύμφωνα με το Έλεος του Θεού. Κανείς δε μπορεί να πάρει την αμαρτία του άλλου και ο ένοχος πρέπει να κατηγορηθεί για ό,τι έκανε. Είναι απόφαση του Κυρίου του το αν θα συγχωρεθεί ή θα τιμωρηθεί, ανάλογα με την Κρίση Του εκείνη την Ημέρα.

Σύμφωνα με τις μεταφράσεις της Βίβλου που έχουν παραμείνει, ο Ιησούς ✝, δεν κήρυξε μήνυμα σωτηρίας μέσω της λατρείας προς εκείνον. Κάτι τέτοιο προστέθηκε στη συνέχεια από τον Σαούλ (που μετονομάστηκε σε Παύλος). Έχουμε βρει σαφείς αναφορές που λένε ότι η σωτηρία θα έρθει μόνο μέσω της αναγνώρισης του Θεού ως Ενός Θεού, και μέσω της λατρείας Του με όλη την καρδιά, τη μυαλό και τη δύναμη. Ο Ιησούς ✝, δίδαξε τους οπαδούς του να λατρεύουν «τον Θεό μου και Τον Θεό σας, Τον Κύριό μου και Τον Κύριό σας.»

Και πάλι, σύμφωνα με ό,τι μετάφραση της Βίβλου έχει απομείνει, βλέπουμε ότι αυτός που ήταν στο σταυρό ξεστόμισε μια πολύ βλάσφημη ρήση: «Ιλί, Ιλί, Λαμά Σαβαχθανί;» (Που σημαίνει: «Θεέ μου! Θεέ μου! Γιατί με εγκατέλειψες;») Η ρήση αυτή στο σταυρό δηλώνει ότι αυτός που σταυρώθηκε δεν είναι ευχαριστημένος με την κατάστασή του, ούτε θεωρεί ό,τι τού συμβαίνει δίκαιο ή σωστό. Επομένως, πρέπει να συμπεράνουμε ότι αυτό δεν ήταν κάτι που ο Ιησούς ενέκρινε ή αποδέχτηκε, ή ότι κάποιος άλλος ήταν στο σταυρό στη θέση του. Όπως κι αν

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

το δεις, αυτός που σταυρώθηκε δε δέχτηκε ότι η σταύρωσή του αποτελεί σχέδιο σωτηρίας.

Το Κοράνιο συμφωνεί απόλυτα με αυτές τις διδασκαλίες και οι Μουσουλμάνοι λατρεύουν τον ίδιο Θεό και Κύριο του Ιησού, του Μωυσή, του Αβραάμ και του Αδάμ, ειρήνη σε όλους. Το Κοράνιο αναφέρει σε πολλά σημεία ότι κανείς δε θα εξεταστεί για τις αμαρτίες του άλλου, ούτε κανείς θα κουβαλήσει το φορτίο του άλλου. Θα είμαστε ο καθένας μόνος του εκείνη την Ημέρα. Και ζητώ από τον Αλλάχ να ελεήσει και να συγχωρέσει όλους όσους πιστεύουν σ' Αυτόν, Αμήν.

Θεωρώ πως δεν έχω αφήσει τις διδασκαλίες του Ιησού Χριστού ❀. Αντιθέτως, αισθάνομαι πολύ κοντύτερα στον Ιησού ❀, και αδημονώ για την επιστροφή του στη Γη περισσότερο από ποτέ. Τώρα λατρεύω τον ίδιο Θεό που λατρεύει κι αυτός και υπηρετώ τον ίδιο Θεό που υπηρετεί κι αυτός, με τον ίδιο τρόπο που έκανε αυτός. Ο Ιησούς προσευχόταν στον Παντοδύναμο και δίδασκε τους οπαδούς του να κάνουν το ίδιο. Εγώ απλώς κάνω ό,τι διάταξε στο έπακρον των δυνατοτήτων μου και ζητώ από τον Παντοδύναμο Θεό να το αποδεχτεί.

2. «Θεωρείτε ότι έχετε ‘σωθεί’ και ότι, στην πραγματικότητα ‘ξαναγεννηθήκατε’;»

Απάντηση: Οι Βαπτιστές έχουν μια ρήση: «Αν σωθείς για μια φορά, σώθηκες για πάντα.» Ρώτησα κάποιον απ' αυτούς γι' αυτό και συμφώνησε ότι ήταν αλήθεια. Τότε ανέφερα ότι είχα γίνει κάποτε Βαπτιστής (στα εφηβικά μου χρόνια) μα τώρα είμαι Μουσουλμάνος. Είχα κι εγώ ‘σωθεί’ και βαπτιστεί από τα 12. Είχα αποδεχτεί τη ρήση του Ιησού ως το σωστό δρόμο, το φως και την αλήθεια και ότι κανείς

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

άνθρωπος δε θα πλησίαζε τον Πατέρα, παρά μόνον μέσω αυτού. Κατάλαβα ότι αυτές οι ρήσεις σήμαιναν ότι έπρεπε να ακολουθήσω τον Ιησού και τη διδασκαλία του. Επομένως, διάβασα τη Βίβλο μόνος μου και δεν άφησα άλλους να μου πουν τι να σκέφτομαι καθώς τη διαβάζω.

Η Βίβλος λέει ότι ο Ιησούς προσευχόταν για τη σωτηρία του στον Κήπο της Γεθσημανής με αυτόν τον τρόπο: **«Και αφού προχώρησε λίγο, έπεσε με το πρόσωπό του στη γη, προσευχόμενος και λέγοντας: Πατέρα μου, αν είναι δυνατόν, ας παρέλθει από μένα αυτό το ποτήρι· όμως, όχι όπως εγώ θέλω, αλλ' όπως Εσύ.»**, Ματθαίος, 26:19. Η προσευχή αυτή επαναλήφθηκε από τον Ιησού ❸, πολλές φορές, και αναφέρεται στη Βίβλο περισσότερες από μία φορές. Ωστόσο, σύμφωνα με βιβλικές αναφορές, το ποτήριον πέρασε από αυτόν και οι προσευχές του ΔΕΝ ΕΙΣΑΚΟΥΣΤΗΚΑΝ. Το Ισλάμ μάς διδάσκει ότι οι προσευχές του εισακούστηκαν και ότι δεν αναγκάστηκε να υπομείνει τη σκληρή μεταχείριση και το μαρτύριο του σταυρικού θανάτου, αντίθετα αναλήφθηκε ζωντανός και βρίσκεται με τον Κύριό του, έτοιμος να επιστρέψει στη Γη ξανά για να φέρει τη νίκη στους πιστούς.

Επιπλέον, βρίσκουμε ότι ο Ιησούς ❸, δίδαξε στους μαθητές του να προσεύχονται ως εξής: **«Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς, αγιασθήτω το Όνομά Σου. Ελθέτω η βασιλεία Σου. Γενηθήτω το θέλημα Σου, ως εν ουρανών και επί της γης. Τον άρτον ημών τον επιούσιον δος ημίν σήμερα. Και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημεείς άφιεμεν τοις οφειλέταις ημών. Και μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού. Αμήν.»** Κάθε Μουσουλμάνος που έχω συναντήσει αποδέχεται κάθε λέξη

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

από αυτήν την προσευχή, εκτός από το να αποκαλεί τον Αλλάχ «Πατέρα». Οι Μουσουλμάνοι θεωρούν καλύτερο να αποκαλούν τον Παντοδύναμο με τα Ονόματά του, τα οποία θεωρούμε Ιερά.

3. «Πώς ανταποκρίθηκε η οικογένειά σας στο ότι ασπαστήκατε το Ισλάμ;»

Απάντηση: Είναι σχεδόν πάντα δύσκολο στις οικογένειες να το αποδεχτούν και συνήθως παίρνει χρόνο. Η οικογένειά μου δεν αποτέλεσε εξαίρεση. Παρ' όλο που η γυναίκα μου και τα παιδιά μου ασπάστηκαν το Ισλάμ, και εν τέλει ο πατέρας μου θεώρησε το Ισλάμ ως το δρόμο προς τη σωτηρία, η μητέρα μου και πολλοί άλλοι από την οικογένεια αρχικά δυσφόρησαν με τον ασπασμό μας. Εν τέλει, τα πράγματα ηρέμησαν και έχουμε ακόμα επαφή, παρ' ότι εκείνοι παραμένουν ενεργοί και αφοσιωμένοι Χριστιανοί.

Ο Αλλάχ υπόσχεται να δοκιμάσει όσους δηλώνουν την πίστη τους σ' Αυτόν με πολλούς τρόπους, και η οικογένεια είναι ένας από αυτούς, όπως αναφέρεται στο Κοράνιο. Εγώ προσεύχομαι γι' αυτούς και ζητώ από τον Αλλάχ να τους καθοδηγήσει προς το καλύτερο σ' αυτήν τη ζωή και στην επόμενη. Μα ο Αλλάχ θα αποφασίσει αν θέλει να υποταχθούν σ' Αυτόν (Ισλάμ σημαίνει υποταγή στον Αλλάχ) ή όχι.

4. «Πώς ανταποκρίθηκε το ποίμνιό σας;», «Τι είπαν;»

Απάντηση: Δεν είχα ποτέ δική μου εκκλησία. Ήμουν μουσικός ιερέας στην Εκκλησία του Θεού (Άντερσον, Ιντιάνα) στο Τέξας και κήρυττα σε επιχειρηματίες και ανεπίσημες μαζώξεις. Ως επί το πλείστον, όσοι με γνώριζαν δεν αντέδρασαν και μάλιστα κάποιοι απ' αυτούς ασπάστηκαν το Ισλάμ, μα υπήρξαν και κάποιοι που

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

αναστατώθηκαν πολύ και με κατηγορήσαν ότι γυρνώ την πλάτη μου στον Ιησού ❀. Ό,τι κι αν προσπάθησα να πω ή να κάνω, οι συγκεκριμένοι δεν άκουγαν ούτε ήθελαν να μάθουν τίποτα για το Ισλάμ.

5. «**Βιώσατε πολλές δυσκολίες αλλάζοντας θρησκείες;**»

Απάντηση: Σαφώς, όποιος σκέφτεται να ακολουθήσει το Ισλάμ αυτόν τον καιρό, όπως και σε παλαιότερες εποχές, θα πρέπει να αναγνωρίσει ότι υπάρχουν αρκετές δυσκολίες και δοκιμασίες. Οι οπαδοί του Ιησού ❀, κατηγορήθηκαν και κυνηγήθηκαν πολύ, μέχρι θανάτου (διαβάστε τι είπε ο Παύλος ότι τούς έκανε στην Βίβλο, στο Βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων). Αυτοί που ακολούθησαν τον Μωχάμμαντ ❀, υπέφεραν από ανθρώπους από τις ίδιες τους τις φυλές, κι όμως ήταν αποφασισμένοι να συνεχίσουν να λατρεύουν τον Παντοδύναμο Θεό και Μόνον, χωρίς εταίρους, και να υποτάσσονται στη Βούλησή Του.

Το μεγαλύτερο πρόβλημα με τους μη Μουσουλμάνους είναι η έλλειψη κατανόησης και γνώσης όσον αφορά το τι είναι το Ισλάμ στην πραγματικότητα και το ποιοι είναι οι Μουσουλμάνοι. Προσεύχομαι γι' αυτούς και ζητώ από τον Αλλάχ να συγχωρέσει τους Μουσουλμάνους για το ότι δε δείχνουν την καλύτερη εικόνα του Ισλάμ σε όλους.

6. «**Ποιος είναι υπεύθυνος για την αλλαξοπιστία σας;**»

Απάντηση: Ως Μουσουλμάνοι πιστεύουμε ότι ο Αλλάχ και μόνο, είναι Αυτός που καθοδηγεί τους ανθρώπους και όποιον Αυτός καθοδηγεί δε θα παραπλανηθεί και όποιον Αυτός αφήνει να παραστρατήσει, κανείς δε μπορεί να τον καθοδηγήσει. Ως εκ τούτου, πιστεύουμε πως κανείς στην

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

πραγματικότητα δεν έχει τη δύναμη να κάνει κάποιον να αλλαξοπιστήσει.

Επίσης, δεχόμαστε πως όλα τα παιδιά γεννιούνται με τη φυσική κατάσταση της υποταγής στον Παντοδύναμο Αλλάχ, κι έτσι είναι Μουσουλμάνοι. Αν ένα παιδί πεθάνει θα πάει στον Παράδεισο, γιατί δεν ευθύνεται για ό,τι δεν καταλαβαίνει.

7. «Δε σκέφτεστε ποτέ να ξαναγίνετε Χριστιανός;»

Απάντηση: «Χριστιανός» σημαίνει οπαδός του Χριστού. Όταν ο Ιησούς ✝, επιστρέφει ξανά στη Γη, όλοι οι Μουσουλμάνοι θα είναι υποχρεωμένοι να τον ακολουθήσουν. Μα δε θα αποκαλούμε τους εαυτούς μας «Χριστιανούς», όπως δε θα το κάνει κι εκείνος. Δεν αποκάλεσε ποτέ τον εαυτό του ή τους ακολούθους του Χριστιανούς. Η Βίβλος μάς λέει ότι ποτέ δεν αποκαλέστηκαν «Χριστιανοί» μέχρι ο Παύλος να κηρύξει το μήνυμά του στην Αντιόχεια.

8. «Δε σας ενοχλεί που αφήσατε τη θρησκεία της ειρήνης, της δικαιοσύνης και της αγάπης για μια θρησκεία μίσους, βίας και καταπίεσης προς τις γυναίκες και άλλους;»

Απάντηση: Όλοι οι προφήτες, ειρήνη σε όλους, καλούσαν τους λαούς τους να λατρεύουν τον Παντοδύναμο Θεό ως Έναν Θεό και Έναν Κύριο. Ως αποτέλεσμα, όσοι δεν ήθελαν να υποταχθούν στον Παντοδύναμο τούς πολεμούσαν και τους μεταχειρίζονταν εχθρικά, ακόμα και μέχρι θανάτου, όπως έκανε ο Παύλος όταν ήταν ακόμη Φαρισαίος. Οι προφήτες, ειρήνη σε όλους, ενθάρρυναν τους ανθρώπους να ζουν εν ειρήνη και να αντιμετωπίζουν τους άλλους με δικαιοσύνη και σίγουρα η αγάπη είναι το

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

υψηλότερο συναίσθημα που μπορεί να τρέφει ένας άνθρωπος για κάποιον άλλον.

Όμως, ταυτόχρονα, οι πιστοί πρέπει να αμυνθούν υπέρ εαυτών, των οικογενειών τους και της ίδιας της θρησκείας, ώστε οι άπιστοι να μην την εξαλείψουν από προσώπου γης. Το Ισλάμ, όπως ο Χριστιανισμός, κηρύττει μήνυμα ειρήνης και ανοχής – ως έναν βαθμό. Μα, όταν δεν είναι πλέον δυνατό χωρίς κανείς να συμβιβαστεί εντελώς και να χαλαρώσει τον τρόπο ζωής του και την πίστη του, τότε δεν υπάρχει εναλλακτική, παρά μόνον η μάχη εναντίον όσων μάχονται τους πιστούς.

Ο Ιησούς κάλεσε τους οπαδούς του να πουλήσουν τους μανδύες τους και να αγοράσουν σπαθιά.

«Τους είπε, λοιπόν: Τώρα, όμως, όποιος έχει βάλαντιο, ας το πάρει μαζί του· παρόμοια και ταγάρι· και όποιος δεν έχει, ας πουλήσει το ιμάτιό του, και ας αγοράσει μάχαιρα.»

(Λουκάς, 22:36)

Εξήγησε ότι δεν είχε έρθει με την ειρήνη, μα με το σπαθί.

«Νομίζετε ότι ήρθα να δώσω ειρήνη στη γη; Σας λέω, όχι, αλλά διαχωρισμό.»

(Λουκάς, 12:51),

«Μη νομίζετε ότι ήρθα να βάλω ειρήνη επάνω στη γη· δεν ήρθα να βάλω ειρήνη, αλλά μάχαιρα.»

(Ματθαίος, 10:34).

Την στιγμή που ήρθαν για να συλλάβουν τον Ιησού

«Και εκείνοι που ήσαν γύρω του βλέποντας τι επρόκειτο να γίνει, είπαν σ' αυτόν: Κύριε, να χτυπήσουμε με τη μάχαιρα; Και ένας απ' αυτούς χτύπησε τον δούλο του Αρχιερέα, και του απέκοψε το δεξί αυτί.»

(Λουκάς, 22:49-50).

Η λέξη «σπαθί» εμφανίζεται στη Βίβλο πάνω από 200 φορές – μα, παρ' ότι η αραβική γλώσσα έχει πάνω από δέκα λέξεις για το σπαθί, δεν υπάρχει ούτε μία εμφάνιση κάποιας από αυτές τις λέξεις στο Κοράνιο.

Η μάχη διατάσσεται στο Ισλάμ μόνο κάτω από πολύ ειδικές και περιορισμένες προϋποθέσεις και δεν είναι τίποτα παραπάνω απ' αυτό που σήμερα ονομάζουμε «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας». Ο πόλεμος εναντίον κάθε οργανωμένης μορφής καταπίεσης, επίθεσης, διωγμών και τρομοκρατίας αποτελεί υποχρέωση κάθε πιστού. Μα έχει σίγουρα κάποια όρια, και οι γυναίκες, τα παιδιά, οι ηλικιωμένοι ή οι αθώοι δεν πρέπει να σκοτώνονται ή να τραυματίζονται σε τέτοιες περιστάσεις. Η μεταχείριση των αιχμαλώτων δεν πρέπει να περιλαμβάνει βασανιστήρια ή ταπείνωση οποιουδήποτε είδους. Ακόμη και οι νεκροί του εχθρού πρέπει να θάβονται με αξιοπρέπεια και σεβασμό.

Είθε ο Αλλάχ να σας καθοδηγήσει προς το ταξίδι σας για την αλήθεια. Αμήν.

Και είθε να ανοίξει την καρδιά σας και το μυαλό σας προς την πραγματικότητα αυτού του κόσμου και τον σκοπό αυτής της Ζωής. Αμήν.

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

Ειρήνη σε σας και Καθοδήγηση από τον Αλλάχ, τον Έναν Παντοδύναμο Θεό, Δημιουργό και Υποστηρικτή των Κόσμων.

Ο φίλος σας,

Γιουσούφ Έστες

6317 ...

Αλεξάνδρεια, VA 22312

Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής

SHEIKYUSUF@AOL.COM Τηλ. 001-713-354-5224

<http://www.islamtomorrow.com/yusuf.htm>

<http://thetruereligion.org/modules/xfsection>

2-Δρ. Γκάρυ Μίλερ (Άμπντουλ-Άχαντ Όουμαρ) μαθηματικός και Χριστιανός ιεραπόστολος (Καναδάς-Η.Π.Α.)

Ο Γκάρυ Μίλερ (Άμπντ Αλ-Άχαντ Όουμαρ) δείχνει πώς μπορούμε να εγκαθιδρύσουμε την αληθινή πίστη θέτοντας τα πρότυπα της αλήθειας. Επεξηγεί μια απλή μα αποδοτική μέθοδο εύρεσης της σωστής κατεύθυνσης στην αναζήτησή μας για την αλήθεια.

Ο Γ.Ρ. Γκάρυ Μίλερ είναι μαθηματικός και θεολόγος. Ήταν ενεργός Χριστιανός ιεραπόστολος σε κάποιο σημείο της ζωής του, μα σύντομα άρχισε να ανακαλύπτει πολλές αντιφάσεις στην Βίβλο. Το 1978 έτυχε να διαβάσει το Κοράνιο, περιμένοντας πως και αυτό θα περιείχε ένα μείγμα αληθειών και ψεμάτων.

Προς έκπληξή του, ανακάλυψε ότι το μήνυμα του Κορανίου ήταν ακριβώς το ίδιο με την αίσθηση της αλήθειας που είχε «αποστάξει» από τη Βίβλο. Έγινε Μουσουλμάνος και από τότε έγινε ενεργός στο να δίνει δημόσιες παρουσιάσεις πάνω στο Ισλάμ, συμπεριλαμβανομένων και εμφανίσεων στο ραδιόφωνο και

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

στην τηλεόραση. Έχει, επίσης, γράψει αρκετά άρθρα και δημοσιεύσεις σχετικά με το Ισλάμ.

Ένας πολύ σημαντικός Χριστιανός Ιεραπόστολος προσηλυτίστηκε στο Ισλάμ και έγινε ένας πολύ σημαντικός κήρυκας για το Ισλάμ, ήταν πολύ ενεργός Ιεραπόστολος και ήταν μεγάλος γνώστης της Βίβλου.

Τα μαθηματικά του αρέσουν τόσο πολύ, και γι' αυτό του αρέσει και η λογική. Κάποια μέρα αποφάσισε να διαβάσει το Κοράνιο για να προσπαθήσει να βρει οποιοδήποτε σφάλμα από το οποίο θα μπορούσε να επωφεληθεί κατά την προσπάθειά του να προσηλυτίσει Μουσουλμάνους στο Χριστιανισμό... Περίμενε το Κοράνιο να είναι ένα παλιό βιβλίο που γράφτηκε πριν από 14 αιώνες, ένα βιβλίο που θα μιλούσε για την έρημο και ούτω καθεξής... Αυτά που ανακάλυψε τον εξέπληξαν. Ανακάλυψε ότι αυτό το Βιβλίο είχε ό,τι δεν έχει κανένα άλλο βιβλίο στον κόσμο... Περίμενε να βρει ιστορίες για τις αντιξοότητες που πέρασε ο Προφήτης Μωχάμμαντ ❀, όπως ο θάνατος της συζύγου του, Χαντίτζα (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ' αυτής) ή ο θάνατος των γιών του και των θυγατέρων του... Ωστόσο, δε βρήκε τίποτα τέτοιο... και αυτό που τον μπερδεύει περισσότερο είναι ότι βρήκε μια ολόκληρη «Σούρα», δηλ. κεφάλαιο, στο Κοράνιο που ονομάζεται «Μαρία» και χαρακτηρίζεται από πολύ σεβασμό στη Μαρία (ειρήνη σ' αυτήν), κάτι που δε συμβαίνει ούτε στα βιβλία που γράφτηκαν από Χριστιανούς ούτε στις βίβλους. Δε βρήκε Σούρα με το όνομα Φάτιμα (κόρη του Προφήτη), ούτε Αΐσα (σύζυγος του Προφήτη), (η ευαρέστηση του Αλλάχ επ' αυτών). Βρήκε, επίσης, ότι το όνομα του Ιησού ❀ αναφέρεται στο Κοράνιο 25 φορές, ενώ το όνομα του Προφήτη Μωχάμμαντ ❀ μόνο 4, κι έτσι μπερδεύτηκε περισσότερο. Άρχισε να διαβάζει το Κοράνιο

Ιερείς που ασπάζονταν το Ισλάμ

πιο διεξοδικά, ελπίζοντας να βρει κάποιο λάθος, μα σοκαρίστηκε όταν διάβασε ένα σπουδαίο εδάφιο, αριθμός 82, της Σούρα Αλ-Νισά' (Γυναίκες), το οποίο λέει:

« Δεν σκέφτονται, τότε, το Κοράνιο προσεκτικά;» Αν ήταν από άλλον εκτός του Αλλάχ, θα είχαν σίγουρα βρει μέσα πολλές αντιφάσεις. »

(4:82)

Ο Δρ Μίλερ λέει γι' αυτό το εδάφιο: «Μια από τις γνωστές επιστημονικές αρχές είναι η αρχή της εύρεσης λαθών ή της αναζήτησής τους σε μια θεωρία μέχρι αυτή να αποδειχθεί σωστή (Τεστ Διάψευσης)...το εκπληκτικό είναι ότι το Κοράνιο ζητά από τους Μουσουλμάνους και τους μη Μουσουλμάνους να προσπαθήσουν να βρουν λάθη στο Βιβλίο, και τους λέει ότι δε θα βρουν κανένα». Λέει, επίσης γι' αυτό το εδάφιο: «Κανείς συγγραφέας στον κόσμο δεν έχει το θάρρος να γράψει ένα βιβλίο και να πει ότι δεν περιλαμβάνει κανένα λάθος, μα το Κοράνιο, αντιθέτως, σας λέει ότι δεν έχει λάθη, και σας ζητά να προσπαθήσετε να βρείτε κάποια, και ότι δε θα βρείτε ποτέ.»

Ακόμη ένα εδάφιο πάνω στο οποίο συλλογίστηκε ο Δρ Μίλερ για μεγάλο διάστημα είναι το εδάφιο αριθμός 30 στο Κεφάλαιο «Αλ-Ανμπίγια» (Οι Προφήτες).

« Μήπως δεν βλέπουν (γνωρίζουν) οι άπιστοι πως οι ουρανοί και η γη ήταν μία ενιαία οντότητα που έπειτα Εμείς τα σχίσαμε (σε δυο μέρη) και από το νερό δημιουργήσαμε κάθε ζωντανό ον; Δε θα πιστέψουν λοιπόν; »

(21:30)

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

Λέει: «Αυτό το εδάφιο είναι ακριβώς το θέμα της επιστημονικής έρευνας που επέφερε το βραβείο Νόμπελ το 1973, και αφορούσε τη θεωρία της ‘Μεγάλης Έκρηξης’. Σύμφωνα με αυτήν τη θεωρία, το σύμπαν είναι το αποτέλεσμα μιας μεγάλης έκρηξης που οδήγησε στη διαμόρφωσή του, με τους ουρανοί και τους πλανήτες του.»

Ο Δρ Μίλερ λέει: «Γώρα ερχόμαστε στο εκπληκτικό σχετικά με τον Προφήτη Μωχάμμαντ ❀ και όσα προφασίζονται σχετικά με το ότι δαίμονες τον βοήθησαν, για το οποίο ο Θεός λέει:

« Και δεν είναι οι Σατανάδες που το έφεραν κάτω (το Κοράνιο). Ούτε θα τους έπρεπε (αφού το Κοράνιο διατάζει το καλό και απαγορεύει το κακό, σε αντίθεση με τους Σατανάδες), ούτε θα μπορούσαν. »

[26:210-212].

« Και όταν διαβάζεις το Κοράνιο, αναζήτα την προστασία του Αλλάχ από τον καταραμένο Σατανά. »

[16:98]

Βλέπετε; Μπορεί να είναι αυτός ο τρόπος του διαβόλου στη συγγραφή ενός βιβλίου; Πώς μπορεί να γράψει ένα βιβλίο και να σας πει να ζητήσετε την προστασία του Θεού από τον ίδιο πριν το διαβάσετε; Αυτά είναι θαυμαστά εδάφια σ’ αυτό το θαυμαστό Βιβλίο! Και έχει μια λογική απάντηση προς αυτούς που ισχυρίζονται ότι προέρχεται από το διάβολο.» και ανάμεσα στις ιστορίες που εξέπληξαν το Δρα Μίλερ είναι η ιστορία του Προφήτη ❀ με τον Άμπου Λάχαμπ... Ο Δρ Μίλερ λέει: «Αυτός ο άνθρωπος (ο Άμπου Λάχαμπ) μισούσε τόσο το Ισλάμ που ακολουθούσε τον Προφήτη όπου πήγαινε για να τον ταπεινώσει. Αν έβλεπε

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

τον Προφήτη να μιλά σε ξένους, περίμενε να τελειώσει κι έπειτα τους ρωτούσε: τι σας είπε ο Μωχάμμαντ; Αν είπε μαύρο, τότε στην πραγματικότητα είναι άσπρο, αν είπε νύχτα, τότε στην πραγματικότητα είναι μέρα. Ήθελε να διαψεύσει όλα όσα έλεγε ο Προφήτης και να κάνει τους ανθρώπους καχύποπτους απέναντί του. Και δέκα χρόνια πριν το θάνατο του Άμπου Λάχαμπ, μια Σούρα αποκαλύφθηκε στον Προφήτη, με το όνομα ‘Αλ-Μάσαντ’. Αυτή η Σούρα λέει ‘ότι ο Άμπου Λάχαμπ θα πάει στην Κόλαση, με άλλα λόγια λέει ότι ο Άμπου Λάχαμπ δε θα ασπαστεί το Ισλάμ. Κατά τα δέκα αυτά χρόνια ο Άμπου Λάχαμπ θα μπορούσε πολύ εύκολα να πει: ‘Ο Μωχάμμαντ λέει ότι δε θα γίνω Μουσουλμάνος και ότι θα πάω στο Πυρ της Κολάσεως, μα σας λέω τώρα ότι θα ασπαστώ το Ισλάμ και θα γίνω Μουσουλμάνος. Τι λέτε τώρα για το Μωχάμμαντ; Λέει την αλήθεια ή όχι; Έρχεται η έμπνευσή του από το Θεό;’. Μα ο Άμπου Λάχαμπ δεν το έκανε, παρ’ όλο που παράκουγε τον Προφήτη σε όλα τα θέματα, όχι όμως σ’ αυτό. Με άλλα λόγια, ήταν σαν ο Προφήτης να έδινε στον Άμπου Λάχαμπ μια ευκαιρία να τον διαψεύσει! Μα δεν το έκανε για δέκα ολόκληρα χρόνια! Δεν ασπάστηκε το Ισλάμ και δεν προσποιήθηκε καν ότι έγινε Μουσουλμάνος! Για δέκα χρόνια είχε την ευκαιρία να καταστρέψει το Ισλάμ σε ένα λεπτό! Μα αυτό δεν έγινε, γιατί δεν πρόκειται για τα λόγια του Μωχάμμαντ, μα για τα λόγια του Θεού, που γνωρίζει τα κρυφά και γνωρίζει ότι ο Άμπου Λάχαμπ δε θα γινόταν Μουσουλμάνος.»

Πώς θα μπορούσε ο Προφήτης να γνωρίζει ότι ο Άμπου Λάχαμπ θα αποδείκνυε όσα ελέχθησαν σ’ αυτήν τη Σούρα, αν δεν επρόκειτο για έμπνευση από τον Αλλάχ; Πώς μπορεί να ήταν σίγουρος για δέκα ολόκληρα χρόνια ότι αυτό που

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

έχει (το Κοράνιο) είναι αληθινό αν δεν ήξερε ότι είναι εμπνευσμένο από τον Αλλάχ; Για να πάρει κάποιος τόσο μεγάλο ρίσκο, μόνο ένα πράγμα μπορεί να σημαίνει: ότι είναι έμπνευση από το Θεό.

« **Να χάσουν τα χέρια του Αμπού Λάχαμπ (αραβική έκφραση που σημαίνει "να χάσει ο ίδιος!"), και (στ' αλήθεια) ο ίδιος έχασε και ταλαιπωρήθηκε. (στο Κοράνιο πολλές φορές χρησιμοποιείται παρελθοντικός χρόνος για κάτι που θα γίνει στο μέλλον, για να δείξει ότι αυτό θα γίνει οπωσδήποτε και τίποτα δε μπορεί να το αλλάξει)** »

(111:1)

Ο Δρ Μίλερ λέει για ένα εδάφιο που του προκάλεσε μεγάλη έκπληξη: ένα από τα θαύματα στο Κοράνιο είναι η πρόκληση του μέλλοντος, με πράγματα που οι άνθρωποι δε μπορούν να προβλέψουν και στα οποία εφαρμόζεται το «Τεστ Διάψευσης», το οποίο σημαίνει την αναζήτηση για λάθη μέχρι το εξεταζόμενο θέμα να αποδειχθεί σωστό. Για παράδειγμα., ας δούμε τι είπε το Κοράνιο για τη σχέση μεταξύ Μουσουλμάνων και Εβραίων. Το Κοράνιο λέει ότι οι Εβραίοι είναι οι κυριότεροι εχθροί των Μουσουλμάνων και αυτό είναι αλήθεια μέχρι σήμερα, καθώς ο κύριος εχθρός των Μουσουλμάνων είναι οι Εβραίοι.

Ο Δρ Μίλερ συνεχίζει: Αυτό θεωρείται μεγάλη πρόκληση, καθώς οι Εβραίοι έχουν την ευκαιρία να καταστρέψουν το Ισλάμ απλά μεταχειριζόμενοι τους Μουσουλμάνους ως φίλους για λίγα χρόνια, και μετά να πουν: ορίστε, σας φερόμαστε ως φίλοι και το Κοράνιο λέει ότι είμαστε εχθροί σας, το Κοράνιο πρέπει να κάνει λάθος! Μα αυτό δε συνέβη εδώ και 1400 χρόνια! Και δε θα συμβεί

Ιερείς που ασπάζτηκαν το Ισλάμ

ποτέ γιατί πρόκειται για τα Λόγια του Ενός που γνωρίζει τα αόρατα, και όχι για τα λόγια ανθρώπων.

Ο Δρ Μίλερ συνεχίζει: Βλέπετε πώς αυτό το εδάφιο που μιλά για την εχθρότητα μεταξύ Εβραίων και Μουσουλμάνων αποτελεί πρόκληση για το ανθρώπινο μυαλό;

«**Στ' αλήθεια, θα βρεις ότι οι πιο μεγάλοι στην έχθρα εναντίον των πιστών είναι οι Εβραίοι και οι πολυθεϊστές, και θα βρεις τους κοντινότερους στην στοργή επί των πιστών αυτούς που λένε: «Είμαστε Χριστιανοί». Αυτό γιατί ανάμεσα σ' αυτούς υπάρχουν ιερείς και μοναχοί, και δεν είναι αλαζονικοί. ✨ Και όταν αυτοί ακούν ό,τι αποκαλύφθηκε στον Αγγελιαφόρο (τον Μωχάμμαντ) βλέπεις τα μάτια τους να γεμίζουν με δάκρυα, λόγω της αλήθειας που έχουν αναγνωρίσει. Λένε: «Κυρίέ μας! Πιστεύουμε· έτσι, κατάγραφέ μας ανάμεσα στους μάρτυρες. ✨ Και γιατί να μην πιστέψουμε στον Αλλάχ και στην αλήθεια που ήρθε σε μας; Και ευχόμαστε ο Κύριός μας να μάς εισάγει (στον Παράδεισο την Ημέρα της Ανάστασης) μαζί με τους ενάρετους.»**

[5:82-84]

Αυτή η Σούρα ισχύει στην περίπτωση του Δρ.Μίλλερ, αφού ήταν Χριστιανός, αλλά όταν γνώρισε την αλήθεια (του Κορανίου), όχι μόνο πίστεψε και προσηλυτίστηκε στο Ισλάμ αλλά έγινε και Κήρυκας του Ισλάμ.Ο Θεός να τον βοηθάει.

Ο Δρ Μίλερ λέει για το μοναδικό ύφος του Κορανίου, το οποίο βρίσκει θαυμάσιο: Αναμφίβολα υπάρχει κάτι το μοναδικό και καταπληκτικό στο Κοράνιο που δε βρίσκεται πουθενά αλλού, καθώς το Κοράνιο σου δίνει μια

Ιερείς που ασπάζτηκαν το Ισλάμ

συγκεκριμένη πληροφορία και σου λέει αυτό που δε γνώριζες πριν. Για παράδειγμα:

« Αυτό είναι ένα μέρος από τις ειδήσεις των αοράτων, που αποκαλύπτουμε σε σένα (ω, Μωχάμμαντ). Δεν ήσουν μαζί τους, όταν έριχναν κλήρο με τα βέλη τους για το ποιος θα λάβει τη φροντίδα της Μαρίας (Μητέρα του Ιησού)· ούτε ήσουν μαζί τους όταν φιλονικούσαν. »

[3:44]

« Αυτό είναι μια από τις ειδήσεις των αοράτων που σου αποκαλύψαμε (ω, Μωχάμμαντ). Ούτε εσύ, ούτε ο λαός σου το γνώριζατε αυτό πριν από αυτήν (την αποκάλυψη από Εμάς). Έτσι, να είσαι υπομονετικός. Στ'αλήθεια, το καλό αποτέλεσμα στο τέλος είναι για τους ευσεβείς. »

[11:49].

« Αυτό είναι ένα μέρος από τις ειδήσεις των αοράτων, που σου αποκαλύψαμε (ω, Μωχάμμαντ). Και δεν ήσουν μαζί τους όταν κανόνιζαν μαζί, το σχέδιό τους, και (ενώ) συνωμοτούσαν. »

[12:102].

Ο Δρ Μίλερ συνεχίζει: «Κανένα άλλο ιερό βιβλίο δε χρησιμοποιεί αυτό το ύφος, όλα τα υπόλοιπα ιερά βιβλία αποτελούνται από πληροφορίες που σου λένε από πού ήρθε αυτή η πληροφορία. Για παράδειγμα, όταν η Βίβλος μιλά για τις ιστορίες των αρχαίων εθνών, λέει ότι ο τάδε βασιλιάς έζησε σ' αυτό το μέρος, και ο τάδε αρχηγός πολέμησε στη μάχη, και ότι ο τάδε άνθρωπος έχει τόσα παιδιά, και τα ονόματά τους είναι...Μα αυτό (η Βίβλος) σου λέει πάντα ότι αν θέλεις να μάθεις περισσότερα, μπορείς να διαβάσεις ένα

Ιερείς που ασπλάστηκαν το Ισλάμ

συγκεκριμένο βιβλίο, καθώς αυτή η πληροφορία ήρθε απ' αυτό το βιβλίο.»

Και συνεχίζει: «Αυτό είναι αντίθετο με το Κοράνιο, που σου δίνει τις πληροφορίες και σου λέει κάτι νέο! Και το εντυπωσιακό είναι ότι ο λαός της Μέκκας εκείνον τον καιρό – τον καιρό της έμπνευσης αυτών των εδαφίων – άκουγε αυτά τα εδάφια και την πρόκληση ότι οι πληροφορίες σ' αυτά τα εδάφια ήταν καινούργιες και δεν ήταν γνωστές στον Μωχάμμαντ, ούτε στο λαό του εκείνον τον καιρό, και παρ' όλα αυτά, εκείνοι δεν είπαν ποτέ: το γνωρίζουμε και δεν είναι κάτι καινούργιο, και δεν είπαν: γνωρίζουμε από πού βρήκε ο Μωχάμμαντ αυτά τα εδάφια. Αυτό δε συνέβη ποτέ, μα αυτό που συνέβη είναι ότι κανείς δεν τόλμησε να πει ότι ο Μωχάμμαντ τούς έλεγε ψέματα γιατί επρόκειτο πράγματι για νέες πληροφορίες, που δεν προέρχονταν από το ανθρώπινο μυαλό, μα από τον Αλλάχ, ο Οποίος γνωρίζει τα αόρατα στο παρελθόν, στο παρόν και στο μέλλον.»

3-Αιδεσιμότατος Ντέιβιντ Βενιαμίν Κελντάνι (Άμπντουλ-Άχαντ Νταούντ) (Ιράν).

Ο καθηγητής Άμπντουλ-Άχαντ Νταούντ, συγγραφέας της παρούσης σειράς άρθρων, είναι ο άλλοτε Αιδεσιμότατος Ντέιβιντ Βενιαμίν Κελντάνι , Ρωμαιοκαθολικός ιερέας του δόγματος των Ουνιτών-Χαλδαίων. Όταν ρωτήθηκε πώς ασπάστηκε το Ισλάμ έγραψε:

«Ο προσηλυτισμός μου στο Ισλάμ δε μπορεί να αποδοθεί σε κανέναν άλλον, παρά την Ελεήμων καθοδήγηση του Παντοδύναμου Αλλάχ. χωρίς αυτήν τη Θεία Καθοδήγηση όλη η μάθηση, η αναζήτηση και άλλες προσπάθειες εξεύρεσης της αλήθειας μπορεί ακόμα να οδηγήσουν κάποιον στον λανθασμένο δρόμο. Τη στιγμή που πίστεψα στην Απόλυτη Ενότητα του Θεού, ο Απόστολός Του, Μωχάμμαντ έγινε το πρότυπο βίου και συμπεριφοράς μου.»

Ο καθηγητής Άμπντουλ-Άχαντ Νταούντ είναι ο άλλοτε Αιδεσιμότατος Ντέιβιντ Βενιαμίν Κελντάνι, Ρωμαιοκαθολικός ιερέας του δόγματος των Ουνιτών-

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

Χαλδαιών. Γεννήθηκε το 1867 στην Ουρμιά της Περσίας· έλαβε από την παιδική του ηλικία εκπαίδευση σ' αυτήν την πόλη. Από το 1886-1889 (τρία χρόνια) ήταν μέλος στο εκπαιδευτικό προσωπικό της Ιεραποστολής του Αρχιεπισκόπου του Κάντερμπερι προς τους Ασσύριους (Νεστοριανούς) Χριστιανούς στην Ούρμια. Το 1892 εστάλη από τον Καρδινάλιο Βόγκαν στη Ρώμη, όπου υποβλήθηκε σε έναν κύκλο φιλοσοφικών και θεολογικών σπουδών στο Κολέγιο Propaganda Fide, και το 1895 χειροτονήθηκε ιερέας. Κατ' εκείνο το διάστημα έγραψε μια σειρά άρθρων στο The Tablet για την «Ασσυρία, Ρώμη & Κάντερμπερι» και επίσης στο Irish Record για την «Αυθεντικότητα της Πεντάτευχου». Δημοσίευσε πολλές μεταφράσεις του «Χαίρε Κεχαριτωμένη» σε διάφορες γλώσσες στο «Εικονογραφημένες Καθολικές Αποστολές» («Illustrated Catholic Missions»). Ενώ βρισκόταν στην Κωνσταντινούπολη κατά την επιστροφή του στην Περσία το 1895, έγραψε μια σειρά άρθρων στα Αγγλικά και στα Γαλλικά στην καθημερινή εφημερίδα, που δημοσιεύτηκαν με το όνομα «Ο Κήρυκας της Ανατολικής Μεσογείου» στο «Ανατολικές Εκκλησίες» («Eastern Churches»). Το 1895 συμμετείχε στη Γαλλική Λαζαρική Ιεραποστολή στην Ούρμια, και δημοσίευσε για πρώτη φορά στα χρονικά αυτής της ιεραποστολής ένα περιοδικό στην καθομιλουμένη Συριακή γλώσσα, με το όνομα «Κάλα λα Σάρα», δηλ. «Η Φωνή της Αλήθειας». Το 1897 εστάλη από δύο Ουνίτες-Χαλδαίους Αρχιεπισκόπους της Ούρμια και της Σάλμας ως εκπρόσωπος των Ανατολικών Καθολικών στο Κογκρέσο Ευχαριστιών που διεξήχθη στο Paray-le-Monial στη Γαλλία υπό την προεδρία του Καρδινάλιου Περόντ. Αυτό, φυσικά, αποτελούσε επίσημη πρόσκληση. Η εφημερίδα που διαβάστηκε στο Κογκρέσο από τον «Πατέρα Βενιαμίν»

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

εκδόθηκε στα χρονικά του Κογκρέσου Ευχαριστιών εκείνης της χρονιάς, που ονομάστηκαν «Le Pelirgin» («ο Προσκυνητής»). Σ' αυτήν την εφημερίδα, ο Χαλδαίος Αρχιερέας (αυτός ήταν ο επίσημος τίτλος του) αποδοκίμασε το Καθολικό σύστημα εκπαίδευσης ανάμεσα στους Νεστοριανούς, και προμάντευσε την επικείμενη εμφάνιση των Ρώσων ιερέων στην Ούρμια.

Το 1898 ο Πατήρ Βενιαμίν βρισκόταν πίσω στην Περσία. Στο χωριό του, την Ντιγκάλα, περίπου ένα μίλι μακριά από την πόλη, άνοιξε ένα σχολείο αφιλοκερδώς. Την επόμενη χρονιά εστάλη από τις Εκκλησιαστικές αρχές να αναλάβει την επισκοπή της Σάλμας, όπου μια σκληρή και σκανδαλώδης διαμάχη μεταξύ του Ουνίτη Αρχιεπισκόπου, Κουνταμπάς και των Λαζαρινών Πατέρων, απειλούσε με σχίσμα για πολύ καιρό. Την πρωτοχρονιά του 1900, ο Πατήρ Βενιαμίν παρέδωσε το τελευταίο και αξιοσημείωτο κήρυγμά του σ' ένα μεγάλο ποίμνιο, συμπεριλαμβανομένων πολλών μη Καθολικών Αρμενίων και άλλων στον Καθεδρικό του Αγίου Γεωργίου στη Σάλμας. Το θέμα του κηρύγματος ήταν «Νέος αιώνας, νέοι άνθρωποι». Θυμήθηκε το γεγονός ότι οι Νεστοριανοί Ιεραπόστολοι, πριν την εμφάνιση του Ισλάμ, είχαν κηρύξει το Ευαγγέλιο σε όλη την Ασία· ότι είχαν πολλές εγκαταστάσεις στην Ινδία (ειδικά στην Ακτή Μαλμπάρ), στο Ταταρσταν, την Κίνα και τη Μογγολία· και ότι μετέφρασαν το Ευαγγέλιο στα Τουρκικά (Ουιγούρων) και σε άλλες γλώσσες· ότι οι Καθολικές, οι Αμερικανικές και οι Αγγλικανικές ιεραποστολές παρά το λίγο καλό που έκαναν στο Ασσυρο-Χαλδαϊκό έθνος μέσω της προκαταρκτικής εκπαίδευσης, είχαν χωρίσει το έθνος – που ήδη ήταν μικρό – στην Περσία, το Κουρδιστάν και στη Μεσοποταμία, σε πολυάριθμες εχθρικές θρησκευτικές

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

ομάδες· και ότι οι προσπάθειές τους προορίζονταν για να φέρουν την τελική κατάρρευση. Συνεπώς, συμβούλευσε τους γηγενείς να κάνουν κάποιες θυσίες για να σταθούν στα πόδια τους σαν άνδρες, και να μην εξαρτώνται από ξένες ιεραποστολές κλπ.

Πέντε μεγάλες και επιδεικτικές ιεραποστολές - Αμερικανοί, Αγγλικανοί, Γάλλοι, Γερμανοί και Ρώσοι - μαζί με τα κολέγιά τους, και με τον Τύπο να υποστηρίζεται από πλούσιες θρησκευτικές κοινωνίες, Πρόξενους και Πρέσβεις, επιδίωκαν να προσηλυτίσουν περίπου εκατό χιλιάδες Ασσυρο-Χαλδαίους από τη νεστοριανή αίρεση σε κάποια άλλη από τις πέντε αιρέσεις. Μα η Ρωσική ιεραποστολή σύντομα ξεπέρασε τις υπόλοιπες τέσσερις, και το 1915 πίεσε ή εξανάγκασε τους Ασσύριους της Περσίας, καθώς επίσης και τις φυλές των ορέων του Κουρδιστάν, που είχαν τότε μεταναστεύσει στις κοιλάδες της Σάλμας και της Ουρμιά, να πάρουν τα όπλα εναντίον των κυβερνήσεών τους. Το αποτέλεσμα ήταν οι μισοί να εξοντωθούν στον πόλεμο και οι υπόλοιποι να εξοριστούν από τις χώρες τους.

Το Μεγάλο ερώτημα: Ήταν ο Χριστιανισμός, με όλες του τις πολυπληθείς μορφές και χρώματα, και τις μη αυθεντικές, κίβδηλες και αλλοιωμένες Γραφές του, η αληθινή θρησκεία του Θεού; Το καλοκαίρι του 1900 ο πατήρ Βενιαμίν αποσύρθηκε στην κατοικία του στο μέσο των αμπελώνων, κοντά στην ονομαστή πηγή Κάλι-Μπουλάγκι στη Ντιγκάλα, κι εκεί πέρασε έναν μήνα προσευχόμενος και διαλογιζόμενος, διαβάζοντας και ξαναδιαβάζοντας τις Γραφές στα πρωτότυπά τους κείμενα. Η κρίση έληξε με μια επίσημη επιστολή παραίτησης που έστειλε στον Αρχιεπίσκοπο της Ούρμια, στην οποία εξηγούσε με ειλικρίνεια στον Τούμα Αούντου τους λόγους

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

για τους οποίους εγκατέλειψε τα ιερατικά του καθήκοντα. Όσες προσπάθειες έγιναν από τις Εκκλησιαστικές Αρχές για να μεταπειστεί έμειναν άκαρπες. Δεν υπήρξε καμία προσωπική διαμάχη ανάμεσα στον πατέρα Βενιαμίν και τους ανωτέρους του· ήταν απλά θέμα συνείδησης.

Προσελήφθη στην Ταμπρίζ ως Επιθεωρητής στην Περσική Υπηρεσία Ταχυδρομείων και Τελωνείων, υπό τους Βέλγους ειδικούς. Έπειτα πήγε στην υπηρεσία του Πρίγκιπα Μωχάμμαντ Άλι Μίρσα ως δάσκαλος και μεταφραστής. Το 1903 επισκέφθηκε ξανά την Αγγλία και εντάχθηκε σε μια κοινότητα Ουνιταριανών (Αντιτριαδικών). Και το 1904 εστάλη από τη Ένωση Βρεττανών και Ξένων Ουνιταριανών (Αντιτριαδικών) για να διεξάγει μια εκπαιδευτική και διαφωτιστική εργασία ανάμεσα στους συντοπίτες του. Στο δρόμο προς την Περσία επισκέφθηκε την Κωνσταντινούπολη. Και μετά από αρκετές συζητήσεις με τον Σεΐχη Αλ-Ισλάμ Τζεμάλ Αντ-Ντιν Εφέντι και άλλους Μουσουλμάνους λογίους, ασπάστηκε το Ισλάμ.

**4-Μωχάμμαντ Αμάν Χόμπομ Διπλωμάτης,
Ιεραπόστολος και Κοινωνικός Λειτουργός
(Γερμανία).**

Γιατί οι Δυτικοί Ασπάζονται το Ισλάμ;

Υπάρχουν πολλοί λόγοι γι' αυτό. Πρώτον, πάντα η αλήθεια έχει δύναμη. Οι βασικές δοξασίες του Ισλάμ είναι τόσο λογικές, τόσο φυσικές και τόσο ελκυστικές, που ένας ειλικρινής αναζητητής της αλήθειας δεν μπορεί παρά να εντυπωσιαστεί από αυτά. Ας πάρουμε, για παράδειγμα, την πίστη στο μονοθεϊσμό. Πόσο εγείρει την αξιοπρέπεια του ανθρώπου και πώς μας απελευθερώνει από τα δεσμά της προκατάληψης! Πόσο φυσικά οδηγεί στην ισότητα των ανθρώπων, γιατί όλοι έχουν δημιουργηθεί από τον ίδιο Θεό και όλοι είναι δούλοι του ίδιου Κυρίου. Για τους Γερμανούς, συγκεκριμένα, η πίστη στο Θεό είναι πηγή έμνευσης, πηγή ατρόμητου θάρρους και πηγή αισθήματος ασφάλειας. Τότε, η ιδέα της ζωής μετά θάνατον αλλάζει τα πράγματα. Η ζωή σ' αυτόν τον κόσμο δεν είναι πια η κύρια επιδίωξη, και ένα μεγάλο μέρος της ανθρώπινης ενέργειας αφιερώνεται για τη βελτίωση της Μέλλουσας Ζωής. Η πίστη στην Ημέρα της Κρίσεως ωθεί αυτόματα τον άνθρωπο στο να εγκαταλείψει τις κακές πράξεις, καθώς μόνον οι καλές πράξεις μπορούν να του εξασφαλίσουν αιώνια σωτηρία, παρ' όλο που οι κακές πράξεις μπορεί να τον κάνουν να ευημερήσει εδώ για ένα περιορισμένο χρονικό διάστημα. Η πίστη ότι κανείς δεν μπορεί να ξεφύγει από τις συνέπειες της κρίσης ενός Δίκαιου, Αμερόληπτου και Παντογνώστη Θεού κάνει κάποιον να σκεφτεί διπλά πριν κάνει οποιοδήποτε λάθος, και σίγουρα αυτός ο εσωτερικός έλεγχος είναι πιο αποτελεσματικός από την πιο αποτελεσματική αστυνομία στον κόσμο.

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

Ένα ακόμη πράγμα που προσελκύει ξένους στο Ισλάμ είναι η έμφασή του στην ανεκτικότητα. Οι καθημερινές προσευχές διδάσκουν σε κάποιον συνέπεια και ο ένας μήνας νηστείας διδάσκει σε κάποιον την εγκράτεια και τον αυτοέλεγχο, χωρίς αμφιβολία η συνέπεια και η αυτοπειθαρχία είναι δύο από τα πιο σημαντικά γνωρίσματα ενός καλού και σπουδαίου ανθρώπου.

Ακολουθεί τώρα το πραγματικό επίτευγμα του Ισλάμ. Είναι η μόνη ιδεολογία που έχει επιτύχει να ενσταλάξει στους πιστούς της το πνεύμα της τήρησης των δεοντολικών και ηθικών περιορισμών, χωρίς εξωτερικό εξαναγκασμό. Γιατί ένας Μουσουλμάνος γνωρίζει ότι, όπου κι αν είναι, παρακολουθείται από το Θεό. Αυτή η πίστη τον κρατά μακριά από την αμαρτία. Εφόσον ένας άνθρωπος τείνει προς την καλοσύνη, το Ισλάμ προσφέρει επίσης γαλήνη του πνεύματος και της ψυχής --- και αυτό είναι που απουσιάζει εντελώς από τη Δυτική κοινωνία του σήμερα.

Έχω ζήσει κάτω από διαφορετικά συστήματα ζωής και είχα την ευκαιρία να μελετήσω διάφορες ιδεολογίες, αλλά κατέληξα στο συμπέρασμα ότι τίποτα δεν είναι τόσο τέλει όσο το Ισλάμ.

Ο Κομμουνισμός έχει τα θέλγητρά του, και το ίδιο και η κοσμική δημοκρατία και ο Ναζισμός. Αλλά κανένα δεν έχει ολοκληρωμένο κώδικα ευγενούς ζωής. **Μόνο το Ισλάμ τον διαθέτει, και γι' αυτό οι καλοί άνθρωποι το ασπάζονται.**

Το Ισλάμ δεν είναι θεωρητικό, είναι πρακτικό. Σημαίνει απόλυτη υποταγή στη βούληση του Θεού.

Από το «Ισλάμ, η Επιλογή Μας»

5 –Αδελφή Χαντίτζα «Σου» Γουάτσον, Πρώην Πάστορας, Ιεραπόστολος, Καθηγήτρια. Μεταπτυχιακό στη Θεολογία. (ΗΠΑ – Φιλιππίνες)

Η πρώτη αντίδραση που συναντούσα ήταν «Τι σου συνέβη;», όταν οι πρώην συμφοιτητές, φίλοι, και πάστορες με έβλεπαν μετά τον ασπασμό του Ισλάμ. Υποθέτω πως δεν μπορώ να τους κατηγορήσω. Ήμουν ένας από τους ανθρώπους που ήταν ιδιαίτερα απίθανο να αλλάξει θρησκεία. Προηγουμένως ήμουν καθηγήτρια, πάστορας και ιεραπόστολος. Ήμουν ο ορισμός της φονταμενταλίστριας.

Μόλις πριν πέντε μήνες είχα αποφοιτήσει με το Μεταπτυχιακό μου στη Θεολογία από μια ανώτατη ιερατική σχολή. Μετά από αυτό, λοιπόν, γνώρισα μία κυρία που είχε εργαστεί στη Σαουδική Αραβία και είχε ασπαστεί το Ισλάμ. Φυσικά τη ρώτησα σχετικά με την αντιμετώπιση των γυναικών στο Ισλάμ. Η απάντησή της με σοκάρει, δεν ήταν αυτή που περίμενα και έτσι συνέχισα με περισσότερες ερωτήσεις σχετικά με τον Αλλάχ και το Μωχάμμαντ ﷺ. Με ενημέρωσε ότι θα με πήγαινε στο Ισλαμικό Κέντρο, όπου θα ήταν περισσότερο σε θέση να απαντήσουν στις ερωτήσεις μου.

Προσευχήθηκα, δηλαδή ζήτησα από τον Ιησού προστασία από τα δαιμονικά πνεύματα, ξέροντας ότι αυτό που είχαμε διδαχθεί για το Ισλάμ ήταν πως επρόκειτο για μια θρησκεία Δαιμονική και Σατανική. Έχοντας διδάξει το Ευαγγέλιο, ξεπλάγην κάπως από την προσέγγισή τους, που ήταν άμεση και ευθεία. Κανένας εκφοβισμός, καμιά παρενόχληση, καμιά ψυχολογική χειραγώγηση, ή υποσυνείδητη επιρροή! Ούτε κάτι σαν, «Ας μελετήσουμε το Κοράνιο σπίτι σας», αντιβαίνοντας στη Βιβλική μελέτη. Δεν

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

μπορούσα να το πιστέψω! Μου έδωσαν μερικά βιβλία και μου είπαν πως αν είχα οποιεσδήποτε απορίες, θα ήταν διαθέσιμοι να μού τις απαντήσουν στο γραφείο τους. Το ίδιο βράδυ διάβασα όλα τα βιβλία που μου έδωσαν. Ήταν η πρώτη φορά που διάβαζα βιβλίο για το Ισλάμ γραμμένο από Μουσουλμάνο. Είχαμε διαβάσει και μελετήσει βιβλία για το Ισλάμ γραμμένα μόνο από Χριστιανούς. Την επόμενη μέρα πέρασα στο γραφείο τους τρεις ώρες υποβάλλοντας ερωτήσεις. Αυτό συνεχιζόταν κάθε μέρα για μία βδομάδα, διάστημα κατά το οποίο είχα διαβάσει δώδεκα βιβλία και είχα αντιληφθεί γιατί οι Μουσουλμάνοι είναι οι άνθρωποι που είναι πιο δύσκολο να γίνουν Χριστιανοί. Γιατί; Επειδή δεν υπάρχει τίποτα να τους προσφέρει! (Στο Ισλάμ) Υπάρχει η σχέση με τον Αλλάχ, άφεση αμαρτιών, σωτηρία και η επαγγελία της Αιώνιας Ζωής.

Φυσικά, η πρώτη μου ερώτηση επικεντρώθηκε στη θεότητα Αλλάχ. Ποιος είναι Αυτός ο Αλλάχ που λατρεύουν οι Μουσουλμάνοι; Διδαχθήκαμε ως Χριστιανοί ότι πρόκειται για κάποιον άλλο θεό, έναν ψευδή θεό. Ενώ στην πραγματικότητα είναι Ο Παντογνώστης, Πανίσχυρος, και Πανταχού Παρόν Θεός. Ο Ένας και Μοναδικός, χωρίς εταίρους και ισότιμους. Αξίζει να σημειώσω σε αυτό το σημείο ότι κατά τα τριακόσια πρώτα χρόνια της Εκκλησίας, υπήρχαν επίσκοποι που δίδασκαν όπως και οι Μουσουλμάνοι, ότι ο Ιησούς ✝ ήταν προφήτης και όχι υιός του Θεού! Ο Αυτοκράτορας Κωνσταντίνος, όταν έγινε Χριστιανός, ήταν αυτός που πρώτος εισήγαγε το δόγμα της Αγίας Τριάδας. Αυτός, ένας προσήλυτος στον Χριστιανισμό, που δεν γνώριζε τίποτα γι' αυτήν τη θρησκεία, εισήγαγε μια ειδωλολατρική έννοια που έχει τις ρίζες της στην Βαβυλωνιακή εποχή. Επειδή αυτή η έκθεση δεν μου

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

επιτρέπει να εισέλθω σε λεπτομέρειες αναφορικά με αυτό το θέμα κάποια άλλη φορά. Απλά θα υπογραμμίσω ότι η λέξη ΤΡΙΑΔΑ δεν απαντάται στη Βίβλο σε καμία από τις πολλές μεταφράσεις της, ούτε βρίσκεται στην πρωτότυπη Ελληνική ή Εβραϊκή γλώσσα!

Η επόμενη σημαντική μου ερώτηση επικεντρώθηκε στο Μωχάμμαντ ❁. Ποιος είναι αυτός ο Μωχάμμαντ; Έμαθα ότι οι Μουσουλμάνοι δεν προσεύχονται σ' αυτόν, όπως οι Χριστιανοί στον Ιησού. Δεν είναι μεσάζοντας και μάλιστα απαγορεύεται να προσεύχεται κανείς σ' αυτόν. Ζητάμε ευλογίες γι' αυτόν στο τέλος της προσευχής μας, αλλά αντίστοιχα ευλογίες ζητάμε και για τον Αβραάμ. Είναι Προφήτης και Αγγελιαφόρος, ο τελευταίος και τελικός Προφήτης. Στην πραγματικότητα τώρα, χίλια τετρακόσια δεκαοχτώ (1.418) χρόνια μετά δεν έχει υπάρξει κανένας προφήτης μετά από αυτόν. Το μήνυμά του αφορά όλη την Ανθρωπότητα, σε αντίθεση με αυτό του Ιησού ❁ ή του Μωσή ❁, το οποίο εστάλη μόνο στους Εβραίους. Αλλά το μήνυμα είναι το ίδιο μήνυμα του Αλλάχ!

«Και ο Ιησούς απάντησε σ' αυτόν ότι: Πρώτη απ' όλες τις εντολές είναι: «Άκουσε, Ω, Ισραήλ· ο Κύριος ο Θεός μας είναι ένας Κύριος. Και θα αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου με όλη την καρδιά σου, και με όλη την ψυχή σου, και με όλη τη διάνοιά σου, και με όλη τη δύναμή σου», αυτή είναι η πρώτη εντολή.»

(Κατά Μάρκον 12:29-30)

Εφόσον η προσευχή αποτελούσε ένα πολύ σημαντικό κομμάτι της Χριστιανικής ζωής μου, έδειχνα μεγάλο ενδιαφέρον και περιέργεια να μάθω για την προσευχή των Μουσουλμάνων. Ως Χριστιανοί, αγνοούσαμε και αυτή την

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

πλευρά των Μουσουλμάνων, όπως και τις υπόλοιπες. Νομίζαμε και διδασκόμασταν ότι οι Μουσουλμάνοι υποκλίνονταν στην Κά'μπα (στη Μέκκα), ότι αυτό ήταν ο θεός τους και επίκεντρο αυτής της ψευδούς θεότητας. Για ακόμα μία φορά, σοκαρίστηκα όταν έμαθα ότι ο τρόπος προσευχής ορίζεται από τον Ίδιο το Θεό. Τα λόγια της προσευχής είναι λόγια δοξασίας και επαίνου. Η καθαριότητα είναι απαραίτητη, για να προσεγγίσει κανείς την προσευχή και αυτό γίνεται υπό την καθοδήγηση του Αλλάχ. Είναι ο Θεός και δεν μπορούμε να τον προσεγγίζουμε με τρόπο αυθαίρετο, αλλά είναι μόνο λογικό να μας λέει ο Ίδιος πώς πρέπει να Τον προσεγγίζουμε.

Στο τέλος εκείνης της εβδομάδας, και έχοντας περάσει οχτώ (8) χρόνια επίσημων θεολογικών σπουδών, γνώριζα με βεβαιότητα (με το μυαλό μου) ότι το Ισλάμ ήταν αλήθεια. Αλλά δεν ασπάστηκα το Ισλάμ αμέσως γιατί δεν το πίστευα στην καρδιά μου. Συνέχισα να προσεύχομαι, να διαβάζω τη Βίβλο, να παρακολουθώ διαλέξεις στο Ισλαμικό Κέντρο. Ζητούσα ειλικρινά και έψαχνα την καθοδήγηση του Θεού. Δεν είναι εύκολο να αλλάξεις τη θρησκεία σου. Δεν ήθελα να χάσω τη σωτηρία μου, αν υπήρχε σωτηρία να χάσω. Εξακολουθούσα να εκπλήσσομαι και να σοκάρομαι με κάθε τι που μάθαινα, γιατί διέφερε από όσα είχα διδαχθεί ότι πίστευε το Ισλάμ. Στο μεταπτυχιακό μου, ο καθηγητής μου θεωρούταν αυθεντία στο Ισλάμ, ωστόσο τα διδάγματά του και γενικότερα όσα σχετίζονταν με τη Χριστιανοσύνη, ήταν γεμάτα από Παρερμηνείες. Αυτός και πολλοί Χριστιανοί σαν αυτόν είναι ειλικρινείς, αλλά αν και ειλικρινείς, σφάλλουν.

Δυο μήνες αργότερα, αφού είχα για μια ακόμα φορά προσευχηθεί ζητώντας την καθοδήγηση του Θεού, ένιωσα

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

κάτι να εισχωρεί στην ύπαρξή μου! Σηκώθηκα όρθια και ήταν η πρώτη φορά που χρησιμοποίησα το όνομα Αλλάχ, και είπα, «Αλλάχ, πιστεύω ότι είσαι ο Ένας και Μοναδικός Αληθινός Θεός.» Η ειρήνη κατήλθε σε μένα, και από τότε, τέσσερα χρόνια αργότερα, δεν έχω μετανιώσει ούτε μια στιγμή που ασπάστηκα το Ισλάμ. Αυτή η απόφαση δεν έγινε χωρίς δοκιμασίες. Έχασα τη δουλειά μου, καθώς δίδασκα σε δύο Βιβλικά Κολλέγια εκείνη την περίοδο, εξοστρακίστηκα από τους πρώην συμφοιτητές μου, καθηγητές, και πάστορες, αποκηρύχθηκα από την οικογένεια του συζύγου μου, παρεξηγήθηκα από τα ενήλικα παιδιά μου και έγινα αντικείμενο υποψίας από την ίδια την κυβέρνησή μου. Χωρίς την πίστη που επιτρέπει στον άνθρωπο να αντισταθεί στις δυνάμεις του Σατανά, δε θα είχα καταφέρει να αντέξω όλα αυτά. Θα είμαι αιώνια ευγνώμων στον Αλλάχ που είμαι Μουσουλμάνο και μακάρι να ζήσω και να πεθάνω Μουσουλμάνο.

« Πες, 'Πράγματι, η προσευχή μου, οι τελετές θυσιών μου, η ζωή και ο θάνατός μου είναι για Τον Αλλάχ, Τον Κύριο των κόσμων. Δεν έχει κανέναν εταίρο. Και με αυτό διατάχθηκα και είμαι ο πρώτος Μουσουλμάνος (υποταγμένος στην βούληση του Αλλάχ). »

(6:162-163)

Η αδελφή Χαντίζα Γουάτσον εργάζεται ως καθηγήτρια για τις γυναίκες σε ένα από τα Κέντρα Ντάουα (Πρόσκληση στο Ισλάμ) στη Τζέντα, Βασίλειο της Σαουδικής Αραβίας.

6-Ραφαέλ Ναρμπάεζ Πρώην Ιερέας, Μάρτυρας του Ιεχωβά (ΗΠΑ)

Οσαραντα-δύα-χρονος Λατινοαμερικάνος, Ραφαέλ, είναι κωμικός και ομιλητής στο Λος Άντζελες. Γεννήθηκε στο Τέξας, όπου παρακολούθησε την πρώτη του συγκέντρωση των Μαρτύρων του Ιεχωβά στην ηλικία των έξι. Έδωσε το πρώτο κήρυγμα της Βίβλου στα οχτώ του, ήταν υπεύθυνος του δικού του εκκλησιάσματος στα είκοσι, και όδευε για μία θέση ηγεσίας ανάμεσα στους 904.000 Μάρτυρες του Ιεχωβά στις Ηνωμένες Πολιτείες. Αλλά αντάλλαξε τη Βίβλο του με ένα Κοράνιο, όταν αφήφιστα επισκέφτηκε ένα τοπικό τζαμί.

Την 1^η Νοεμβρίου του 1991, ασπάστηκε το Ισλάμ, προσφέροντας στη Μουσουλμανική κοινότητα τις οργανωτικές ικανότητές του, καθώς και τις δεξιότητες του στον προφορικό λόγο, που ανέπτυξε ανάμεσα στους Μάρτυρες του Ιεχωβά. Μιλά με το πάθος ενός νέου προσήλυτου, αλλά και κάποιου που μπορεί να κάνει τους Μουσουλμάνους να γελάσουν με τους εαυτούς τους.

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

Είπε την ιστορία του μιμούμενος μια ομάδα χαρακτήρων. Θυμάμαι έντονα μια φορά που ήμουν παρών σε μια συζήτηση στο καθιστικό των γονιών μου, στην οποία παρόντες ήταν και μερικοί ακόμα Μάρτυρες του Ιεχωβά. Συζητούσαν: «Είναι ο Αρμαγεδδών! Η ώρα του τέλους! Και ο Χριστός έρχεται! Και ξέρετε ότι οι κόκκοι χαλαζιού θα πέφτουν εδώ στο μέγεθος αυτοκινήτων! Ο Θεός θα χρησιμοποιήσει κάθε λογής πράγματα για να καταστρέψει το επαίσχυντο σύστημα και να παραμερίσει τις κυβερνήσεις! Και η Βίβλος λέει ότι θα ανοίξει η γη! Θα καταπιεί ολόκληρα τετράγωνα πόλεων!»

Φοβήθηκα μέχρι θανάτου! Και τότε η μητέρα μου γύρισε και είπε: «Βλέπεις τι θα σου συμβεί αν δεν βαπτιστείς και αν δεν κάνεις το θέλημα του Θεού; Η γη θα σε καταπιεί ή κάποιος από αυτούς τους τεράστιους κόκκους χαλαζιού θα σε χτυπήσει στο κεφάλι, θα σε ξεκάνει, και δεν θα υπάρξεις ποτέ ξανά. Θα πρέπει να κάνω άλλο παιδί.»

Δεν θα ρίσκαρα να με χτυπήσει ένας από αυτούς τους τεράστιους κόκκους χαλαζιού. Έτσι βαπτίστηκα. Και φυσικά οι Μάρτυρες του Ιεχωβά δεν πιστεύουν στο απλό ράντισμα με νερό. Σε βυθίζουν εντελώς, σε κρατούν στο νερό για ένα δευτερόλεπτο, και έπειτα σε επαναφέρουν.

Το έκανα αυτό στην ηλικία των δεκατριών, στις 7 Σεπτεμβρίου του 1963, στην Πασαντίνα της Καλιφόρνιας, στο Rose Bowl. Ήταν μια μεγάλη οικουμενική σύνοδος. Ήταν παρόντες 100.000 άνθρωποι. Ταξιδέψαμε από το Λούμποκ του Τέξας.

Τελικά, άρχισα να δίνω μεγαλύτερες ομιλίες –δέκα λεπτά μπροστά από το εκκλησίασμα. Και ένας υπάλληλος της περιοδείας μου πρότεινε να δώσω ωριαίες ομιλίες, οι οποίες

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

γίνονται κάθε Κυριακή καλώντας όσους επιθυμούν να παρακολουθήσουν. Συνήθως, τα κηρύγματα αυτά φυλάσσονται για τους πρεσβύτερους του εκκλησιάσματος.

[Με τόνο αυταρχικό:] «Είναι βεβαίως νέος. Αλλά μπορεί να τα καταφέρει. Είναι καλός Χριστιανός. Δεν έχει πάθη ή κακίες και φαίνεται να έχει πολύ καλή γνώση της Βίβλου.»

Έτσι, στην ηλικία των δεκαέξι άρχισα να δίνω ωριαίες ομιλίες ενώπιον ολόκληρων εκκλησιασμάτων. Μου ανέθεσαν πρώτα μια ομάδα στο Σουίτ Γουότερ του Τέξας, και αργότερα, στο Μπράουνφιλντ του Τέξας, ανέλαβα το πρώτο μου εκκλησίασμα. Στην ηλικία των είκοσι είχα γίνει αυτό που λένε πρωτοπόρος ιερέας.

Οι Μάρτυρες του Ιεχωβά διαθέτουν ένα πολύ εκλεπτυσμένο σύστημα εκπαίδευσης, και επιπλέον ένα σύστημα αναλογίας. Πρέπει να αφιερώνεις δέκα με δώδεκα ώρες το μήνα σε κήρυγμα από πόρτα σε πόρτα. Είναι σαν διαχείριση πωλήσεων. Η IBM δεν ξεπερνά σε τίποτα αυτούς τους τύπους.

Έτσι, όταν έγινα πρωτοπόρος ιερέας, αφιέρωσα το μεγαλύτερο μέρος του χρόνου μου στο κήρυγμα από πόρτα σε πόρτα. Έπρεπε να κάνω 100 περίπου ώρες το μήνα, και να έχω εφτά μελέτες πάνω στη Βίβλο. Άρχισα να κηρύσσω και σε άλλα εκκλησιάσματα. Ανέλαβα σταδιακά πολλές ευθύνες, και με δέχτηκαν σε ένα σχολείο στο Μπρούκλιν της Νέας Υόρκης, ένα πολύ προνομιούχο σχολείο, το οποίο οι Μάρτυρες του Ιεχωβά προόριζαν για την αφρόκρεμα, τους κορυφαίους 1% της κοινωνίας. Αλλά δεν πήγα.

Μερικά πράγματα δεν έβγαζαν πια νόημα. Για παράδειγμα το αναλογικό σύστημα. Μου φαινόταν ότι κάθε φορά που ήθελα να στρίψω στη γωνία και να αναλάβω

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

κάποια άλλη αρμοδιότητα, έπρεπε να κάνω όλα αυτά τα κοσμικά υλικά πράγματα για να αποδείξω την ευσεβεία μου. Δηλαδή σαν να λέμε πως αν ανταπεξέλθω στις ώρες μου αυτό το μήνα, ο Θεός με αγαπά. Αν δεν το κάνω τον επόμενο, ο Θεός δεν με αγαπά. Αυτό δεν έβγαζε ιδιαίτερο νόημα. Τον ένα μήνα ο Θεός με αγαπά και τον άλλο όχι;

Το άλλο που άρχισα να παρατηρώ ήταν η περιορισμένη οπτική τους. Οι Μάρτυρες του Ιεχωβά είναι οι μόνοι που θα σωθούν στη νέα τάξη του Θεού, κανείς άλλος, γιατί όλοι οι υπόλοιποι ασκούν ψευδείς θρησκείες. Σκέφτηκα, λοιπόν, ότι η Μητέρα Τερέζα είναι Καθολική. Δηλαδή ανήκει στους μεγαλύτερους εχθρούς μας. Είπα, λοιπόν, για μισό λεπτό. Η Μητέρα Τερέζα πέρασε ολόκληρη τη ζωή της κάνοντας πράγματα που είπε ο Ιησούς: φρόντιζε τους φτωχούς, τους ασθενείς, τα ορφανά. Αλλά δε θα λάβει τη χάρη του Θεού επειδή είναι Καθολική;

Ασκούσαμε κριτική στην Καθολική Εκκλησία γιατί είχαν έναν άνθρωπο, έναν ιερέα, στον οποίο έπρεπε να εξομολογηθούν. Και εμείς λέγαμε, «Δεν πρέπει να είσαι αναγκασμένος να πηγαίνεις σε έναν άνθρωπο για να εξομολογηθείς τις αμαρτίες σου! Οι αμαρτίες σου είναι κατά του Θεού!» Κα όμως, πηγαίναμε σε ένα Σώμα Πρεσβυτέρων. Εξομολογείσαι σ' αυτούς τις αμαρτίες σου, και σε βάζουν στην αναμονή, και λένε: [Πρεσβύτερος ως υπάλληλος τηλεφωνικού κέντρου] «Παρακαλώ περιμένετε ένα λεπτό...Τι πιστεύεις, Κύριε; Όχι;...Λοιπόν, με συγχωρείτε, κάναμε ό,τι μπορούσαμε αλλά δεν έχετε μετανοήσει αρκετά. Η αμαρτία σας είναι πολύ μεγάλη, έτσι είτε θα χάσετε την θέση σας στην κοινωνία της εκκλησίας, είτε θα τεθείτε υπό επιτήρηση.»

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

Αν η αμαρτία είναι κατά του Θεού, δεν πρέπει να πάω κατευθείαν στο Θεό και να τον ικετεύσω για έλεος;

Πιθανόν, η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι ήταν ότι παρατήρησα πως άρχισαν να διαβάζουν τη Βίβλο τους όλο και λιγότερο. Οι Μάρτυρες του Ιεχωβά έχουν βιβλία για όλα, που εκδίδονται από το Watchtower Bible και την Tract Society. Οι μόνιμοι άνθρωποι σε ολόκληρο τον πλανήτη που γνωρίζουν πώς να ερμηνεύουν σωστά τη Βιβλική Γραφή, είναι αυτή η ομάδα ανθρώπων, η επιτροπή του Μπρούκλιν, που λέει στους Μάρτυρες του Ιεχωβά παγκοσμίως πώς να ντύνονται, πώς να μιλούν, τι να λένε, τι να μη λένε, πώς να εφαρμόζουν τις Γραφές και πώς θα είναι το μέλλον. Τους τα είπε ο Θεός, και έτσι αυτοί μπορούν να τα πουν σε μας. Εκτίμησα τα βιβλία. Αλλά αν η Βίβλος είναι το Βιβλίο της γνώσης και αν πρόκειται για τις οδηγίες του Θεού, δεν πρέπει, λοιπόν, να πάρουμε τις απαντήσεις μας από τη Βίβλο; **Ο ίδιος ο Παύλος είπε, ανακαλύψτε μόνοι σας τι είναι αλήθεια και ποιος είναι ο αποδεκτός λόγος του Θεού.** Μην αφήνετε τους ανθρώπους να σας πιπιλάνε τα αυτιά.

Άρχισα να λέω, «Μην ανησυχείτε τόσο για αυτά που λέει ο Watchtower –διαβάστε μόνοι σας τη Βίβλο.» Οι άνθρωποι άρχισαν να εντείνουν την προσοχή τους.

[Συρτή προφορά ηλικιωμένου Νότιου:] «Νομίζω πως έχουμε έναν αποστάτη εδώ κύριε δικαστά. Νομίζω ότι κάτι λείπει από αυτό το αγόρι.»

Ακόμη και ο πατέρας μου είπε, «Πρέπει να προσέξεις νεαρέ, είναι οι δαίμονες που σου μιλούν τώρα. Είναι οι δαίμονες που προσπαθούν να μπουν μέσα και να σπείρουν διχόνοια.»

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

Εγώ είπα, «Μπαμπά, δεν είναι οι δαίμονες. Οι άνθρωποι δε χρειάζεται να διαβάζουν τόσο πολύ τις υπόλοιπες εκδόσεις. Μπορούν να βρουν τις απαντήσεις τους με προσευχή και μέσα στη Βίβλο.»

Πνευματικά δεν ένιωθα πια άνετα. Έτσι, το 1979, γνωρίζοντας ότι δεν μπορούσα πια να σημειώνω πρόοδο, παραιτήθηκα, δυσαρεστημένος και με μια πικρή γεύση στο στόμα, γιατί για όλη μου τη ζωή είχα αφιερώσει στην εκκλησία την ψυχή, την καρδιά και το μυαλό μου. Αυτό ήταν το πρόβλημα. Δεν την είχα αφιερώσει στον Θεό. Την είχα αφιερώσει σε μια οργάνωση κατασκευασμένη από ανθρώπους.

Δεν μπορώ να πάω σε άλλες θρησκείες. Ως Μάρτυρας του Ιεχωβά διδάχθηκα μέσω των Γραφών ότι όλες ήταν λανθασμένες. Ότι η ειδωλολατρία είναι κακή. Ότι η Αγία Τριάδα δεν υπάρχει.

Είμαι σαν ένας άνδρας χωρίς θρησκεία. Δεν ήμουν ένας άνθρωπος χωρίς Θεό. Αλλά πού να πήγαινα;

Το 1985, αποφάσισα να έρθω στο Λος Άτζελες και να συμμετέχω στο σόου του Τζόνυ Κάρσον, κάνοντας καριέρα ως κωμικός και ηθοποιός. Πάντα ένιωθα πως προοριζόμουν για κάτι. Δεν ήξερα αν αυτό ήταν το να βρω θεραπεία για τον καρκίνο ή το να γίνω ηθοποιός. Συνέχισα να προσεύχομαι και λίγο καιρό αργότερα ένιωθα μεγάλη απογοήτευση.

Έτσι, πήγα σε μια Καθολική εκκλησία κοντά στο σπίτι μου για να δοκιμάσω. Θυμάμαι την Πρώτη Τετάρτη της Σαρακοστής, είχα αυτόν τον σταυρό από στάχτη στο μέτωπό μου. Δοκίμασα οτιδήποτε μπορούσα. Πήγαινα για δύο ή

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

τρεις μήνες, και απλά δεν μπορούσα, φίλε μου, να το συνεχίσω. Ήταν: Σήκω πάνω-Κάτσε κάτω.

Απαιτείται μεγάλη εξάσκηση. Νομίζω ότι έχασα περίπου πέντε κιλά. Αλλά αυτό ήταν όλο. Τώρα, λοιπόν, νιώθω πιο χαμένος από κάθε φορά.

Αλλά ποτέ δεν μου πέρασε από το μυαλό ότι δεν υπάρχει Δημιουργός. Έχω τον αριθμό Του, αλλά οι γραμμές είναι μονίμως κατελιημμένες. Κάνω λίγα γυρίσματα ταινιών. Ένα έργο που ονομάζεται Ολέθρια Πρόθεση. Μια τηλεφωνική διαφήμιση στο Σικάγο. Μια διαφήμιση για το Exxon. Μερικές διαφημίσεις τραπεζών. Στο μεταξύ δουλεύω και ως οικοδόμος.

Δουλεύουμε σε ένα εμπορικό. Είναι περίοδος γιορτών και βάζουν έξτρα πάγκους στους διαδρόμους. Μπροστά σ' αυτούς ήταν μια κοπέλα και έπρεπε να περάσουμε από μπροστά της. Της είπα, «Καλημέρα, τι κάνεις;» Αν είπε κάτι, αυτό ήταν «Γεια.». Και αυτό ήταν όλο.

Τελικά είπα, «Δεσποινίς, δε μιλάτε ποτέ. Θέλω απλά να απολογηθώ αν είπα κάτι που δεν έπρεπε.»

Εκείνη είπε, «Όχι, ξέρετε, είμαι Μουσουλμάνα.» «Τι είστε;»

«Είμαι Μουσουλμάνα, και εμείς οι Μουσουλμάνες δε μιλάμε σε άνδρες, εκτός κι αν έχουμε να πούμε κάτι συγκεκριμένο. Διαφορετικά δεν έχουμε καμιά δουλειά με άνδρες.» «Ααα...Μουσουλμάνα.»

Εκείνη είπε, «Ναι, ακολουθούμε τη θρησκεία του Ισλάμ.»

«Ισλάμ –πώς το γράφεις αυτό;»

«Ι-σ-λ-ά-μ»

Μέχρι τότε γνώριζα ότι οι Μουσουλμάνοι ήταν όλοι τρομοκράτες. Δεν έχει καν γένια. Πώς είναι δυνατόν να είναι Μουσουλμάνοι;

«Πώς ξεκίνησε αυτή η θρησκεία;»

«Λοιπόν, υπήρχε ένας προφήτης»

«Προφήτης;» «Ο Μωχάμμαντ.»

Ξεκίνησα κάποια έρευνα. Αλλά μόλις βγήκα από μία θρησκεία. Δεν είχα καμία πρόθεση να γίνω Μουσουλμάνος.

Οι γιορτές τελειώσαν. Οι πάγκοι μετακινήθηκαν. Εκείνη έφυγε.

Συνέχισα να προσεύχομαι, και αναρωτιόμουν γιατί οι προσευχές μου δεν απαντιόντουσαν. Το Νοέμβριο του 1991 θα έφερνα στο σπίτι μου το θείο μου Ρόκι από το νοσοκομείο. Άρχισα να αδειάζω τα συρτάρια για να μαζέψω τα πράγματά του και βρήκα τη Βίβλο του Γεδεών. Είπα, ο Θεός απάντησε στις προσευχές μου. Αυτή η Βίβλος του Γεδεών. (Φυσικά τη βάζουν σε κάθε δωμάτιο ξενοδοχείου). Αυτό είναι σημάδι από το Θεό και έτσι θέλει να με διδάξει. Έτσι έκλεψα τη Βίβλο.

Πήγα σπίτι και άρχισα να προσεύχομαι: Ω, Θεέ μου, δίδαξε με να είμαι Χριστιανός. Μη μου διδάξεις τον τρόπο των Μαρτύρων του Ιεχωβά. Μη μου διδάξεις τον τρόπο των Καθολικών. Δίδαξε μου το δικό Σου τρόπο! Δε θα έκανες τη Βίβλο τόσο δύσκολη ώστε οι απλοί άνθρωποι, οι ειλικρινείς στην προσευχή να μην την καταλαβαίνουν.

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

Διάβασα όλη την Καινή Διαθήκη. Ξεκίνησα την Παλαιά Διαθήκη. Τελικά υπάρχει ένα μέρος στη Βίβλο που αναφέρεται στους προφήτες.

ΝΑ!

Είπα, μισό λεπτό, αυτή η Μουσουλμάννα είπε ότι είχαν προφήτη. Πώς και δεν αναφέρεται εδώ;

Άρχισα να σκέφτομαι, Μουσουλμάνοι –ένα δισεκατομμύριο στον κόσμο. Φίλε μου, ένας στους πέντε ανθρώπους που συναντάμε στο δρόμο θα μπορούσε θεωρητικά να είναι Μουσουλμάνος. Και σκέφτηκα: Ένα δισεκατομμύριο άνθρωποι! Έλα τώρα, ο Σατανάς είναι καλός. Αλλά όχι τόσο καλός.

Έτσι, είπα έπειτα, θα διαβάσω το βιβλίο τους, το Κοράνιο, και θα δω πόσα πολλά ψέματα αναφέρονται σε αυτό. Μάλλον θα δείχνει εικονογραφημένα πώς να αποσυναρμολογούμε ένα καλάζνικοφ. Πήγα, λοιπόν, σε ένα Αραβικό βιβλιοπωλείο.

Ρώτησαν, «Πώς μπορώ να σας βοηθήσω;»

«Ψάχνω για ένα Κοράνιο.»

«Ωραία, έχουμε μερικά εδώ.»

Είχαν μερικά πολύ ωραία –τριάντα, σαράντα δολάρια.

«Κοιτάξτε, θέλω μόνο να το διαβάσω, όχι να γίνω ένας απ' αυτούς, εντάξει;»

«Εντάξει, έχουμε αυτή την έκδοση βιβλίου-τσέπης που κοστίζει πέντε δολάρια.»

Ιερείς που ασπάζτηκαν το Ισλάμ

Πήγα σπίτι και άρχισα να διαβάζω το Κοράνιο μου από την αρχή, με το Κεφάλαιο Αλ-Φάτιχα. Και δεν μπορούσα να πάρω τα μάτια μου απ' αυτό.

Εεε, για κοίτα. Μιλά εδώ για κάποιον Νώε. Και στη Βίβλο έχουμε Νώε. Εεε, μιλά και για Λωτ και Αβραάμ. Δεν το πιστεύω. Δε γνώριζα ότι το όνομα του Σατανά ήταν Ιμπλίσ. Τι λες γι' αυτό;

Όταν έχεις στην τηλεόραση εικόνα με λίγα παράσιτα και πατάς εκείνο το κουμπί [τσακ] –τελειοποίηση σήματος. Αυτό ακριβώς συνέβη και με το Κοράνιο.

Το διάβασα όλο. Και είπα, Οκ, το τέλειωσα, ποιο είναι το επόμενο πράγμα που πρέπει να κάνει κάποιος μετά; Πρέπει, λοιπόν, να πας στον τόπο συγκέντρωσής τους. Έψαξα στο χρυσό οδηγό και τελικά το βρήκα: Ισλαμικό Κέντρο της Νότιας Καλιφόρνια, στο Βέρμοντ. Τηλεφώνησα και είπαν, «Ελάτε την Παρασκευή.»

Τώρα αρχίζω πραγματικά να αγχώνομαι, γιατί ξέρω ότι θα πρέπει να αντιμετωπίσω τον Χαμπίμπ και το καλάζνικοφ του.

Θέλω οι άνθρωποι να καταλάβουν πώς είναι για έναν Αμερικανό Χριστιανό η είσοδος του στο Ισλάμ. Πλάκα κάνω για το καλάζνικοφ, αλλά δεν ξέρω αν αυτοί οι τύποι έχουν μαχαίρια κάτω από τα παλτά τους. Έτσι προχώρησα μπροστά με αρκετή σιγουριά και να ένας αδελφός με ύψος 1.80 και βάρος 110 κιλά, με γένια και με όλα και εγώ να τον κοιτάζω με δέος.

Περπάτησα μπροστά και είπα, «Συγγνώμη κύριε.»

[αραβική προφορά] «Πηγαίντε από πίσω!»

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

Νόμιζε ότι ήμουν ήδη αδελφός.

Είπα, «Μάλιστα κύριε, μάλιστα.» [με ήρεμο τρόπο].

Δεν ήξερα γιατί πήγα πίσω, αλλά έτσι κι αλλιώς πήγαινα. Είχαν τη σκηνή και τα χαλάκια ήταν έξω. Στέκομαι εκεί, λίγο αμήχανος, και οι άνθρωποι κάθονται κάτω και ακούν το κήρυγμα. Και οι άνθρωποι μου λένε, Άντε αδελφέ, κάθισε. Και εγώ απαντώ, όχι ευχαριστώ, όχι, ευχαριστώ, απλά περαστικός είμαι.

Επιτέλους το κήρυγμα τελείωσε. Είναι όλοι στοιχισμένοι για την προσευχή και μετά κάθονται πρηνείς. Πραγματικά ξαφνιάστηκα.

Αρχισε πνευματικά να αποκτά νόημα, στους μύες μου, στα κόκαλά μου, στην καρδιά και στην ψυχή μου.

Τελείωσε, λοιπόν, η προσευχή. Είπα, σιγά, ποιος θα με αναγνωρίσει; Αρχίζω, έτσι, να αναμιγνύομαι με το πλήθος σαν να είμαι ένας από τους αδελφούς, και προχωρώ μέσα στο τζαμί και ένας αδελφός μου λέει:

«Ασ-Σαλάμου Αλάικουμ.»

Κι ένας ακόμη τύπος μου είπε: «Ασ-Σαλάμου Αλάικουμ.»

Δεν ήξερα τι στην ευχή έλεγαν, αλλά όλοι τους χαμογελούσαν.

Πριν κάποιος απ' αυτούς τους τύπους καταλάβει ότι δεν θα έπρεπε να βρίσκομαι εδώ και να με πάρει στο θάλαμο βασανιστηρίων, ή με αποκεφαλίσει, ήθελα να δω όσα περισσότερα μπορούσα. Πήγα έτσι στη βιβλιοθήκη, και βρήκα εκεί ένα νεαρό Αιγύπτιο αδελφό. Το όνομά του ήταν 'Ούμαρ. Ο Θεός τον έστειλε σε μένα.

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

Ο ‘Ούμαρ έρχεται σε μένα και μου λέει, «Με συγχωρείτε. Έρχεστε πρώτη φορά εδώ;» Έχει πολύ χαρακτηριστική προφορά.

Και είπα, Ναι, πρώτη.

«Α, πολύ ωραία. Είστε Μουσουλμάνος;»

«Όχι, απλά διαβάζω λιγάκι.»

«Α, μελετάτε; Είναι η πρώτη σας επίσκεψη σε τζαμί;»

«Ναι.»

«Ελάτε, να σας δείξω το μέρος.» Και με αρπάζει από το χέρι και περπατώ με ένα άλλο άνδρα –χέρι-χέρι. Είπα, αυτοί οι Μουσουλμάνοι είναι φιλικοί.

Μου δείχνει, λοιπόν, το μέρος.

«Καταρχήν, αυτός είναι ο χώρος προσευχής μας, και βγάζεις σε αυτό το σημείο τα παπούτσια σου.»

«Τι είναι αυτά;»

«Αυτοί είναι μικροί χώροι, που εδώ βάζεις τα παπούτσια σου.»

«Γιατί;»

«Γιατί πλησιάζεις στην περιοχή της προσευχής, και είναι πολύ ιερή. Δεν μπαίνεις εκεί με τα παπούτσια σου. Διατηρείται πολύ καθαρή.»

Με πάει λοιπόν στα αποδυτήρια των ανδρών.

«Και εδώ είναι που κάνουμε Ουντού’.»

«Βουντού! Δεν διάβασα τίποτα για βουντού!»

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

«Όχι, όχι βουντού. Ουντού'!»

«Οκ, επειδή είδα αυτό το πράγμα με τις κούκλες και τις πινέζες και δεν είμαι έτοιμος ακόμη για τέτοια δέσμευση.»

Λέει, «Όχι, το Ουντού' είναι όταν πλενόμαστε.»

«Και γιατί το κάνετε αυτό;»

«Να, όταν προσεύχεσαι στο Θεό πρέπει να είσαι καθαρός, έτσι πλένουμε τα χέρια και τα πόδια μας.»

Έμαθα έτσι όλα αυτά τα πράγματα. Με άφησε να φύγω και μου είπε, «Να ξαναρθείς».

Γύρισα και ζήτησα από τον βιβλιοπώλη ένα εγχειρίδιο για τις προσευχές, και επέστρεψα σπίτι και εξασκήθηκα. Ένιωθα πως αν προσπαθούσα να το κάνω σωστά, ο Θεός θα το αποδεχόταν. Συνέχισα να διαβάζω και να διαβάζω, και να επισκέπτομαι το τζαμί.

Είχα δεσμευτεί να πάω περιοδεία κάπου στη Δύση για μια κωμωδία. Πήρα, λοιπόν, μαζί μου και ένα χαλάκι προσευχών. Ήξερα ότι έπρεπε να προσεύχομαι συγκεκριμένες ώρες, αλλά δεν ήξερα ότι υπάρχουν μέρη στα οποία δεν επιτρέπεται να προσεύχεσαι, ένα εκ των οποίων είναι το μπάνιο. Πήγα στην ανδρική τουαλέτα ενός τουριστικού σταθμού, έστρωσα το χαλάκι μου και άρχισα να προσεύχομαι.

Επέστρεψα, και όταν τελείωσε το Ραμαζάνι, άρχισα να λαμβάνω προσκλήσεις από διάφορα μέρη της χώρας, για να πάω και να μιλήσω ως Μάρτυρας του Ιεχωβά που ασπάστηκε το Ισλάμ. Οι άνθρωποι με θεώρησαν πρωτοπόρο.

<http://www.newmuslims.tk>

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

Πηγή: Το Ισλαμικό Δελτίο, Σαν Φραντσίσκο, CA 94141-0186

7-Ιμπραχίμ Χαλίλ Άχμαντ (Ιμπραχίμ Χαλίλ Φίλομπους) Πρώην Κόπτης Ιερέας και Ιεραπόστολος (Αίγυπτος).

Ο Αλ-Χατζ Ιμπραχίμ Χαλίλ Άχμαντ, πρώην Ιμπραχίμ Χαλίλ Φίλομπους, ήταν ένας Αιγύπτιος Κόπτης ιερέας που σπούδασε θεολογία και πήρε ανώτατο πτυχίο στο Πανεπιστήμιο του Πρίνστον. Μελετούσε το Ισλάμ για να βρει κενά και να του επιτεθεί αντίθετα, ασπάστηκε το Ισλάμ μαζί με τα τέσσερα παιδιά του, ένα εκ των οποίων είναι τώρα εξάίρετος καθηγητής στο Πανεπιστήμιο της Σορβόννης, στο Παρίσι της Γαλλίας. Με ένα ενδιαφέροντα τρόπο αποκαλύπτεται, λέγοντας: «Γεννήθηκα στην Αλεξάνδρεια στις 13 Ιανουαρίου του 1919 και με έστειλαν σε Αμερικανικά Ιεραποστολικά σχολεία, μέχρι που πήρα πτυχίο δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Το 1942 πήρα το πτυχίο μου από το Πανεπιστήμιο Ασιούτ, και στη συνέχεια εξειδικεύτηκα σε θεολογικές σπουδές ως πρώτο βήμα πριν ακολουθήσω το τμήμα της Θεολογίας. Δεν ήταν εύκολος στόχος να ακολουθήσω αυτόν το τμήμα, καθώς κανένας υποψήφιος δεν μπορούσε να τα καταφέρει, εκτός κι αν έπαιρνε ειδική σύσταση από την εκκλησία, και φυσικά αφού περνούσε έναν αριθμό δύσκολων εξετάσεων. Πήρα σύσταση από την Εκκλησία Αλ-Αταρίν στην Αλεξάνδρεια και μία ακόμη από την Εκκλησιαστική Σύνοδο της Κάτω Αιγύπτου, αφού πέρασα αρκετές δοκιμασίες για να μάθω τα προσόντα μου ώστε να γίνω άνδρας της θρησκείας. Πήρα έπειτα και μια τρίτη σύσταση από την Εκκλησιαστική Σύνοδο Σνόντους, που περιελάμβανε ιερείς από το Σουδάν και την Αίγυπτο.

Η Σνόντους ενέκρινε την είσοδό μου στον τομέα της Θεολογίας το 1944, ως εξωτερικό φοιτητή. Σπούδασα εκεί

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

με τη καθοδήγηση Αμερικανών και Αιγυπτίων καθηγητών μέχρι την αποφοίτησή μου το 1948.

Υποτίθεται, συνέχισε, ότι θα διοριζόμουν στην Ιερουσαλήμ αν δεν ήταν ο πόλεμος που ξέσπασε στην Παλαιστίνη το ίδιο εκείνο έτος, κι έτσι με έστειλαν στην Έσνα, στην Άνω Αίγυπτο. Το ίδιο έτος έκανα αίτηση για διατριβή στο Αμερικανικό Πανεπιστήμιο στο Κάιρο. Σχετιζόταν με τις ιεραποστολικές δραστηριότητες μεταξύ των Μουσουλμάνων. Η γνωριμία μου με το Ισλάμ ξεκίνησε στο τμήμα της Θεολογίας του Πανεπιστημίου, όπου μελετούσα το Ισλάμ και όλες τις μεθόδους με τις οποίες θα μπορούσαμε να κλονίσουμε την πίστη των Μουσουλμάνων και να εγείρουμε παρερμηνείες στην κατανόηση τους για τη θρησκεία τους.

Το 1952 απέκτησα το μάστερ μου από το Πανεπιστήμιο Πρίνστον στις ΗΠΑ και διορίστηκα ως καθηγητής στη Σχολή Θεολογίας στο Ασιούτ. Δίδασκα στη σχολή το Ισλάμ, καθώς επίσης και τις ψευδείς παρερμηνείες που διαδίδονταν απ' τους εχθρούς του και τους ιεραποστόλους εναντίον του. Εκείνη την περίοδο, αποφάσισα να επεκτείνω τη μελέτη μου για το Ισλάμ, και έτσι να μην διαβάζω μόνο τα βιβλία των ιεραποστόλων. Είχα τόση πολλή πίστη στον εαυτό μου, που αποφάσισα να διαβάσω και την αντίθετη άποψη. Έτσι, άρχισα να διαβάζω βιβλία που γράφτηκαν από Μουσουλμάνους συγγραφείς. Αποφάσισα επίσης να διαβάσω το Κοράνιο και να κατανοήσω τα νοήματά του. Αυτό ήταν αποτέλεσμα της αγάπης μου για τη γνώση και υποκινήθηκε από την επιθυμία μου να συλλέξω περισσότερες αποδείξεις κατά του Ισλάμ. Το αποτέλεσμα, ωστόσο, ήταν το αντίθετο. Η θέση μου άρχισε να κλονίζεται, και άρχισα να νιώθω μια εσωτερική πάλη, και

Ιερείς που ασπάζστηκαν το Ισλάμ

ανακάλυψα πόσο ψεύτικα ήταν όσα είχα μελετήσει και κήρυττα στους ανθρώπους. Μα δεν μπορούσα να αντιμετωπίσω με γενναιότητα τον εαυτό μου, και αντίθετα προσπάθησα να ξεπεράσω την εσωτερική κρίση και να συνεχίσω τη δουλειά μου.

Το 1954, πρόσθεσε ο κ. Χαλίλ, με έστειλαν στο Ασουάν ως γενικό γραμματέα της Γερμανοσουηδικής Αποστολής. Αυτή ήταν απλά η θέση-πρόσχημα, καθώς η πραγματική αποστολή μου ήταν να κηρύξω κατά του Ισλάμ στην Άνω Αίγυπτο, ιδιαίτερα ανάμεσα στους Μουσουλμάνους. Διενεργήθηκε τότε ένα αποστολικό συνέδριο στο Ξενοδοχείο Καταράκτ στο Ασουάν, και μου δόθηκε η ευκαιρία να μιλήσω. Εκείνη τη μέρα μίλησα υπερβολικά, επαναλαμβάνοντας όλες τις εσφαλμένες αντιλήψεις κατά του Ισλάμ. Και στο τέλος της ομιλίας μου, η εσωτερική κρίση επέστρεψε και άρχισα να αναθεωρώ τη θέση μου.

Συνεχίζοντας το λόγο του για την προαναφερθείσα κρίση, ο κ. Χαλίλ είπε, «Άρχισα να αναρωτιέμαι: Γιατί να λέω όλα αυτά τα πράγματα, ενώ ξέρω σίγουρα πως είμαι ψεύτης, αφού αυτά δεν είναι αλήθεια; Έφυγα πριν το τέλος του συνεδρίου και πήγα μόνος στο σπίτι. Ήμουν εντελώς ταραγμένος και έτρεμα ολόκληρος. Καθώς προχωρούσα στο δημόσιο κήπο Φιρυάλ, άκουσα στο ράδιο ένα εδάφιο του Κορανίου. Έλεγε:

﴿ Πες (Ω, Μωχάμμαντ): «Μου έχει αποκαλυφθεί ότι μία ομάδα τζιν άκουσαν (το Κοράνιο). Και είπαν: «Στ' αλήθεια, ακούσαμε ένα θαυμάσιο Κοράνιο! καθοδηγεί στην αλήθεια, και έχουμε πιστέψει σε αυτό, και δεν θα προσεταίρисуμε τίποτα (στην λατρεία) στον Κύριό μας (τον Αλλάχ).» ﴾

(72:1-2)

« **Και πράγματι, όταν ακούσαμε την Καθοδήγηση (το Κοράνιο), πιστέψαμε σ' αυτό, και όποιος πιστεύει στον Κύριό Του δεν θα πρέπει να φοβηθεί, ούτε για μείωση στην αμοιβή των καλών του πράξεων, ούτε για αδικία (αύξηση της τιμωρίας για τις αμαρτίες του).** »

(Κοράνιο 72:13)

Ένιωσα βαθιά παρηγοριά εκείνο το βράδυ, και όταν επέστρεψα σπίτι πέρασα ολόκληρη τη νύχτα μόνος στη βιβλιοθήκη μου διαβάζοντας το Κοράνιο. Η γυναίκα μου με ρώτησε γιατί κάθομαι ξύπνιος όλη νύχτα, κι εγώ την παρακάλεσα να με αφήσει ήσυχο. Για αρκετή ώρα σταμάτησα και συλλογιζόμουν το εξής εδάφιο:

« **Αν είχαμε στείλει αυτό το Κοράνιο σε ένα βουνό (και κατανοούσε αυτά που είναι γραμμένα από την υπόσχεση για τον Παράδεισο και την προειδοποίηση για το Πυρ), σίγουρα θα το έβλεπες (παρά όλη τη δύναμή του, το μέγεθός του και τη σκληρότητά του) ταπεινωμένο και ραγισμένο από φόβο προς Τον Αλλά(χ). Τέτοιες παραβολές παραθέτουμε στους ανθρώπους, ώστε να αναλογιστούν.** »

(59:21).

Και το εδάφιο:

« **Στ' αλήθεια, θα βρεις ότι οι πιο μεγάλοι στην έχθρα εναντίον των πιστών είναι οι Εβραίοι και οι πολυθεϊστές, και θα βρεις τους κοντινότερους στην στοργή επί των πιστών αυτούς που λένε: «Είμαστε Χριστιανοί». Αυτό γιατί ανάμεσα σ' αυτούς υπάρχουν ιερείς και μοναχοί,**

και δεν είναι αλαζονικοί. ✪ Και όταν αυτοί ακούν ό,τι αποκαλύφθηκε στον Αγγελιαφόρο (τον Μωχάμμαντ) βλέπεις τα μάτια τους να γεμίζουν με δάκρυα, λόγω της αλήθειας που έχουν αναγνωρίσει. Λένε: «Κύριέ μας! Πιστεύουμε· έτσι, κατάγραφέ μας ανάμεσα στους μάρτυρες. ✪ Και γιατί να μην πιστέψουμε στον Αλλάχ και στην αλήθεια που ήρθε σε μας; Και ευχόμαστε ο Κύριός μας να μάς εισάγει (στον Παράδεισο την Ημέρα της Ανάστασης) μαζί με τους ενάρετους. »

[5:82-84]

Ο κ. Χαλίλ παρέθεσε και μια τρίτη παραπομπή από το Ιερό Κοράνιο που λέει:

✪ Αυτοί που ακολουθούν τον Αγγελιαφόρο, τον αγράμματο Προφήτη (που δε μπορεί ούτε να διαβάσει, ούτε να γράψει) (τον Μωχάμμαντ), του οποίου (το όνομα) βρίσκουν γραμμένο (στις Γραφές τους) στην Τορά και στο Ευαγγέλιο, τούς διατάζει να κάνουν ενάρετες πράξεις (τον Ισλαμικό Μονοθεϊσμό και ό,τι διατάσσει το Ισλάμ), και τους απαγορεύει τα Αλ-Μούνκαρ (όλα όσα απαγορεύει το Ισλάμ, όπως απιστία, πολυθεϊσμό)· και τους επιτρέπει τα Ατ-Ταγμπάτ (τα καλά και τα νόμιμα, είτε πράξεις, είτε πράγματα, είτε φαγητά κλπ.), και τους απαγορεύει τα Αλ-Χαμπά'ιθ (δηλ. όλα τα κακά και παράνομα, όπως το χοιρινό), και τους απελευθερώνει από το βαρύ φορτίο τους, και από τις αλυσίδες που ήταν πάνω τους (όλες τις βαριές εντολές και τα δεσμά που τους είχε αναθέσει ο Αλλάχ παλιότερα). Έτσι, αυτοί που πιστεύουν σ' αυτόν (τον Μωχάμμαντ), τον τιμούν, τον βοηθούν, και ακολουθούν το φως (το Κοράνιο) που στάλθηκε μ' αυτόν, αυτοί θα είναι οι επιτυχημένοι. ✪ Πες (Ω, Μωχάμμαντ): «Ω, άνθρωποι! Στ' αλήθεια, είμαι

ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ που στάλθηκε σε όλους σας, – στον Οποίο (Τον Αλλάχ) ανήκει η κυριαρχία των Ουρανών και της Γης. Δεν υπάρχει άλλος Θεός εκτός από αυτόν, (Ο Ένας) που δίνει τη ζωή και προκαλεί το θάνατο. Έτσι λοιπόν, πιστέψετε στον Αλλάχ και τον Αγγελιαφόρο του, τον αγράμματο Προφήτη (τον Μωχάμμαντ), που πιστεύει στον Αλλάχ και στα Λόγια Του (το Κοράνιο, την πρωτότυπη Τορά, που δόθηκε στον Μωυσή, το πρωτότυπο Ευαγγέλιο, που δόθηκε στον Ιησού), και ακολουθήστε τον ίσως να καθοδηγηθείτε. »

(Κοράνιο 7:157-158)

Τώρα, το ίδιο εκείνο βράδυ, ο κ. Χαλίλ καταλήγει στο δραματικό συμπέρασμα: «Πήρα την τελική μου απόφαση. Το πρωί, μίλησα με τη σύζυγό μου με την οποία έχω τρεις γιους και μία κόρη. Αλλά αμέσως μόλις αντιλήφθηκε ότι τείνω προς τον ασπασμό του Ισλάμ, άρχισε να κλαίει και ζήτησε βοήθεια από τον ηγέτη της ιεραποστολής. Το όνομά του ήταν Μονσιέ Σαβίτς από την Ελβετία. Ήταν πολύ πανούργος άντρας. Όταν με ρώτησε για την πραγματική μου άποψη, του είπα με ειλικρίνεια τι πραγματικά ήθελα και στη συνέχεια είπε: Τίθεσαι εκτός εργασίας μέχρι να ανακαλύψουμε τι σου συνέβη. Τότε είπα: Αυτή είναι η παραίτησή μου από τη δουλειά. Προσπάθησε να με πείσει να την αναβάλω, αλλά εγώ επέμενα. Έτσι, διέδωσε τη φήμη ότι τρελάθηκα. Υπέφερα, συνεπώς, μια πολύ σοβαρή δοκιμασία και καταπίεση μέχρι που εγκατέλειψα το Ασουάν μια για πάντα, και επέστρεψα στο Κάιρο.»

Όταν ερωτήθηκε για τις συνθήκες της αλλαξοπιστίας του, απάντησε: «Στο Κάιρο γνώρισα έναν αξιότιμο καθηγητή, που με βοήθησε να ξεπεράσω τη σοβαρή δοκιμασία μου, χωρίς μάλιστα να γνωρίζει τίποτα για την

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

ιστορία μου. Με αντιμετώπισε σαν Μουσουλμάνο γιατί συστήθηκα σ' αυτόν ως τέτοιος, παρόλο που μέχρι τότε δεν είχα ασπαστεί επίσημα το Ισλάμ. Ήταν ο Δρ. Μωχάμμαντ 'Αμπντ Αλ-Μόν'ιμ Αλ-Τζαμάλ, έπειτα υπογραμματέας του ταμείου. Ενδιαφερόταν ιδιαίτερα για τις Ισλαμικές σπουδές και ήθελε να μεταφράσει το Ιερό Κοράνιο ώστε να δημοσιευθεί στην Αμερική. Μου ζήτησε να τον βοηθήσω γιατί μιλούσα τέλεια Αγγλικά, καθώς είχα πάρει πτυχίο από Αμερικανικό Πανεπιστήμιο. Γνώριζε επίσης ότι ετοιμάζα μια συγκριτική μελέτη του Κορανίου, της Τορά και της Βίβλου.

Συνεργαστήκαμε για τη συγκριτική αυτή μελέτη και τη μετάφραση του Κορανίου.

Μόλις ο Δρ.Τζαμάλ έμαθε ότι είχα παραιτηθεί από τη δουλειά μου στο Ασουάν και ήμουν συνεπώς άνεργος, με βοήθησε με μια δουλειά στην Εταιρία Γραφικής Ύλης Standard στο Κάιρο. Έτσι, μετά από λίγο καιρό ήμουν καλά τακτοποιημένος. Δε μίλησα στη σύζυγό μου για την πρόθεσή μου να ασπαστώ το Ισλάμ, και θεώρησε έτσι ότι είχα ξεχάσει το όλο ζήτημα, και ότι επρόκειτο μόνο για μια μεταβατική κρίση που δεν υπήρχε πια. Αλλά γνώριζα αρκετά καλά ότι η επίσημη είσοδός μου στο Ισλάμ χρειαζόταν περίπλοκα μέτρα, και επρόκειτο στην πραγματικότητα για μία μάχη που θα προτιμούσα να αναβάλω μέχρι να γίνω ευκατάστατος και να ολοκληρώσω τη συγκριτική μου μελέτη.»

Ο κ. Χαλίλ συνέχισε, «Το 1995 συμπλήρωσα πράγματι τη μελέτη μου και το υλικό και οι συνθήκες διαβίωσής μου τακτοποιήθηκαν πλήρως. Παραιτήθηκα από την εταιρία και ξεκίνησα μια εταιρεία που εισήγαγε γραφική ύλη και

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

σχολικό υλικό. Ήταν μια επιτυχής επιχείρηση, από την οποία κέρδιζα πολύ περισσότερα από όσα χρειαζόμουν. Έτσι, αποφάσισα να κηρύξω την επίσημη μετατροπή μου στο Ισλάμ. Στις 25 Δεκεμβρίου 1959, έστειλα τηλεγράφημα στον Δρα Θόμσον, επικεφαλής της Αμερικανικής Αποστολής στην Αίγυπτο, πληροφορώντας τον ότι είχα ασπαστεί το Ισλάμ. Όταν είπα στο Δρα Τζαμάλ την πραγματική μου ιστορία έμεινε έκπληκτος. Όταν δήλωσα τον ασπασμό του Ισλάμ, νέα προβλήματα ξεκίνησαν. Εφτά από τους πρώην συναδέλφους μου προσπάθησαν να με πείσουν να ακυρώσω τη μαρτυρία μου, αλλά αρνήθηκα. Απειλήσαν να με χωρίσουν από τη σύζυγό μου, και τους είπα: είναι ελεύθερη να κάνει ό,τι θέλει. Απειλήσαν να με σκοτώσουν. Αλλά όταν είδαν ότι επέμενα τόσο, με άφησαν ήσυχο και μου έστειλαν έναν παλιό μου φίλο, ο οποίος ήταν και παλιός μου συνάδελφος. Έκλαψε μπροστά μου πάρα πολύ. Έτσι του απήγγειλα το εξής εδάφιο του Κορανίου:

« Και γιατί να μην πιστέψουμε στον Αλλάχ και στην αλήθεια που ήρθε σε μας; Και ευχόμαστε ο Κύριός μας να μάς εισάγει (στον Παράδεισο την Ημέρα της Ανάστασης) μαζί με τους ενάρετους. »

[5:84]

Του είπα, «Έπρεπε να έκλεγες ως ένδειξη ταπεινώσης στο Θεό, ακούγοντας το Κοράνιο, και να πιστέψεις στην αλήθεια που ξέρεις αλλά αρνείσαι.» Σηκώθηκε και αποχώρησε αφού είδε ότι αυτό δεν είχε νόημα. Η επίσημη είσοδός μου στο Ισλάμ ήταν τον Ιανουάριο του 1960.

Ο κ. Χαλίλ ρωτήθηκε τότε για τη συμπεριφορά της συζύγου και των παιδιών του, και απάντησε: «Η σύζυγός μου με εγκατέλειψε και πήρε μαζί της όλα τα έπιπλα του

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

σπιτιού. Αλλά όλα μου τα παιδιά με ακολούθησαν και ασπάστηκαν το Ισλάμ. Ο πιο ενθουσιώδης ανάμεσά τους ήταν ο μεγαλύτερος μου γιος, ο Ισάακ, που άλλαξε έπειτα το όνομά του σε Οσμάν, έπειτα ο δεύτερος γιος μου Ιωσήφ, και ο γιος μου Σαμουήλ, του οποίου το όνομα είναι Τζαμάλ, και η κόρη μου Ματζίντα, που ονομάζεται τώρα Νάτζουα. Ο Οσμάν είναι τώρα διδάκτωρ φιλοσοφίας και εργάζεται ως καθηγητής στο Πανεπιστήμιο της Σορβόννης στο Παρίσι, όπου διδάσκει ανατολικές σπουδές και ψυχολογία. Γράφει, επίσης, για το περιοδικό «Le Monde». Όσο για τη σύζυγό μου, εγκατέλειψε την οικία μας για έξι χρόνια, και συμφώνησε να επιστρέψει το 1966, με τον όρο να διατηρήσει τη θρησκεία της. Το δέχτηκα αυτό γιατί δεν υπάρχει εξαναγκασμός στη θρησκεία. Της είπα: Δε θέλω να γίνεις Μουσουλμάνα για χάρη μου, μα μόνο αν πειστείς. Αισθάνεται τώρα ότι πιστεύει στο Ισλάμ, αλλά δεν μπορεί να το δηλώσει αυτό ανοιχτά, γιατί φοβάται την οικογένειά της, αλλά εμείς την αντιμετωπίζουμε ως Μουσουλμάνα, και νηστεύει στο Ραμαντάν, γιατί όλα μας τα παιδιά προσεύχονται και νηστεύουν. Η κόρη μου Νάτζουα είναι φοιτήτρια στη Σχολή Εμπορίου, ο Ιωσήφ διδάκτωρ φαρμακευτικής και ο Τζαμάλ μηχανικός.

Αυτό το χρονικό διάστημα, δηλαδή από το 1961 μέχρι σήμερα, κατάφερα να δημοσιεύσω έναν αριθμό βιβλίων πάνω στο Ισλάμ και τις μεθόδους των ιεραποστόλων και των ανατολιστών εναντίων του. Ετοιμάζω τώρα μια συγκριτική μελέτη αναφορικά με τις γυναίκες στις τρεις Θεϊκές Θρησκείες, με στόχο να υπογραμμίσω τη θέση των γυναικών στο Ισλάμ. Το 1973 τέλεσα Χατζ (προσκύνημα στη Μέκκα) και δρω κηρύσσοντας το Ισλάμ. Διενεργώ σεμινάρια στα πανεπιστήμια και φιλανθρωπικές

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

εκδηλώσεις. Έλαβα πρόσκληση από το Σουδάν το 1974, όπου οργάνωσα πολλά σεμινάρια. «Ο χρόνος μου αξιοποιήθηκε πλήρως στην υπηρεσία του Ισλάμ και χάρη στον Αλλάχ, γιατί με τις προσπάθειές μου πολλοί Ιερείς και άνθρωποι ασπάστηκαν το Ισλάμ.»

Στο τέλος, ο κ. Χαλίλ ρωτήθηκε αναφορικά με τα εξέχοντα χαρακτηριστικά του Ισλάμ, που προσέλκυσαν τότε την προσοχή του περισσότερο. Και εκείνος απάντησε: «Η πίστη μου στο Ισλάμ αναδείχθηκε μελετώντας το Ιερό Κοράνιο και τη Βιογραφία του Προφήτη Μωχάμμαντ ﷺ. Δεν πίστευα πλέον στις παρερμηνείες εναντίον του Ισλάμ, και με ελκύει ιδιαίτερα η έννοια της μοναδικότητας του Θεού, που είναι το βασικότερο χαρακτηριστικό του Ισλάμ. Ο Θεός είναι μόνο Ένας. Τίποτα δεν είναι όμοιό Του. Αυτή η πίστη με καθιστά δούλο του Θεού και μόνο και κανενός άλλου. Η Μοναδικότητα του Θεού απελευθερώνει τον άνθρωπο από την υποδούλωση σε οποιοδήποτε άλλο άνθρωπο, και αυτό συνιστά πραγματική ελευθερία.

Μου αρέσει επίσης πολύ ο κανόνας της συγχώρεσης στο Ισλάμ, και οι άμεσες σχέσεις ανάμεσα στο Θεό και τους δούλους Του.

﴿ Πες (Ω, Μωχάμμαντ): «Ω, δούλοι μου, που σπαταλάτε εναντίον των εαυτών σας πολλές αμαρτίες! Μην απελπίζεστε για το Έλεος του Αλλάχ: στ' αλήθεια, ο Αλλάχ συγχωρεί όλες τις αμαρτίες. Στ' αλήθεια Είναι ο Αλ-Γαφούρ (Συγχωρεί τα πάντα), ο Αρ-Ραχίμ (Πολυεύσπλαχνος). ☀ Και στραφείτε με μεταμέλεια και υπακοή στον Κύριό σας και υποταχθείτε σ' Αυτόν πριν το μαρτύριο επέλθει πάνω σας, (και) έπειτα δε θα βοηθηθείτε.» ﴾

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

(Κοράνιο 39:53-54)

Πηγή: Ισλαμικό Δελτίο, Σαν Φρανσίσκο, CA 94191-0186

**8- Δρ. Τζέραλντ Φ. Νιρκς (Άμπου Γιάγια) Πρώην
ιερέας (διάκονος) της Ηνωμένης Μεθοδιστικής
Εκκλησίας. Κάτοχος Μεταπτυχιακού στη
Θεολογία από το Πανεπιστήμιο του Χάρβαρντ και
Διδακτορικού στην Ψυχολογία από το
Πανεπιστήμιο του Ντένβερ. (ΗΠΑ)**

Gerald Frederick Dirks

has been ordained

Deacon

in

The United Methodist Church

Having been deemed as well qualified to be entrusted with this sacred office, this person was elected thereto by the Kansas West Annual Conference.

Under the providence of Almighty God and in recognition of His Eternal Glory, I, a bishop of The United Methodist Church, have, by the imposition of my hands and by prayer, set apart for the work of a Deacon, to read the Holy Scriptures in the Church of God, to preach the word of God, and to perform other duties in accordance with the Discipline of the Church, so long as this person continues to be a faithful servant of Jesus Christ and to adhere to and teach the Gospel of our Lord and the doctrines of the Church.

In testimony whereof, I have hereunto set my hand and the seal of my office this eightth day of September in the year of our Lord 1972 in Hays, Kansas

Bishop: Ernest J. Owen, Jr.

Μία από τις πρώτες αναμνήσεις των παιδικών μου χρόνων ήταν αυτή του ήχου της καμπάνας της εκκλησίας για την Κυριακάτικη πρωινή λατρεία στη μικρή, αγροτική πόλη στην οποία μεγάλωσα. Η Μεθοδιστική Εκκλησία ήταν ένα παλιό, ξύλινο κτίριο με καμπαναριό, δύο μικρές αίθουσες για το Κυριακάτικο μάθημα των παιδιών πίσω από πτυσσόμενες, ξύλινες πόρτες που τις χώριζαν από το ιερό, και έναν εξώστη που στέγαζε τις Κυριακάτικες τάξεις των μεγαλύτερων παιδιών. Απέιχε λιγότερο από δύο τετράγωνα από το σπίτι μου. Μόλις χτυπούσε η καμπάνα, μαζευόμασταν όλη η οικογένεια και κάναμε το εβδομαδιαίο προσκύνημά μας στην εκκλησία.

Στο αγροτικό περιβάλλον από τη δεκαετία του 1950, οι τρεις εκκλησίες σε μια πόλη των περίπου 500 πολιτών, αποτελούσαν τον πυρήνα της κοινωνικής ζωής. Η τοπική Μεθοδιστική Εκκλησία στην οποία ανήκε η οικογένειά μου, ήταν χορηγός σπιτικού παγωτού, δείπνων με πίτες από κοτόπουλο, και ψημένου καλαμποκιού. Η οικογένειά μου κι εγώ ασχολούμασταν και με τα τρία, μα το καθένα γινόταν μια φορά το χρόνο. Επιπλέον, κάθε Ιούνιο υπήρχε και ένα μάθημα στο σχολείο της **Βίβλου** που διαρκούσε δύο εβδομάδες, το οποίο εγώ παρακολουθούσα τακτικά κατά το όγδοο σχολικό έτος. Ωστόσο, η πρωινή λατρεία της Κυριακής και το Κυριακάτικο σχολείο ήταν εβδομαδιαίες εκδηλώσεις, και μοχθούσα να επεκτείνω τη συλλογή μου από κονκάρδες άφογης παρακολούθησης και από βραβεία για την απομνημόνευση **Βιβλικών** εδαφίων.

Όταν έφτασα στο γυμνάσιο, η τοπική Μεθοδιστική Εκκλησία είχε κλείσει, και πηγαίναμε στη Μεθοδιστική Εκκλησία στη γειτονική πόλη, η οποία ήταν ελάχιστα μεγαλύτερη από τη δική μας. Εκεί, η σκέψη μου άρχισε για

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

πρώτη φορά να συγκεντρώνεται στην ιεροσύνη ως προσωπικό κάλεσμα. Έγινα ενεργό μέλος της Μεθοδιστικής Κοινωνίας των Νέων, και τελικά λειτούργησα τόσο ως υπάλληλος της περιφέρειας, όσο και των διασκέψεων. Έγινα επίσης ο τακτικός «κήρυκας» κατά την ετήσια Κυριακάτικη λειτουργία των Νέων. Το κήρυγμά μου άρχισε να ελκύει την προσοχή της ευρύτερης κοινωνίας, και σύντομα κήρυττα περιστασιακά και σε άλλες εκκλησίες, σε ένα ιδρύμα, και σε διάφορες ομάδες νεολαίας και γυναικών που ενδιαφέρονταν για την εκκλησία, στα οποία συνήθως τηρούσα αρχεία καταγραφής της συμμετοχής.

Μέχρι τα 17, όταν μπήκα στο πρώτο έτος στο Χάρβαρντ, η απόφασή μου να εισέλθω στον κλήρο είχε σταθεροποιηθεί. Κατά το πρώτο έτος, εγγράφηκα σε έναν κύκλο σπουδών που αφορούσε τη συγκριτική θρησκείων, διάρκειας δύο εξαμήνων. Το μάθημα δίδασκε ο Ουίλφρεντ Κάλντουελ Σμιθ, ο τομέας εξειδίκευσης του οποίου ήταν το Ισλάμ. Κατά τη διάρκεια του έτους έδωσα πολύ λιγότερη προσοχή στο Ισλάμ απ' ό,τι σε άλλες θρησκείες, όπως ο Ινδουισμός και ο Βουδισμός, καθώς οι δύο τελευταίες μού έμοιαζαν πολύ πιο εσωτερικές και παράξενες. Αντίθετα, το Ισλάμ μού έμοιαζε παρόμοιο με το Χριστιανισμό, του οποίου ήμουν οπαδός. Ως εκ τούτου, δεν του έδωσα τη βάση που μάλλον θα έπρεπε να του δώσω, αν και θυμάμαι να είχα γράψει μια εργασία σε ένα μάθημα, που αφορούσε την έννοια της αποκάλυψης στο Κοράνιο. Πάντως, εφ' όσον το μάθημα παρουσίαζε αυστηρά ακαδημαϊκά πρότυπα και απαιτήσεις, απέκτησα μια μικρή βιβλιοθήκη περίπου έξι βιβλίων σχετικά με το Ισλάμ, τα οποία ήταν όλα γραμμένα από μη Μουσουλμάνους, και που όλα με βοήθησαν πολύ 25 χρόνια αργότερα. Επίσης, απέκτησα δύο διαφορετικές

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

μεταφράσεις στην αγγλική των εννοιών του Κορανίου, τις οποίες και διάβασα εκείνη την περίοδο.

Εκείνη την άνοιξη, το Χάρβαρντ με ονόμασε *Hollis Scholar* κάτι που σήμαινε ότι ήμουν εκ των κορυφαίων προ-Θεολόγων φοιτητών του Πανεπιστημίου. Το καλοκαίρι ανάμεσα στο πρώτο και το δεύτερο έτος στο Χάρβαρντ εργάστηκα ως νέος ιερέας σε μια αρκετά μεγάλη Ενωμένη Μεθοδιστική Εκκλησία. Το επόμενο καλοκαίρι απέκτησα την άδειά μου για να κηρύττω από την Ενωμένη Μεθοδιστική Εκκλησία. Αφού αποφοίτησα από το Χάρβαρντ το 1971 εγγράφτηκα στη Θεολογική σχολή του Χάρβαρντ και εκεί απέκτησα το μάστερ στη θεολογία το 1974, αφού προηγουμένως είχα καταταγεί στο σώμα των διακόνων της Ενωμένης Μεθοδιστικής Εκκλησίας το 1972 και έχοντας προηγουμένως λάβει μία υποτροφία Stewart από την Ενωμένη Μεθοδιστική Εκκλησία ως συμπλήρωμα στις υποτροφίες από τη θεολογική σχολή του Χάρβαρντ. Κατά την ιερατική εκπαίδευσή μου, ολοκλήρωσα επίσης ένα διετές εξωτερικό πρόγραμμα ως νοσοκομειακός ιερέας στο νοσοκομείο Peter Bent Brigham στη Βοστόνη. Μετά την αποφοίτησή μου από τη θεολογική σχολή του Χάρβαρντ πέρασα το καλοκαίρι ως ιερέας δύο Ενωμένων Μεθοδιστικών Εκκλησιών σε επαρχίες του Κάνσας, όπου η προσέλευση ανέβηκε σε ύψη που δεν είχαν παρατηρηθεί σε αυτές τις εκκλησίες για αρκετά χρόνια.

Φαινομενικά ήμουν ένας πολλά υποσχόμενος νεαρός ιερέας, που είχε λάβει εξαιρετική εκπαίδευση, προσέλκυε μεγάλα πλήθη στη λειτουργία της Κυριακής και ήταν επιτυχημένος σε κάθε βήμα στο μονοπάτι της ιερατικής ιδιότητας. Ωστόσο, από τη δικιά μου οπτική αγωνιζόμουν συνεχώς για να διατηρήσω την προσωπική μου ακεραιότητα

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

στο πρόσωπο των ιερατικών μου ευθυνών. Αυτός ο αγώνας ήταν πολύ διαφορετικός από αυτούς που ευλόγως δόθηκαν από κάποιους μεταγενέστερους τηλε-Ευαγγελιστές με την ανεπιτυχή τους προσπάθεια να διατηρήσουν προσωπική σεξουαλική ηθική. Παρομοίως ήταν πολύ διαφορετικός από τους αγώνες που δόθηκαν από τους παιδόφιλους ιερείς του παρόντος, που έχουν γίνει πρωτοσέλιδα. Όμως ο αγώνας μου να διατηρήσω προσωπική ηθική ίσως να είναι ο πιο κοινός ανάμεσα στα καλύτερα εκπαιδευμένα μέλη του κλήρου.

Ενέχει μια δόση ειρωνείας το γεγονός ότι οι υποτιθέμενα καλύτεροι, ευφυέστεροι και πιο ιδεαλιστές από τους μελλοντικούς ιερείς επιλέγονται για την καλύτερη ιερατική εκπαίδευση, δηλαδή αυτή που προσφερόταν εκείνον τον καιρό στη θεολογική σχολή του Χάρβαρντ. Η ειρωνεία είναι ότι, δεδομένου ότι λαμβάνει μία τέτοια εκπαίδευση, ο ιεροσπουδαστής εκτίθεται στην πραγματική ιστορική αλήθεια μόλις όσον αφορά: 1) τη διαμόρφωση της πρώτης κύριας εκκλησίας, και το πώς η εκκλησία διαμορφώθηκε από γεωπολιτική σκοπιά· 2) την «πρωτότυπη» ανάγνωση διαφόρων βιβλικών κειμένων πολλά εκ των οποίων αντιτίθενται έντονα σε αυτό που οι περισσότεροι Χριστιανοί διαβάζουν στη Βίβλο τους, παρόλο που μερικές από τις πληροφορίες ενσωματώνονται σταδιακά σε νεότερες και καλύτερες μεταφράσεις· 3) την εξέλιξη εννοιών όπως ο Τριαδικός Θεός και το ότι ο Ιησούς ❸, ήταν υιός του Θεού· 4) τις μη θρησκευτικές μελέτες στις οποίες υπόκεινται πολλά Χριστιανικά δόγματα και Σύμβολα της Πίστεως· 5) την ύπαρξη των πρώτων εκκλησιών και χριστιανικών κινημάτων που ποτέ δεν αποδέχτηκαν την έννοια του Τριαδικού Θεού, και ποτέ δεν αποδέχτηκαν την έννοια της

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

θειότητας του Ιησού ✝ και 6) κλπ. (μερικοί από αυτούς τους καρπούς της ιερατικής μου εκπαίδευσης εμπεριέχονται πιο λεπτομερώς στο πρόσφατο βιβλίο μου, **Ο Σταυρός και η Ημισέληνος: ένας διαθρησκευτικός διάλογος μεταξύ του Χριστιανισμού και του Ισλάμ**, εκδόσεις Αμάνα, 2001. «The Cross and the Crescent: An Interfaith Dialogue between Christianity and Islam.»)

Ως εκ τούτου, δεν αποτελεί θαύμα το ότι σχεδόν η πλειοψηφία των αποφοίτων των θεολογικών σχολών αποφοιτούν όχι για να «γεμίσουν τους άμβωνες», όπου θα τους ζητούνταν να κηρύξουν αυτά που γνώριζαν ότι δεν είναι αλήθεια, μα για ακολουθήσουν διάφορα συμβουλευτικά επαγγέλματα. Τέτοια ήταν και η δική μου περίπτωση καθώς συνέχισα για να λάβω μάστερ και διδακτορικό στην κλινική ψυχολογία. Συνέχισα να αποκαλώ τον εαυτό μου Χριστιανό, γιατί αυτό αποτελούσε αναγκαίο δείγμα ταυτότητας και γιατί ήμουν, τελικά, χειροτονημένος ιερέας παρόλο που το κανονικό μου επάγγελμα ήταν ψυχολόγος. Ωστόσο, η ιερατική μου εκπαίδευση είχε φροντίσει να εξαλείψει οποιαδήποτε δοξασία θα μπορούσα να έχω σχετικά με έναν Τριαδικό Θεό ή με τη θειότητα του Ιησού ✝. (Δημοσκοπήσεις συχνά αποκαλύπτουν ότι οι ιερείς έχουν μικρότερες πιθανότητες να πιστέψουν αυτά και άλλα δόγματα της Εκκλησίας απ' ό,τι οι μη κληρικοί, και ότι οι ιερείς είναι περισσότερο πιθανόν να κατανοούν όρους όπως «Υιός του Θεού» μεταφορικά, ενώ οι ενορίτες τους το κατανοούν κυριολεκτικά.) Έγινα, λοιπόν, «Χριστιανός των Χριστουγέννων και του Πάσχα», και παρευρισκόμουν στην εκκλησία πολύ σποραδικά δαγκώνοντας τη γλώσσα μου καθώς άκουγα κηρύγματα που ενστερνίζονταν κάτι που γνώριζα ότι δεν ήταν αληθινό.

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

Τίποτα από τα παραπάνω δεν θα πρέπει να θεωρηθεί ως ένδειξη ότι ήμουν λιγότερο θρησκευόμενος ή πνευματικά προσανατολισμένος απ' ότι στο παρελθόν. Προσευχόμενοι τακτικά, η πίστη μου σε μια Ανώτερη θεότητα παρέμεινε σταθερή και ασφαλής, περνούσα την προσωπική μου ζωή σε αρμονία με την ηθική που είχα διδαχθεί στη εκκλησία και το κατηχητικό. Απλά είχα την γνώση ώστε να μην πιστεύω τα ανθρωπίνως κατασκευασμένα δόγματα και δοξασίες της οργανωμένης Εκκλησίας που ήταν τόσο βαριά φορτωμένα με παγανιστικές επιρροές, πολυθεϊστικές αντιλήψεις και γεωπολιτικές θεωρήσεις μιας περασμένης εποχής.

Καθώς τα χρόνια περνούσαν το ενδιαφέρον μου για την απώλεια της θρησκευτικότητας στην Αμερικανική κοινωνία αυξανόταν συνεχώς. Η θρησκευτικότητα είναι μία ζωντανή πνευματικότητα και ηθική μεταξύ των ατόμων και δεν πρέπει να την συγχέουμε με την θρησκευτικότητα που αφορά τελετές, τελετουργίες και επισημοποιημένα δόγματα μιας οργανωμένης οντότητας, δηλ. της εκκλησίας. Η Αμερικανική κουλτούρα φαινόταν εκτεταμένα να έχει χάσει τον ηθικό και θρησκευτικό προσανατολισμό της. Δύο στους τρεις γάμους κατέληγε σε διαζύγιο· η βία γινόταν αυξανόμενο φαινόμενο των σχολείων και των δρόμων μας· η υπευθυνότητα μειωνόταν σταδιακά· η αυτοπειθαρχία αντικαθίστατο από μια ηθική του «αν φαίνεται καλό, κάντο»· διάφοροι Χριστιανοί ηγέτες και Χριστιανικοί θεσμοί εμπλέκονταν σε πολλά σεξουαλικά και οικονομικά σκάνδαλα· και τα συναισθήματα δικαιολογούσαν τη συμπεριφορά, όσο απεχθής κι αν ήταν.

Η Αμερικανική κουλτούρα γινόταν ηθικώς διεφθαρμένη, κι εγώ αισθανόμουν πολύ μόνος στη θρησκευτική μου επαγρύπνηση.

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

Κατά αυτήν τη συγκυρία άρχισα να έρχομαι σε επαφή με την τοπική Μουσουλμανική κοινότητα. Για κάποια χρόνια στο παρελθόν, η γυναίκα μου κι εγώ ασχοληθήκαμε ενεργά με την έρευνα για την ιστορία του αραβικού αλόγου. Τελικά, για να εξασφαλίσουμε μεταφράσεις κάποιων αραβικών εγγράφων, η έρευνα μάζ έφερε σε επαφή με Αραβοαμερικανούς, οι οποίοι τύγγανε να είναι Μουσουλμάνοι. Η πρώτη μας τέτοια επαφή ήταν με τον Τζαμάλ το καλοκαίρι του 1991.

Μετά από μια πρώτη τηλεφωνική συζήτηση, ο Τζαμάλ επισκέφθηκε το σπίτι μας και προσφέρθηκε να κάνει κάποιες μεταφράσεις για μας, και να μας βοηθήσει προσφέροντάς μας καθοδήγηση για την ιστορία του Αραβικού αλόγου στη Μέση Ανατολή. Το ίδιο απόγευμα, πριν φύγει, ο Τζαμάλ μάζ ζήτησε αν μπορούσε να χρησιμοποιήσει το μπάνιο μας για να πλυθεί πριν την καθιερωμένη του προσευχή και να δανειστεί ένα κομμάτι από εφημερίδα για να το χρησιμοποιήσει ως χαλί προσευχής για να κάνει την προγραμματισμένη προσευχή του, πριν φύγει από το σπίτι μας. Εμείς, φυσικά, δεχτήκαμε, μα αναρωτηθήκαμε αν υπήρχε κάτι πιο κατάλληλο για να τού δώσουμε από μια εφημερίδα. Χωρίς καν να το καταλάβουμε τότε, ο Τζαμάλ άσκησε μια πολύ ωραία μορφή Ντάουα (πρόσκληση ή κάλεσμα). Δεν έκανε κανένα σχόλιο για το γεγονός ότι δεν ήμασταν Μουσουλμάνοι, και δε μας παρουσίασε τίποτα από τις θρησκευτικές του δοξασίες. «Απλώς» μάζ παρουσίασε το παράδειγμά του, ένα παράδειγμα που είχε πολλά να πει, αν κάποιος ήταν δεκτικός.

Κατά τους επόμενους 16 μήνες η επαφή μας με τον Τζαμάλ αυξανόταν συνεχώς, μέχρι που έφτασε να συμβαίνει

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

σε εβδομαδιαία βάση. Κατά τις επισκέψεις αυτές ο Τζαμάλ δε μού κήρυξε ποτέ για το Ισλάμ, δε με ρώτησε ποτέ για τις δικές μου δοξασίες ή πεποιθήσεις, και ποτέ δε πρότεινε με τα λόγια να γίνω Μουσουλμάνος. Ωστόσο, άρχισα να μαθαίνω πολλά. Πρώτον, υπήρχε το παράδειγμα συμπεριφοράς του ίδιου του Τζαμάλ, ο οποίος τελούσε τις καθημερινές προσευχές του. Δεύτερον, το παράδειγμα του Τζαμάλ όσον αφορά το πώς διήγε την καθημερινή του ζωή, με πολύ ηθικό τρόπο, τόσο στην επαγγελματική, όσο και στην κοινωνική ζωή του. Τρίτον, το παράδειγμα του πώς ο Τζαμάλ συμπεριφερόταν στα δύο παιδιά του. Για τη σύζυγό μου, η σύζυγος του Τζαμάλ παρείχε παρόμοιο παράδειγμα. Τέταρτον, πάντα στο πλαίσιο της βοήθειας που προσπαθούσε να μου παράσχει για την ιστορία του Αραβικού αλόγου στη Μέση Ανατολή, ο Τζαμάλ μοιράστηκε μαζί μου: 1) γεγονότα από την αραβική και Ισλαμική Ιστορία, 2) ρήσεις του Προφήτη Μωχάμμαντ ﷺ, και 3) Κορανικά εδάφια και η ερμηνεία τους. Μάλιστα, κάθε συνάντησή μας πλέον περιελάμβανε μια τουλάχιστον 30λεπτη συζήτηση επικεντρωμένη σε κάποια οπτική του Ισλάμ, μα πάντοτε παρουσιαζόταν με τρόπο έτσι ώστε να με βοηθήσει να κατανοήσω το Ισλαμικό περιεχόμενο της ιστορίας του Αραβικού αλόγου. Δε μού είπε ποτέ, «έτσι είναι τα πράγματα», απλώς μου έλεγε, «αυτό πιστεύουν κατά κανόνα οι Μουσουλμάνοι». Εφ' όσον δεν «κήρυττε», και εφ' όσον δε ρώτησε ποτέ για τις δικές μου δοξασίες, δε χρειαζόταν να μπω στον κόπο να δικαιολογήσω τη δική μου θέση. Όλη η συζήτηση αποτελούσε πνευματική άσκηση, και όχι προσηλυτισμό.

Σταδιακά, ο Τζαμάλ άρχισε να μας συστήνει σε άλλες οικογένειες Αράβων, στην τοπική Μουσουλμανική

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

κοινωνία. Ήταν ο Ουά'ιλ και η οικογένειά του, ο Χάλιντ και η οικογένειά του, και κάποιοι άλλοι. Παρατηρούσα επίμονα τα άτομα και τις οικογένειες που ζούσαν τις ζωές τους σε πολύ υψηλότερο ηθικό επίπεδο από την Αμερικανική κοινωνία στην οποία όλοι είχαμε ενσωματωθεί. Ίσως υπήρχε κάτι στην πρακτική του Ισλάμ που μου είχε διαφύγει κατά την ιερατική και την πανεπιστημιακή μου εκπαίδευση.

Μέχρι το Δεκέμβριο του 1992 είχα αρχίσει να να ρωτάω τον αυτό μου μερικά πολύ σοβαρά ερωτήματα όπως το που βρισκόμουν και τι έκανα. Αυτά τα ερωτήματα παρακινούνταν από τις εξής οπτικές: 1) Κατά το πέρασμα των προηγούμενων 16 μηνών, η κοινωνική ζωή μας είχε επικεντρωθεί στο Αραβικό συστατικό της τοπικής Μουσουλμανικής κοινωνίας. Μέχρι το Δεκέμβριο, πιθανότατα το 75% της κοινωνικής ζωής μας το περνούσαμε με Άραβες Μουσουλμάνους. 2) Λόγω της θεολογικής μου εκπαίδευσης & μόρφωσης, γνώριζα πόσο είχε διαφθαρεί η **Βίβλος** (και συχνά γνώριζα ακριβώς πότε, πού και γιατί). Δεν πίστευα στον τριαδικό Θεό, και πίστευα μόνο μεταφορικά στο ότι ο Ιησούς ήταν υιός του Θεού. Με λίγα λόγια, παρ' ό,τι πίστευα στο Θεό, η πίστη μου είχε τόσο αυστηρά μονοθεϊστική προσέγγιση όσο και των Μουσουλμάνων φίλων μου. 3) Οι προσωπικές μου αξίες και ηθική συμφωνούσαν περισσότερο με αυτές των Μουσουλμάνων φίλων μου, παρά με της «Χριστιανικής» κοινωνίας γύρω μου. Στην τελική, είχα και τα άμεσα παραδείγματα του Τζαμάλ, του Χάλιντ και του Ουά'ιλ. Με λίγα λόγια, η νοσταλγική μου δίψα για τον τύπο της κοινωνίας στον οποίο είχα ανατραφεί έβρισκε ικανοποίηση στη Μουσουλμανική κοινότητα. Η Αμερικανική κοινωνία ίσως είναι ηθικώς διεφθαρμένη, μα δε φαινόταν το ίδιο να

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

ισχύει και για τη Μουσουλμανική κοινωνία με την οποία είχα στενή επαφή. Οι γάμοι ήταν σταθεροί, οι σύζυγοι ήταν αφοσιωμένοι ο ένας στον άλλον, και η ειλικρίνεια, η ακεραιότητα, η υπευθυνότητα και οι οικογενειακές αξίες τονίζονταν. Η σύζυγός μου κι εγώ προσπαθούσαμε να ζήσουμε τις ζωές μας μ' αυτόν τον τρόπο, μα για αρκετά χρόνια αισθανόμουν ότι το κάναμε σε κενό ηθικό πλαίσιο. Η Μουσουλμανική κοινότητα φαινόταν διαφορετική. Οι διαφορετικές κλωστές υφαίνονταν μαζί και δημιουργούσαν ένα υφαντό. Οι Αραβικοί ίπποι, η ανατροφή μου, η ανάμιξή μου στο Χριστιανικό κλήρο και την θεολογική μου κατάρτιση, η νοσταλγική λαχτάρα μου για μια ηθική κοινωνία, και η επαφή μου με τη Μουσουλμανική κοινότητα είχαν αρχίσει να γίνονται όλο και πιο άρρηκτα συνυφασμένα. Η προσωπική μου διερώτηση οδηγήθηκε σε ένα κρήσιμο να επίπεδο κατά το οποίο άρχισα να αναρωτιέμαι τι ακριβώς με χώριζε από τις δοξασίες των Μουσουλμάνων φίλων μου. Μάλλον θα μπορούσα να θέσω αυτήν την ερώτηση στον Τζαμάλ ή στον Χάλιντ, μα πιστεύω πως δεν ήμουν έτοιμος να κάνω αυτό το βήμα. Δεν είχα συζητήσει ποτέ τις θρησκευτικές μου πεποιθήσεις μαζί τους, και νομίζω πως δεν ήθελα να εισάγω αυτό το θέμα συζήτησης στη φιλία μας. Έτσι, άρχισα να παίρνω από το ράφι όλα τα βιβλία του Ισλάμ που είχα από τον καιρό που ήμουν στο Πανεπιστήμιο και στην θεολογική σχολή. Όσο μακριά κι αν βρίσκονταν οι δοξασίες μου από αυτές της παραδοσιακής εκκλησίας, κι όσο σπάνια κι αν παρευρισκόμουν στην εκκλησία, ακόμα όριζα τον εαυτό μου ως Χριστιανό, κι έτσι στράφηκα σε βιβλία δυτικών λογίων. Εκείνον το Δεκέμβριο διάβασα περίπου έξι βιβλία δυτικών λογίων για το Ισλάμ, συμπεριλαμβανομένης μιας βιογραφίας του Προφήτη Μωχάμμαντ ❀. Επιπλέον, άρχισα να διαβάζω

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

δύο διαφορετικές μεταφράσεις των εννοιών του **Κορανίου**. Ποτέ δε μίλησα στους Μουσουλμάνους φίλους μου γι' αυτήν την προσωπική αναζήτηση του εαυτού μου. Δεν ανέφερα ποτέ τι βιβλία διάβαζα, ούτε μίλησα ποτέ για το γιατί διάβαζα τέτοια βιβλία. Ωστόσο, κάποιες φορές έθετα μια περιγεγραμμένη ερώτηση σε έναν απ' αυτούς.

Παρ' ό,τι δε μίλησα στους Μουσουλμάνους φίλους μου για τα βιβλία εκείνα, η γυναίκα μου κι εγώ είχαμε πολυάριθμες συζητήσεις για όσα διάβαζα. Μέχρι το τέλος του Δεκεμβρίου του 1992, αναγκάστηκα να παραδεχτώ στον εαυτό μου ότι δε μπορούσα να βρω καμιά ουσιαστική διαφωνία ανάμεσα στις δικές μου θρησκευτικές πεποιθήσεις και στις γενικές δοξασίες του Ισλάμ. Ενώ ήμουν έτοιμος να αναγνωρίσω ότι ο Μωχάμμαντ ﷺ, ήταν Προφήτης (ο οποίος μιλούσε υπό την έμπνευση) του Θεού, και ενώ δεν έβρισκα δυσκολία στο να επιβεβαιώσω ότι δεν υπάρχει θεός εκτός από το Θεό/Αλλάχ, δόξα στο όνομά Του, ακόμα δίσταζα να πάρω την απόφασή μου. Μπορούσα εύκολα να παραδεχτώ στον εαυτό μου ότι είχα πολλά περισσότερα κοινά με τις Ισλαμικές δοξασίες όπως τις κατανοούσα τότε, παρά με τον παραδοσιακό Χριστιανισμό της οργανωμένης εκκλησίας. Γνώριζα πολύ καλά ότι μπορούσα εύκολα να επιβεβαιώσω από την ιερατική εκπαίδευση και μόρφωσή μου τα περισσότερα απ' όσα το **Κοράνιο** έλεγε για το Χριστιανισμό, τη **Βίβλο**, και τον Ιησού ﷺ. Ωστόσο, δίσταζα. Επιπλέον, εκλογίκευα το δισταγμό μου πείθοντας τον εαυτό μου ότι δε γνώριζα στην πραγματικότητα όλες τις λεπτομέρειες για το Ισλάμ, και ότι οι περιοχές στις οποίες συμφωνούσα περιοριζόνταν σε γενικές έννοιες. Ως εκ τούτου, συνέχισα να διαβάζω και να ξαναδιαβάζω.

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

Η αίσθηση ταυτότητας, του ποιος είναι ο καθένας μας, αποτελεί μια δυναμική επιβεβαίωση της θέσης μας στον κόσμο. Κατά την επαγγελματική μου σταδιοδρομία είχα κληθεί να αντιμετωπίσω πολλές εθιστικές διαταραχές, όπως κάπνισμα, αλκοολισμός, μέχρι και κατάχρηση ναρκωτικών ουσιών. Ως κλινικός ιατρός, γνώριζα ότι έπρεπε να ξεπεραστεί ο βασικός σωματικός εθισμός για να δημιουργηθεί η αρχική αποτοξίνωση. Αυτό ήταν το εύκολο μέρος της θεραπείας. Όπως είπε κάποτε ο Μαρκ Τουέιν: «Το να κόψεις το κάπνισμα είναι εύκολο· το έχω κάνει εκατοντάδες φορές». Ωστόσο, γνώριζα ότι το κλειδί για να διατηρήσει κανείς αυτήν την αποχή για εκτεταμένο χρονικό διάστημα ήταν το να ξεπεραστεί ο ψυχολογικός εθισμός του ατόμου, κάτι που βασιζόταν στη βασική του αίσθηση ταυτότητας, δηλ. το άτομο όριζε τον εαυτό του ως «καπνιστή», «πότη» κλπ. Η εθιστική συμπεριφορά είχε γίνει μέρος της αίσθησης ταυτότητας του ατόμου, ή η βασική αίσθηση εαυτού του. Η αλλαγή αυτής της αίσθησης ταυτότητας ήταν βασική προϋπόθεση της ψυχοθεραπευτικής «ίασης». Και αυτό ήταν το δύσκολο μέρος της θεραπείας. Η πιο δύσκολη αποστολή είναι η αλλαγή της αίσθησης ταυτότητας του ατόμου. Η ψυχή του καθενός τείνει να προσκολλάται στο παλιό και οικείο, που μοιάζει πιο άνετο από ψυχολογική άποψη και πιο ασφαλές από το νέο και άγνωστο.

Σε επαγγελματική βάση, είχα την παραπάνω γνώση και τη χρησιμοποιούσα σε καθημερινή βάση. Ωστόσο, αποτελεί ειρωνεία το γεγονός ότι δεν ήμουν έτοιμος να την εφαρμόσω στον εαυτό μου, όσον αφορά το δισταγμό μου σχετικά με τη θρησκευτική μου ταυτότητα. Για 43 χρόνια η θρησκευτική μου ταυτότητα είχε την ετικέτα «Χριστιανός», όσες

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

διευκρινήσεις κι αν είχα προσθέσει στον όρο με τα χρόνια. Η απελευθέρωση από αυτόν τον χαρακτηρισμό δεν ήταν εύκολη. Αποτελούσε μέρος του πώς όριζα την ίδια μου την ύπαρξη. Έχοντας τώρα τη στερνή γνώση, βλέπω καθαρά ότι ο δισταγμός μου εξυπηρετούσε το σκοπό της εξασφάλισης ότι θα διατηρούσα την οικεία προς εμένα θρησκευτική μου ταυτότητα του Χριστιανού, αν και ήμουν Χριστιανός που πίστευε ό,τι ένας Μουσουλμάνος.

Ήταν τέλη Δεκεμβρίου όταν η γυναίκα μου κι εγώ συμπληρώναμε αιτήσεις για διαβατήρια, ώστε να πραγματοποιήσουμε ένα ταξίδι στη Μέση Ανατολή που μας είχε προταθεί. Μια από τις ερωτήσεις είχε να κάνει με τις θρησκευτικές πεποιθήσεις. Δεν το σκέφτηκα καθόλου και αυτόματα στράφηκα προς το παλιό και οικείο, γράφοντας «Χριστιανός». Ήταν εύκολο, οικείο και άνετο.

Ωστόσο, αυτή η άνεση διαταράχθηκε στιγμιαία όταν η σύζυγός μου με ρώτησε τι απάντηση είχα δώσει στην αίτηση όσον αφορά τη θρησκευτική ταυτότητα. Αμέσως απάντησα, «Χριστιανός» και χασκογέλασα. Μια από τις συμβολές του Φρόιντ στην κατανόηση της ανθρώπινης ψυχής ήταν η κατανόησή του ότι το γέλιο είναι συχνά τρόπος απελευθέρωσης ψυχολογικής έντασης. Όσο λάθος κι αν έκανε ο Φρόιντ σε πολλές πλευρές της θεωρίας της ψυχοσεξουαλικής ανάπτυξης, η διορατικότητά του όσον αφορά το γέλιο ήταν πραγματικά εύστοχη. Είχα γελάσει! Ποια ήταν η ψυχολογική ένταση που χρειαζόμουν να απελευθερώσω μέσω του γέλιου;

Έσπευσα τότε να προσφέρω στη γυναίκα μου μια σύντομη επιβεβαίωση του ότι ήμουν Χριστιανός, όχι Μουσουλμάνος. Αυτή μού απάντησε ότι απλώς ρωτούσε αν

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

είχα γράψει «Χριστιανός», «Προτεστάντης» ή «Μεθοδιστής». Από την επαγγελματική μου εμπειρία, γνώριζα ότι δεν αμύνεται κανείς για μια κατηγορία που δεν έχει εκφραστεί. (Αν, κατά τη διάρκεια μιας συνεδρίας ψυχοθεραπείας, ο πελάτης ξεφώνιζε, «Δεν είμαι θυμωμένος γι' αυτό», και δεν είχα θίξει καν το θέμα αυτό, ήταν φανερό ότι ο πελάτης μου αισθανόταν την ανάγκη να αμυνθεί έναντι μιας κατηγορίας από το ίδιο το υποσυνείδητό του. Με λίγα λόγια, ήταν θυμωμένος, μα δεν ήταν έτοιμος να το παραδεχθεί ή να το αντιμετωπίσει.) Αν η σύζυγός μου δεν είχε εκφράσει την κατηγορία, δηλ. «Είσαι Μουσουλμάνος», τότε η κατηγορία πρέπει να προήλθε από το υποσυνείδητό μου, καθώς ήμουν ο μόνος που ήταν παρών εκείνη τη στιγμή. Το γνώριζα, μα ακόμα δίσταζα. Ο θρησκευτικός χαρακτηρισμός που είχα κολλήσει στην αίσθηση ταυτότητάς μου για 43 χρόνια δεν επρόκειτο να αποκολληθεί εύκολα.

Είχε περάσει περίπου ένας μήνας από την ερώτηση της συζύγου μου. Ήταν πλέον τα τέλη Ιανουαρίου 1993. Είχα βάλει στην άκρη όλα τα βιβλία για το Ισλάμ από δυτικούς λογίους, καθώς τα είχα διαβάσει όλα πολύ διεξοδικά. Οι δύο μεταφράσεις στην Αγγλική των εννοιών του **Κορανίου** βρίσκονταν πίσω στο ράφι, και διάβαζα μια τρίτη μετάφραση των εννοιών του **Κορανίου**. Ίσως σ' αυτήν τη μετάφραση έβρισκα κάποια αμεροληψία.

Είχα διάλειμμα για μεσημεριανό και πήγα να φάω σ' ένα τοπικό αραβικό εστιατόριο, στο οποίο είχα αρχίσει να συχνάζω. Μπήκα μέσα ως συνήθως, κάθισα σ' ένα μικρό τραπεζάκι, και άνοιξα την τρίτη μετάφραση του **Κορανίου** στο σημείο όπου είχα μείνει. Σκέφτηκα να διαβάσω λίγο κατά το μεσημεριανό μου. Λίγο αργότερα, συνειδητοποίησα

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

ότι ο Μαχμούντ ήταν στον ώμο μου και περίμενε να πάρει την παραγγελία μου. Είδε τι διάβαζα, μα δεν είπε τίποτα. Όταν έδωσα την παραγγελία μου, επέστρεψα στην απομόνωση της ανάγνωσής μου.

Λίγα λεπτά αργότερα, η σύζυγος του Μαχμούντ, η Ιμάν, μια Αμερικανή Μουσουλμάνα, η οποία φορούσε τη Χιτζάμπ (μαντίλα) και μια ευπρεπή ενδυμασία την οποία είχα συσχετίσει με τις Μουσουλμάνες, έφερε την παραγγελία μου. Σχολίασε το ότι διάβαζα το Κοράνιο, και ρώτησε ευγενικά αν ήμουν Μουσουλμάνος. Η λέξη βγήκε από το στόμα μου πριν προλάβει να τροποποιηθεί από κάποιο κοινωνικό πρότυπο ευγένειας: «Όχι!» Αυτή η λέξη ειπώθηκε σθεναρά, με μεγάλη ενόχληση. Μετά απ' αυτό, η Ιμάν αποσύρθηκε ευγενικά από το τραπέζι μου.

Τι μου συνέβαινε; Είχα φερθεί αγενώς και κάπως επιθετικά. Τι είχε κάνει αυτή η γυναίκα, για να αξίζει τέτοια συμπεριφορά από μέρους μου; Δεν ήμουν ο εαυτός μου. Λόγω της ανατροφής μου, χρησιμοποιούσα το «κύριε» ή «κυρία» όταν απευθυνόμουν σε ταμίες υπαλλήλους καταστημάτων που με εξυπηρετούσαν. Μπορούσα να προσποιηθώ ότι αγνώω το γέλιο μου ως απελευθέρωση έντασης, μα δε μπορούσα να αρχίσω να αγνώω την αγενέστατη αυτή συμπεριφορά. Άφησα στην άκρη το διάβασμα και σιγόβραζα πνευματικά για αυτά τα γεγονότα κατά το γεύμα μου. Όσο το σκεφτόμουν, τόσο πιο ένοχος αισθανόμουν για τη συμπεριφορά μου. Ήξερα ότι όταν η Ιμάν θα μου έφερνε το λογαριασμό στο τέλος του γεύματός μου, θα έπρεπε να επανορθώσω. Αν όχι κάποιος άλλος λόγος, το απαιτούσε η ευγένεια. Επιπλέον, είχα ενοχληθεί πολύ για την αντίσταση που επέδειξα απέναντι σε μια τόσο

Ιερείς που ασπάζτηκαν το Ισλάμ

άκακη ερώτηση. Τι συνέβαινε με μένα που είχα απαντήσει τόσο έντονα σε μια τόσο απλή και ευθεία ερώτηση; Γιατί αυτή η απλή ερώτηση είχε οδηγήσει σε τόσο ασυνήθιστη συμπεριφορά από μέρους μου;

Αργότερα, όταν η Ιμάν έφερε το λογαριασμό, επιχείρησα να απολογηθώ δια της πλαγίας οδού, λέγοντας: «Φοβάμαι πως ήμουν λίγο απότομος στην απάντηση της προηγούμενης ερώτησής σας. Αν με ρωτήσατε αν πιστεύω πως υπάρχει μόνον ένας Θεός, η απάντησή μου είναι θετική. Αν με ρωτήσατε αν ο Μωχάμμαντ ήταν ένας από τους προφήτες αυτού του αληθινού Θεού, η απάντησή μου είναι θετική.» Αυτή απάντησε με πολύ ωραίο και υποστηρικτικό τρόπο: «Δεν υπάρχει πρόβλημα· σε κάποιους ανθρώπους παίρνει περισσότερο χρόνο απ' ό,τι σε άλλους.»

Εύχομαι οι αναγνώστες να επιδείξουν την ευγένεια ώστε να καταδείξουν τα ψυχολογικά παιγνίδια που έπαιζα με τον εαυτό μου χωρίς να γελάσουν πολύ κοροϊδεύοντας την πνευματική μου γυμναστική και συμπεριφορά. Γνώριζα ότι με το δικό μου τρόπο, με δικά μου λόγια, είχα μόλις πει τη Σαχάντα, την Ισλαμική μαρτυρία της πίστης, δηλ. «Μαρτυρώ ότι δεν υπάρχει θεός εκτός από τον Αλλάχ και ο Μωχάμμαντ είναι ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ». Ωστόσο, αφού είχα πει κάτι τέτοιο, και έχοντας συνειδητοποιήσει ότι το είχα πει, ακόμα έμενα προσκολλημένος στον παλιό και οικείο χαρακτηρισμό της θρησκευτικής μου ταυτότητας. Εξ' άλλου, δεν είχα πει ότι ήμουν Μουσουλμάνος. Ήμουν απλά Χριστιανός, αν και όχι με την τυπική έννοια, πρόθυμος να ομολογήσει ότι υπήρχε Μόνον Ένας Θεός, και όχι τριαδικός, και πρόθυμος να πω ότι ο Μωχάμμαντ ήταν ένας από τους προφήτες που έλαβαν την έμπνευση από Αυτόν

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

Τον έναν Θεό. Αν κάποιος Μουσουλμάνος ήθελε να με αποδεχτεί ως Μουσουλμάνο, αυτό ήταν δική του δουλειά, και δικός του χαρακτηρισμός θρησκευτικής ταυτότητας. Ωστόσο, δεν ήταν δικός μου. Πίστευα ότι είχα βρει το δρόμο μου έξω από την κρίση της θρησκευτικής μου ταυτότητας. Ήμουν Χριστιανός, που μπορούσα να εξηγήσω προσεκτικά ότι συμφωνούσα με την Ισλαμική μαρτυρία της πίστης, και ότι ήμουν πρόθυμος να την μαρτυρήσω. Έχοντας δώσει τη βασανισμένη μου εξήγηση, και έχοντας αναλύσει στο μέγιστο βαθμό την Αγγλική γλώσσα, οι άλλοι θα μπορούσαν να μου προσδώσουν όποιον χαρακτηρισμό ήθελαν. Ήταν δικός τους χαρακτηρισμός, όχι δικός μου.

Ήταν πλέον Μάρτιος του 1993, και η σύζυγός μου κι εγώ απολαμβάναμε τις πενήνήμερες διακοπές μας στη Μέση Ανατολή. Ήταν ο Ισλαμικός μήνας Ραμαντάν, κατά τον οποίον οι Μουσουλμάνοι νηστεύουν από την αυγή ως το ηλιοβασίλεμα. Καθώς μέναμε μαζί με μέλη των οικογενειών των Μουσουλμάνων φίλων μας στις ΗΠΑ, η σύζυγός μου κι εγώ αποφασίσαμε να νηστεύσουμε, αν όχι για κάποιον άλλον λόγο, τότε απλά και μόνο από απλή ευγένεια. Κατά την περίοδο εκείνη, είχα επίσης αρχίσει να τελώ τις πέντε καθημερινές προσευχές του Ισλάμ μαζί με τους νέους Μουσουλμάνους φίλους μου από τη Μέση Ανατολή. Εξ' άλλου, δεν υπήρχε κάτι σ' αυτές τις προσευχές με το οποίο θα διαφωνούσα.

Ήμουν Χριστιανός, ή έτσι έλεγα. Εξ' άλλου, είχα γεννηθεί σε Χριστιανική οικογένεια, είχα λάβει Χριστιανική ανατροφή, πήγαινα στην εκκλησία και στο κατηχητικό κάθε Κυριακή σαν παιδί, είχα αποφοιτήσει από ιερατική εκπαίδευση, και είχα χειροτονηθεί ιερέας σε έναν εξέχοντα

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

Προτεσταντικό κλήρο. Ωστόσο, ήμουν ένας Χριστιανός: που δεν πίστευε στον Τριαδικό Θεό ή στη θειότητα του Ιησού ✝ που γνώριζε πολύ καλά ότι η **Βίβλος** είχε διαφθαρεί· που είχε πει την Ισλαμική μαρτυρία της πίστης με τα δικά του προσεγμένα λόγια· που είχε νηστέψει κατά το μήνα Ραμαντάν· που τελούσε τις Ισλαμικές προσευχές πέντε φορές την ημέρα· και που είχε εντυπωσιαστεί βαθιά από τα παραδείγματα συμπεριφοράς που είχε παρατηρήσει στη Μουσουλμανική κοινότητα, και στην Αμερική και στη Μέση Ανατολή. (Ο χρόνος και ο χώρος δε μου επιτρέπουν την πολυτέλεια της λεπτομερούς καταγραφής όλων των παραδειγμάτων προσωπικής ηθικής που συνάντησα στη Μέση Ανατολή.) Αν με ρωτούσαν αν ήμουν Μουσουλμάνος, θα μπορούσα να κάνω, και το έκανα, έναν πεντάλεπτο μονόλογο με τα παραπάνω, και στην ουσία να αφήσω την ερώτηση αναπάντητη. Χρησιμοποιούσα διανοητικά λογοπαίγνια, και τα κατάφερα μια χαρά.

Πλησίαζε το τέλος του ταξιδιού μας στη Μέση Ανατολή. Ένας ηλικιωμένος φίλος που δε μιλούσε Αγγλικά κι εγώ περπατούσαμε σε έναν μικρό δρόμο με στροφές, κάπου στις λιγότερο ανεπτυγμένες περιοχές του Αμάν της Ιορδανίας. Καθώς περπατούσαμε, ένας ηλικιωμένος μας πλησίαζε από την αντίθετη κατεύθυνση, και είπε, «Ασ-Σαλάμ Αλάικουμ», δηλ. «ειρήνη σας», και μας έδωσε το χέρι του. Ήμασταν οι μόνοι άνθρωποι εκεί. Εγώ δε μιλούσα Αραβικά, και ούτε ο φίλος μου ούτε ο ξένος μιλούσε Αγγλικά. Κοιτάζοντάς με, ο ξένος ρώτησε, «Μουσουλμάνος;»

Εκείνη τη στιγμή ήμουν εντελώς παγιδευμένος. Δε μπορούσαν να παιχθούν διανοητικά λογοπαίγνια, καθώς εγώ μπορούσα να επικοινωνήσω μόνο στα Αγγλικά, κι εκείνοι

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

μόνο στα Αραβικά. Δεν υπήρχε μεταφραστής για να με σώσει από αυτή την κατάσταση, και να μου επιτρέψει να κρυφτώ πίσω από τον προσεκτικά προετοιμασμένο αγγλικό μονόλογό μου. Δε μπορούσα να υποκριθώ ότι δεν καταλάβαινα την ερώτηση, γιατί ήταν προφανέστατο ότι την είχα καταλάβει. Οι επιλογές μου είχαν ξαφνικά, απρόσμενα και ανεξήγητα περιοριστεί στις εξής δύο: Μπορούσα να πω «Νά'αμ», δηλ. «ναι» ή «Λά'», δηλ. «όχι». Η επιλογή ήταν δική μου, και δεν είχα άλλη. Έπρεπε να επιλέξω, και μάλιστα αμέσως: ήταν τόσο απλό. Δόξα στον Αλλάχ, απάντησα «Νά'αμ».

Λέγοντας αυτήν τη λέξη, όλα τα διανοητικά λογοπαίγνια ήταν πλέον πίσω μου. Με τα διανοητικά λογοπαίγνια πίσω μου, πίσω μου βρέθηκαν και τα ψυχολογικά παιγνίδια σχετικά με τη θρησκευτική μου ταυτότητα. Δεν ήμουν κάποιος παράξενος, ασυνήθιστος Χριστιανός. Ήμουν Μουσουλμάνος. Δόξα στον Αλλάχ, η 33χρονη σύζυγός μου έγινε κι αυτή Μουσουλμάνα την ίδια στιγμή.

Όχι πολλούς μήνες μετά την επιστροφή μας στην Αμερική από τη Μέση Ανατολή, ένας γείτονας μας κάλεσε στο σπίτι του, λέγοντάς μας ότι ήθελε να μας μιλήσει σχετικά με το ότι ασπαστήκαμε το Ισλάμ. Ήταν συνταξιοδοτημένος Μεθοδιστής ιερέας, και μαζί του είχα πολλές συζητήσεις στο παρελθόν. Παρ' όλο που περιστασιακά συζητούσαμε επιφανειακά για ζητήματα όπως η τεχνητή κατασκευή της **Βίβλου** από διάφορες, προγενέστερες ανεξάρτητες πηγές, δε συζητήσαμε ποτέ εις βάθος αναφορικά με τη θρησκεία. Γνώριζα μόνον ότι είχε λάβει αυστηρή ιερατική εκπαίδευση, και ότι συμμετείχε στη χορωδία της εκκλησίας κάθε Κυριακή.

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

Η αρχική μου αντίδραση ήταν, «Ω, να το, έρχεται». Παρ' όλα αυτά, είναι καθήκον του Μουσουλμάνου να είναι καλός γείτονας, και, επίσης, είναι καθήκον του να είναι πρόθυμος να συζητήσει για το Ισλάμ μαζί με άλλους. Ως εκ τούτου, δέχτηκα την πρόσκλησή του για το επόμενο απόγευμα, και πέρασα το μεγαλύτερο μέρος των επομένων 24 ωρών σκεπτόμενος πώς να προσεγγίσω τον κύριο στο θέμα που θα συζητήσουμε. Η ώρα έφτασε, και πήγαμε στο σπίτι του γείτονα. Μετά από μερικά λεπτά ασημαντολογιών, τελικά ρώτησε γιατί είχα αποφασίσει να ασπαστώ το Ισλάμ. Περίμενα αυτήν την ερώτηση, και είχα προετοιμάσει προσεκτικά την απάντησή μου. «Όπως γνωρίζετε από την ιερατική σας εκπαίδευση, υπάρχουν πολλά μη θρησκευτικά θέματα εξέτασης που οδήγησαν και διαμόρφωσαν την Οικουμενική Σύνοδο της Νίκαιας.» Αμέσως με διέκοψε με μια απλή πρόταση: «Δεν άντεχες πλέον τον πολυθεϊσμό, έτσι δεν είναι;» Γνώριζε ακριβώς γιατί είχα γίνει Μουσουλμάνος, και δε διαφωνούσε με την απόφασή μου! Γιατί κι ο ίδιος, στην ηλικία του και με την κοινωνική του θέση, προτιμούσε να είναι «ασυνήθιστος Χριστιανός». Αλλάχ θέλοντος, θα έχει ολοκληρώσει πια το ταξίδι του από το Σταυρό στην ημισέληνο.

Πρέπει να κάνεις θυσίες όντας Μουσουλμάνος στην Αμερική. Για την ακρίβεια, πρέπει να κάνεις θυσίες όντας Μουσουλμάνος παντού. Ωστόσο, αυτές οι θυσίες μπορεί να γίνονται πιο έντονα αντιληπτές στην Αμερική, ιδιαίτερα από Αμερικανούς προσήλυτους. Μερικές απ' αυτές τις θυσίες είναι εύκολο να τις προβλέψει κανείς, και σ' αυτές περιλαμβάνονται η τροποποίηση της ένδυσης και η αποχή από το αλκοόλ, το χοιρινό και την τοκοληψία. Μερικές απ' τις θυσίες είναι λιγότερο προβλέψιμες. Για παράδειγμα, μια

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

Χριστιανική οικογένεια, με την οποία είμασταν κοντινοί φίλοι, μας ενημέρωσαν ότι δεν μπορούσαν πλέον να έχουν σχέσεις μαζί μας, δηλαδή με κανέναν «που δε δέχεται τον Ιησού ως σωτήρα του». Επιπλέον, αρκετοί από τους συναδέλφους μου άλλαξαν τη συμπεριφορά τους απέναντί μου. Είτε σύμπτωση είτε όχι, οι συστάσεις προς εμένα λιγόστεψαν, κάτι που είχε ως αποτέλεσμα μείωση του εισοδήματός μου περίπου στο 30%. Μερικές απ' αυτές τις λιγότερο προβλέψιμες θυσίες ήταν δύσκολο να τις αποδεχτώ, αν και οι θυσίες αποτελούν μικρό τίμημα για ό,τι έλαβα ως αντάλλαγμα.

Για όσους σκέφτονται την αποδοχή του Ισλάμ και την παράδοση του εαυτού τους στον Αλλάχ – Δοξασμένο και Ύψιστο το όνομα Του, θα υπάρξουν σίγουρα θυσίες σε όλη τη διαδρομή. Πολλές απ' αυτές τις θυσίες είναι εύκολα προβλέψιμες, ενώ άλλες μπορεί να είναι απροσδόκητες. Δεν αρνείται κανείς την ύπαρξη τέτοιων θυσιών, και δε σκοπεύω να σας χρυσώσω το χάπι. Βέβαια, μην προβληματίζεστε υπερβολικά μ' αυτές τις θυσίες. Σε τελική ανάλυση, αυτές οι θυσίες είναι λιγότερο σημαντικές απ' ό,τι τώρα νομίζετε. Αλλάχ θέλοντος, θα δείτε ότι αυτές οι θυσίες έχουν πολύ μικρό τίμημα σε σχέση με τα «αγαθά» αγοράζετε.

VNIVERSITAS
HARVARDIANA

CANTABRIGIAE IN REPUBLICA MASSACHVSETTENSIVM

PRAESES et Socii Collegii Harvardiani consentientibus
honorandis ac reverendis Inspectoribus in comitiis
sollemnibus

JERALD FREDERICK DIRKS
ad gradum Divinitatis Magistri cum laude

admiserunt eique dederunt et concesserunt omnia insignia
et iura quae ad hunc gradum spectant.

In cuius rei testimonium litteris Academiae sigillo munitis
die XIII Iunii anno Domini MDCCCCLXXIII Collegiique
Harvardiani CCCXXVIII auctoritate rite commissa nomina
subscripserunt.

Daniel Coates Bok
PRAESES

Frederick Standish
DECANVS ORDINIS THEOLOGICAE

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

The United Methodist Church

License to Preach

This Certifies That Gerald Frederick Dinkas,
having been duly recommended by the Charge Conference of
Moundridge Charge and having
been examined, as The Book of Discipline directs, by the Committee on the Ministry of
the Salina District
of the Kansas West Annual Conference of
The United Methodist Church, is hereby authorized in accordance with the rules and regu-
lations of The United Methodist Church to preach the gospel of Jesus Christ.

DATE September 15, 1969 C. W. Foyleson, Jr. CHAIRMAN
Robert A. Jeffries SECRETARY

Valid Where Revoked Rescinded

Renewal of License

Date	Conference	District	Signature of Chairman, District Committee on the Ministry

MS-100 The United Methodist Publishing House

PRINTED IN U.S.A.

9-Μάρτιν Τζον Μάιμπο, Πρώην Λουθηριανός Αρχιεπίσκοπος (Τανζανία).

Ηταν 23 Δεκεμβρίου του 1986, δύο μέρες πριν τα Χριστούγεννα, όταν ο Αρχιεπίσκοπος Μάρτιν Τζον Μάιμπο, ανακοίνωσε στο εκκλησίασμά του ότι **εγκατέλειπε το Χριστιανισμό για το Ισλάμ.**

Όταν άκουσε τα νέα, το εκκλησίασμα έμεινε άναυδο, σε τέτοιο βαθμό, που ο διοικητής του σηκώθηκε από τη θέση του, έκλεισε την πόρτα και τα παράθυρα, και δήλωσε στα μέλη της εκκλησίας ότι το μυαλό του Αρχιεπισκόπου παραφρόνησε, δηλαδή ότι τρελάθηκε. Πώς θα μπορούσε να μην σκεφτεί και να μην εκφράσει κάτι τέτοιο, όταν μόλις λίγα λεπτά νωρίτερα, ο άνδρας αυτός έβγαλε τα μουσικά του όργανα και τραγούδησε τόσο ζοηρά για τα μέλη της εκκλησίας; Δεν γνώριζαν καθόλου ότι στην καρδιά του Αρχιεπισκόπου υπήρχε μια απόφαση που θα τους αναστάτωνε τόσο, και ότι αυτή η διασκέδαση δεν ήταν παρά ένα αποχαιρετιστήριο πάρτι. Αλλά εξίσου σοκαριστική ήταν και η αντίδραση του εκκλησιάσματος! Κάλεσαν την αστυνομία για να απομακρύνουν τον «τρελό». Τον κράτησαν σε κελί μέχρι τα μεσάνυχτα, όταν ο Σεΐχης Άχμεντ Σεΐκ, ο άνδρας που τον μύησε στο Ισλάμ, ήρθε να πληρώσει την εγγύηση. Αυτό το περιστατικό ήταν μόνο ένα πολύ μικρό δείγμα των αντιδράσεων που αναμένονταν γι' αυτόν. Ο δημοσιογράφος του Αλ-Κάλαμ, Σιμφίγουε Σεσάντι, μίλησε στον άλλοτε Λουθηριανό Αρχιεπίσκοπο Μάρτιν Τζον Μάιμπο από την Τανζανία, που μετά τον ασπασμό του Ισλάμ έλαβε το όνομα Αλ-Χατζ Άμπου Μπακρ Τζον Μάιμπο).

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

Τα εύσημα ανήκουν στον αδελφό, Σουφυάν Σαμπέλο, από τη Ζιμπάμπουε που προκάλεσε την περιέργεια αυτού του συγγραφέα, αφού άκουσε τη συζήτηση του Μάιμποπο στο Ισλαμικό Κέντρο Γουίμπανκ, στο Ντέρμπαν. Ο Σουφυάν δεν είναι σκανδαλοθηρικός, αλλά εκείνο το βράδυ πρέπει να άκουσε κάτι –απλά δεν μπορούσε να σταματήσει να μιλά γι’ αυτόν τον άνδρα! Ποιος δεν θα μαγευόταν ακούγοντας ότι ένας Αρχιεπίσκοπος, που δεν είχε απλά πτυχίο και μεταπτυχιακό, αλλά και διδακτορικό στη Θεολογία, αλλαξοπίστησε στο Ισλάμ; Και αφού τα ξένα διπλώματα έχουν τόση πολλή σημασία για σας, ένας κάτοχος πτυχίου στην Εκκλησιαστική Διαχείριση από την Αγγλία, και τα ανωτέρω πτυχία στο Βερολίνο της Γερμανία! Ένας άνδρας, που πριν γίνει Μουσουλμάνος, ήταν ο Γενικός Γραμματέας του Παγκόσμιου Εκκλησιαστικού Συνεδρίου για την Ανατολική Αφρική –που κάλυπτε την Τανζανία, την Κένυα, την Ουγκάντα, το Μπουρούντι και μέρη της Αιθιοπίας και της Σομαλίας. Στο Εκκλησιαστικό Συνέδριο διαγκωνίστηκε με τον νυν πρόεδρο της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της Νοτίου Αφρικής, Μπάρνι Πιτυάνα και τον πρόεδρο της Επιτροπής Αληθείας και Συμφιλίωσης, επίσκοπο Ντέσμοντ Τουτού.

Είναι η ιστορία ενός άνδρα που γεννήθηκε 61 χρόνια πριν, στις 22 Φεβρουαρίου στο Μπούκαμπο, μια περιοχή που συνορεύει με την Ουγκάντα. Δυο χρόνια μετά τη γέννησή του, η οικογένειά του τον βάπτισε, και πέντε χρόνια αργότερα, τον καμάρωνε ως παπαδοπαίδι. Η θέα του να βοηθά τον ιερέα, να ετοιμάζει το «σώμα και το αίμα» του Χριστού, πλημμύριζε την οικογένειά του με περηφάνια, και τον πατέρα του με ιδέες για το μέλλον του γιου του.

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

«Όταν ήμουν στο οικοτροφείο, αργότερα, ο πατέρας μου μού έγραφε, λέγοντάς μου ότι ήθελε να γίνω ιερέας. Σε κάθε γράμμα μου έγραφε το ίδιο.», ανακαλεί ο Άμπου Μπακρ. Αλλά ο ίδιος είχε τις δικές του ιδέες για το μέλλον του, που ήταν να ενταχθεί στο αστυνομικό σώμα. Στην ηλικία, όμως, των 25, ο Μάιμποπο ενέδωσε στη βούληση του πατέρα του. Σε αντίθεση με την Ευρώπη, όπου τα παιδιά κάνουν ό,τι θέλουν μετά τα 21 τους χρόνια, στην Αφρική τα παιδιά διδάσκονται να τιμούν τη βούληση των γονιών τους και να την βάζουν πάνω από τη δική τους.

«Γιε μου, πριν κλείσω τα μάτια μου, θα ήμουν χαρούμενος να σε δω να γίνεσαι ιερέας», έτσι είπε ο πατέρας στο γιο του, και έτσι επηρεάστηκε ο γιος, μια επιρροή που τον οδήγησε στην Αγγλία το 1964, για να λάβει πτυχίο στην Εκκλησιαστική Διαχείριση, και ένα χρόνο αργότερα στη Γερμανία για να αποκτήσει μπάτσελορ. Κατά την επιστροφή του, ένα χρόνο αργότερα, έγινε Επίσκοπος.

Στη συνέχεια, επέστρεψε για να κάνει Μάστερ. «Όλο αυτό το διάστημα έκανα πράγματα, χωρίς να ρωτάω. Ήταν τότε που ξεκίνησε το διδακτορικό του, που άρχισε να ρωτάει διάφορα. «Άρχισα να αναρωτιέμαι...υπάρχει ο Χριστιανισμός, το Ισλάμ, ο Ιουδαϊσμός, ο Βουδισμός, όλες διαφορετικές θρησκείες ισχυριζόμενες καθεμιά τους ότι είναι η αληθινή θρησκεία. Ποια είναι η αλήθεια; Ήθελα την αλήθεια», λέει ο Μάιμποπο. Έτσι, ξεκίνησε την έρευνά του, μέχρι που την περιόρισε στις τέσσερις «κυριότερες» θρησκείες. Πήρε ένα αντίγραφο του Κορανίου, και μαντέψτε;

«Όταν άνοιξα το Κοράνιο, τα πρώτα εδάφια που αντίκρισα ήταν τα εξής, **﴿ Πες (ω, Μωχάμμαντ): Αυτός είναι Ο Αλλά(χ), Ο Αλ-Άχαντ (Ένας και Μοναδικός) ﴿ Ο**

Αλλά(χ) Ασ-Σάμαντ (Ο Αυτάρκης, που δεν έχει ανάγκη τίποτα από τα πλάσματά του, αλλά αυτά έχουν ανάγκη από Αυτόν, και Αυτός ούτε τρώει, ούτε πίνει, ούτε πεθαίνει) ❖ Δε γέννησε, ούτε γεννήθηκε ❖ Και κανένας δεν είναι ίσος ή συγκρίσιμος με Αυτόν ❧ (Κοράνι 112: 1-4)», θυμάται. Τότε, για πρώτη φορά οι σπόροι του Ισλάμ, άγνωστοι ακόμη σ' αυτόν, άρχισαν να ωριμάζουν. Ανακάλυψε τότε ότι το Κοράνιο ήταν η μόνη Γραφή που δεν επηρεάστηκε από ανθρώπους από την αποκάλυψή του. «Και ολοκληρώνοντας τη διατριβή μου είπα αυτό. Δεν με ενδιέφερε αν θα μου έδιναν το διδακτορικό ή όχι –αυτή ήταν η αλήθεια, κι εγώ αναζητούσα την αλήθεια.»

Όσο βρισκόταν σε αυτήν τη διανοητική κατάσταση, κάλεσε τον «αγαπητό» του Καθηγητή Βαν Μπέργκερ.

«Έκλεισα την πόρτα, τον κοίταξα στα μάτια και τον ρώτησα, ‘από όλες τις θρησκείες του κόσμου, ποια είναι η αληθινή θρησκεία’. ‘Το Ισλάμ’, απάντησε εκείνος.»

-Γιατί, τότε, δεν είσαι Μουσουλμάνος; Ρώτησα ξανά.

Εκείνος μου είπε, «Πρώτον, μισώ τους Άραβες, και δεύτερον, βλέπεις όλες αυτές τις πολυτέλειες που έχω; Νομίζεις πώς θα τα εγκατέλειπα όλα για το Ισλάμ;» Όταν σκέφτηκα την απάντησή του, σκέφτηκα και για τη δική μου κατάσταση», θυμάται ο Μάιμποπο. Η αποστολή του, τα αυτοκίνητά του –όλα εμφανίστηκαν στο μυαλό του. Όχι, δεν μπορούσε να ασπαστεί το Ισλάμ, και για έναν ολόκληρο χρόνο το είχε βγάλει από το μυαλό του. Αλλά τότε άρχισαν να τον στοιχειώνουν εφιάλτες, τα εδάφια του Κορανίου εμφανίζονταν συνέχεια, άνθρωποι με λευκά ενδύματα εμφανίζονταν, «διαίτερα τις Παρασκευές», μέχρι που δεν μπορούσε να αντέξει άλλο.

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

Έτσι, στις 22 Δεκεμβρίου ασπάστηκε επίσημα το Ισλάμ. Αυτά τα όνειρα που τον καθοδήγησαν –οφείλονταν στην «προληπτική» φύση των Αφρικανών; «Όχι, δεν πιστεύω ότι όλα τα όνειρα είναι κακά. Υπάρχουν αυτά που σε καθοδηγούν στον ορθό δρόμο και αυτά που δεν σε καθοδηγούν, και αυτά συγκεκριμένα με οδήγησαν στο σωστό δρόμο, στο Ισλάμ», μας λέει.

Ως εκ τούτου, η εκκλησία του αφαίρεσε το σπίτι και το αυτοκίνητο. Η σύζυγός του δεν μπορούσε να το αντέξει, έτσι, μάζεψε τα ρούχα της, πήρε τα παιδιά της και έφυγε, παρά τη διαβεβαίωση του Μάιμποπο ότι δεν ήταν υποχρεωμένη να γίνει Μουσουλμάνα. Όταν πήγε στους γονείς του είχαν και αυτοί ακούσει την ιστορία του, «Ο πατέρα μου μου είπε να απαρνηθώ το Ισλάμ, και η μητέρα μου είπε ότι ‘δεν ήθελε να ακούσει άλλες ασυναρτησίες από εμένα’», θυμάται ο Μάιμποπο. Ήταν μόνος! Όταν ρωτήθηκε πώς αισθάνεται τώρα για τους γονείς του, απάντησε ότι τους έχει συγχωρέσει, και βρήκε, μάλιστα, χρόνο να συμπιλωθεί με τον πατέρα του πριν αποχωρήσει από αυτόν τον κόσμο.

«Ήταν απλά μεγάλοι άνθρωποι που δεν γνώριζαν. Δεν μπορούσαν καν να διαβάσουν τη Βίβλο...όσα γνώριζαν ήταν όσα είχαν ακούσει τους ιερείς να διαβάζουν», αναφέρει. Αφού ζήτησε να μείνει για ένα μόνο βράδυ, την επόμενη ημέρα ξεκίνησε το ταξίδι του για εκεί από όπου καταγόταν η οικογένειά του, την Κίελα, κοντά στα σύνορα ανάμεσα στην Τανζανία και το Μαλάουι. Οι γονείς του είχαν εγκατασταθεί στην Κιλόσα της Μορογκόρο. Κατά τη διάρκεια του ταξιδιού του, τον κράτησε στη Μπουσάλε μια οικογένεια που πουλούσε δικής της παραγωγής μύρα. Εκεί γνώρισε τη Μέλλουσα Γυναίκα του, μια Καθολική Μοναχή, με το όνομα Αδελφή Γετρούδη Κιμπγουέγια, γνωστή τώρα ως

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

Αδελφή Ζάιναμπ. Μαζί της ταξίδεψε στην Κίελα, όπου ο ηλικιωμένος άνδρας ο οποίος του είχε προσφέρει καταφύγιο το προηγούμενο βράδυ, του είχε πει ότι θα έβρισκε άλλους Μουσουλμάνους. Αλλά πριν απ' αυτό, το πρωί εκείνης της μέρας έκανε το κάλεσμα της προσευχής (αδάν), κάτι που έκανε τους ανθρώπους να βγουν απ' τα σπίτια τους, ρωτώντας τον ηλικιωμένο γιατί φιλοξενεί έναν «τρελό». «Η Μοναχή τους εξήγησε ότι δεν ήταν τρελός, αλλά Μουσουλμάνος», μας είπε. Η ίδια Μοναχή τον βοήθησε να πληρώσει τα έξοδα νοσηλείας του στο Αγγλικανικό Ιεραποστολικό Νοσοκομείο, όταν αρρώστησε βαριά, χάρη στη συζήτηση που είχε μαζί της.

Η συζήτηση ήταν η εξής: τη ρώτησε γιατί φορούσε σταυρό, κι εκείνη απάντησε γιατί ο Χριστός κρεμάστηκε σ' αυτόν. «Πες ότι κάποιος σκότωνε τον πατέρα σου με ένα όπλο, θα περιφερόσουν με ένα όπλο κρεμασμένο στο στήθος σου;» Χμμμ... Αυτό έβαλε τη Μοναχή σε σκέψεις, «προκάλεσε» το μυαλό της, και όταν ο πρώην Αρχιεπίσκοπος της έκανε λίγο αργότερα πρόταση γάμου, εκείνη είπε «ναι». Παντρεύτηκαν μυστικά και τέσσερις βδομάδες αργότερα έγραψε επιστολή στους ανώτερους της, ενημερώνοντάς τες για την αποχώρησή της. Όταν ο ηλικιωμένος άνδρας που του προσέφερε καταφύγιο, (ο θεός της Μοναχής) έμαθε για το γάμο, όταν έφτασαν σπίτι του, τους συμβούλεψαν να φύγουν γιατί «ο ηλικιωμένος άνδρας φόρτωνε το όπλο του», και ο πατέρας της είχε εξαγριωθεί, «άγριος σαν λιοντάρι».

Από την έπαυλη του Αρχιεπισκόπου, ο Μάιμπο πήγε να ζήσει σε ένα αγροτόσπιτο που έχτισε μόνος. Από το εισόδημα ως Γενικός Γραμματέας του Παγκόσμιου Εκκλησιαστικού Συνεδρίου της Ανατολικής Αφρικής,

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

άρχισε να βγάξει χρήματα κόβοντας ξύλα και οργώνοντας χωράφια ανθρώπων. Όταν δεν ασχολούταν με αυτά κήρυττε δημόσια το Ισλάμ.

Πηγή: <http://mandla.co.za/al-qalam/sept97/bishop.htm>

10 – Τζορτζ Άντονι, Πρώην Καθολικός ιερέας (Σρι Λάνκα).

Ο Τζορτζ Άντονι ήταν Καθολικός ιερέας στη Σρι Λάνκα. Η ιστορία του να γίνει ένας αληθινός πιστός και να υιοθετήσει το όνομα ‘Αμντ Αρ-Ραχμάν είναι αρκετά ενδιαφέρουσα. Ως Χριστιανός ιερέας είχε μεγάλη εμπειρία στα διδάγματα της Βίβλου. Παραθέτει συχνά κομμάτια από τη Βίβλο κατά την αφήγηση του ταξιδιού του προς το Ισλάμ. Κατά την ανάγνωση της Βίβλου βρήκε πολλές αντιφάσεις σ’ αυτήν. Παραθέτει εδάφια από τη Βίβλο στα σενεγαλέζικα και υπογραμμίζει την ασάφειά τους.

«Παραθέτει τον Ησαΐα 29:12, διαβάζοντας ως εξής. «και δίνουν το βιβλίο σ' εκείνον που δεν ξέρει να διαβάσει, και λένε: Διάβασέ το, παρακαλώ· και εκείνος λέει: Δεν ξέρω να διαβάσω. ...»

Αυτό το εδάφιο αποτελεί προφητεία προς τον Προφήτη Μωχάμμαντ ﷺ, γιατί ο Μωχάμμαντ ﷺ ήταν ένας αναλφάβητος προφήτης και όταν του ζητήθηκε από τον Άγγελο Γαβριήλ να διαβάσει την πρώτη θεία αποκάλυψη σ’ αυτόν, είπε: «Είμαι αμαθής.» Σε αντίθεση με τη Χριστιανική πίστη ότι ο Ιησούς είναι Θεός, στις Πράξεις 2:22 της Ιερής Βίβλου θεωρούν τον Ιησού άνθρωπο. Λέει, «**Άνδρες Ισραηλίτες, ακούστε τούτα τα λόγια· τον Ιησού τον Ναζωραίο, άνδρα που αποδείχθηκε σε σας από τον Θεό με δυνάμεις και τέρατα και σημεία, τα οποία ο Θεός έκανε ανάμεσά σας διαμέσου αυτού, όπως ξέρετε κι εσείς,...**»

Ο ‘Αμντ Αρ-Ραχμάν λέει ότι δεν υπάρχει λογική για τον περιορισμό ενός Ρωμαιο-Καθολικού ιερέα από το να παντρευτεί, ενώ ιερείς από άλλες αιρέσεις του

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

Χριστιανισμού μπορούν. Ο ‘Αμντ Αρ-Ραχμάν μελετούσε πάνω στις συγχύσεις της Χριστιανικής πίστης. Στο μεταξύ πήρε μια κασέτα ενός Χριστιανού ιερέα στη Σρι Λάνκα, του Σαρίφ Ντ. Αλούις, ο οποίος προσηλυτίστηκε στο Ισλάμ. Εξίσου τον προσέλκυσαν και οι κασέτες του Άχμαντ Ντιντάτ. Οι συνεχείς προσπάθειές του να ανακαλύψει την αλήθεια, οδήγησαν τελικά στο να προσηλυτιστεί στο Ισλάμ.

Ο Τζορτζ Άντονι ‘Αμντ Αρ-Ραχμάν κατάγεται από το χωριό Ραθναπούρα της Σρι Λάνκα. Προσέφερε τις υπηρεσίες του ως ιερέας στην εκκλησία Κατουμαγιάκα. Διαθέτει δεκαετή εκπαίδευση ως ιερέας. Έγραψε στη μητέρα του επιστολές για να της συστήσει το Ισλάμ. Μετά από μήνες μελέτης ακολούθησε κι εκείνη το δρόμο του γιου της και ασπάστηκε το Ισλάμ. Η μοναδική αδελφή του ‘Αμντ Αρ-Ραχμάν εργάζεται στην Ελλάδα. Η αδελφή και ο πατέρας του παραμένουν Χριστιανοί. Ο ‘Αμντ Αρ-Ραχμάν παραιτήθηκε από την σεβάσμια καριέρα του ως ιερέας για χάρη της αλήθειας. Θυσίασε με ευχαρίστηση όλα τα υλικά κέρδη για το πνευματικό τρόπαιο. Εργάζεται τώρα ως εκπαιδευόμενος στην Επιτροπή Παρουσίασης του Ισλάμ της Κουβέϊτ.

11-Αρχιερέας Βιάκεσλαβ Πολόσιν (Ρωσία)

Ο Βιάκεσλαβ Σεγκρίβιτς Πολόσιν γεννήθηκε το 1956. Το 1979 αποφοίτησε από το τμήμα Φιλοσοφίας του M.G.U. (Mohatma Gandhi University) και το 1984 από την Εκκλησιαστική Σχολή της Μόσχας. Χειροτονήθηκε ιερέας και διετέλεσε σε ενορίες της επισκοπής της Κεντρικής Ασίας και της Καλούγκα. Το 1990 έλαβε το αξίωμα του αρχιερέα. Την ίδια χρονιά εξελέγη Αντιπρόεδρος του κόμματος Ρωσική-Σοβιετική Ομοσπονδία Σοσιαλοδημοκρατών (RSFSR=Russian Soviet Federated Socialist Republic) από την περιοχή της Καλούγκα και έγινε επικεφαλής της επιτροπής του Ανώτατου Κομμουνιστικού Συμβουλίου για την ελευθερία της συνείδησης. Ενώ εργαζόταν στο Ανώτατο Κομμουνιστικό Συμβούλιο, αποφοίτησε από τη διπλωματική ακαδημία του υπουργείου εξωτερικών και έκανε τη διατριβή του με θέμα: «Η Ρωσική Ορθόδοξη Εκκλησία και το κράτος στην ΕΣΣΔ, 1971-1991». Από το 1993 εργάζεται στην Κρατική Εθνοσυνέλευση σε θέματα σχετικά με δημόσιες ενώσεις και θρησκευτικούς οργανισμούς. Ήταν μέλος του Ρωσικού Χριστιανοδημοκρατικού Κινήματος και μέλος του Συμβουλίου των Χριστιανικών Οργανώσεων. Το 1991 έφυγε από την επισκοπή της Καλούγκα και από το 1995 δεν χοροστατεί σε λειτουργίες. Στη συνέντευξή του στην εφημερίδα «Musulmane» (Μουσουλμάνοι) αποκάλυψε επίσημα πλέον ο ίδιος τον εαυτό του Μουσουλμάνο: «Θεωρώ πως το Κοράνιο είναι η τελευταία Αποκάλυψη στη Γη, και στάλθηκε στον Προφήτη Μωχάμμαντ. Δεν υπάρχει θεός παρά μόνον ο Ένας Θεός, ο Αλλάχ, και ο Μωχάμμαντ

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

είναι ο Αγγελιαφόρος Του.» Ο Βιάκεσλαβ Πολόσιν έχει γράψει πολλές ακαδημαϊκές μελέτες με ιστορικά, πολιτικά, θρησκευτικά και φιλοσοφικά θέματα. Το Φεβρουάριο αυτού του έτους έκανε ακόμη μια διατριβή με θέμα: «Η διαλεκτική του μύθου και της πολιτικής μυθοπλασίας». Οι βασικές φιλοσοφικές ιδέες του εμφανίζονται στο βιβλίο του, «Μύθος, θρησκεία και το Κράτος» (Μόσχα, 1999, «Myth, Religion & the State.»).

Σε συνέντευξή του στην εφημερίδα «Musulmane» (Μουσουλμάνοι) ο **ΒΙΑΚΕΣΛΑΒ ΠΟΛΟΣΙΝ** είπε ότι το Ισλάμ δεν είναι παρακλάδι του Χριστιανισμού, μα μια τρίτη και σπουδαία αναμόρφωση για τους ανθρώπους που είχαν βγει από τα πλαίσια του Αβρααμικού μονοθεϊσμού. Ο Αβραάμ πίστευε στον έναν Θεό και το εξέφρασε αυτό δημοσίως. Το ανακοίνωσε και το επιβεβαίωσε για τους διαδόχους του, και έτσι έγινε ο «πατέρας» όλων των πιστών. Με τα χρόνια, αυτή η παράδοση υπέστη πολλές αποκλίσεις. Είναι γνωστό ότι όλοι οι προφήτες – συμπτωματικά πολλοί απ' αυτούς αποκαλούνταν «σωτήρες» – ασκούσαν κριτική στους λαούς τους για τον πολυθεϊσμό. Και ο Προφήτης Ιησούς, άσκησε επίσης κριτική για τον πολυθεϊσμό. Επιπλέον, μίλησε κι ο ίδιος για τον εαυτό του, μέσω παραβολών, λέγοντας ότι στάλθηκε από το Θεό με μια ειδική αποστολή. Πριν αυτού, οι άνθρωποι έλεγαν: «Οι προφήτες είναι αμαρτωλοί, σαν εμάς.» Μα ο Θεός έστειλε έναν αναμάρτητο Προφήτη Του (τον Ιησού) – που ήταν πραγματικά ένας αγνός προφήτης, του οποίου η αποστολή ήταν να διαψεύσει όλα τα ψέμματα που είπαν οι άνθρωποι της εποχής εκείνης, όπως ότι οι προφήτες διαπράττουν αμαρτίες και ότι ο Θεός είναι σε ανθρώπινη μορφή κτλ., μα δεν τον υπάκουσαν. Επιθυμούσαν να τον καταστρέψουν.

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

Άσκησε κριτική στην επικρατούσα τάξη της εποχής και διέδωσε την Ευχάριστη Είδηση του Ενός Θεού, πέρα απ' τα όρια ενός λαού, για όλους τους ανθρώπους· αυτή ήταν μια σπουδαία αναμόρφωση του Ιουδαϊσμού. Το Ισλάμ αποτελεί τη δεύτερη αναμόρφωση, που εξαγνίζει το Χριστιανισμό του έκτου και του έβδομου αιώνα από τις παγανιστικές συμφύσεις που είχαν διαμορφωθεί κατά την περίοδο της απόκτησης επιστημότητας και της υποχρεωτικής μαζικής αποδοχής.

Το ελκυστικό στο Ισλάμ είναι απλά ο **Μονοθεϊσμός** στην αγνή μορφή του, για να μη συλλογίζεται κανείς το Θεό με ανάξιο τρόπο. Μου αρέσει να μην υπάρχουν αντιφάσεις και να υπάρχει λογική σταθερότητα. Το Ιερό Κοράνιο λέει ευθέως ότι η αλήθεια δεν είναι αντιφατική. Υπάρχει το δόγμα του Υπερβατικού Θεού που υπερβαίνει τα όρια του αισθητού κόσμου, του Δημιουργού, του Παντοδύναμου, του Ελεήμονα και όλα τα υπόλοιπα πρέπει να συμφωνούν μ' αυτό. Αν κάτι αντικρούει το παραπάνω, πρέπει να απαλειφθεί.

Nezavisimaia gazeta-religii, 2 Ιουνίου 1999

Πηγή:

<http://www.stetson.edu/~psteeves/relnews/9906a.html#3>

Ιερείς που ασπάστηκαν το Ισλάμ

Εις το όνομα του Αλλάχ, του Παντελεήμονα, του
Πολυεύσπλαχνου

**Για περισσότερες ιστορίες Ιερέων, Εφημερίων και
Ιεροκηρύκων που ασπάστηκαν το Ισλάμ, παρακαλώ
επισκεφθείτε τις ακόλουθες ιστοσελίδες.**

<http://www.islamhouse.com>

www.sultan.org

www.thekeytoislam.com

www.islamland.org

<http://www.islamtomorrow.com>

<http://thetruereligion.org>

<http://islamway.com>